

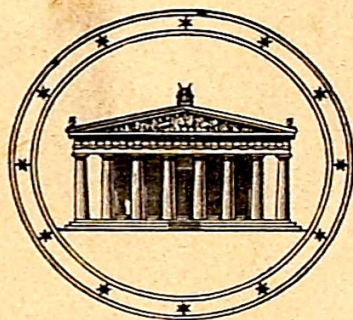
ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1891

(ΜΕΘ' ΕΝΟΣ ΠΙΝΑΚΟΣ)

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1893

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΘΩΝ
ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΡΙΣΤΗΜΙΟΝ
Η ΕΠΙΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΦΙΛΑΡΧΑΙΩΝ
Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤ
Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΣΥΡΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΝΙΔΗΣ
DUC DE LUYNES
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΕΝΑΡΔΑΚΗΣ
ΑΡΟΣΤΟΛΟΣ ΑΡΣΑΚΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΗΣ
ΣΙΜΩΝ Γ. ΣΙΝΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΩΜΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΠΕΤΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΡ. ΣΟΥΤΣΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΔΟΡΟΥΛΟΣ
HILARION ROUX
ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΚΑΙ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΝΕΓΡΕΡΟΝΤΕ
HEINRICH SCHLIEMANN
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΒΑΛΛΙΕΡΗΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΑΦΕΙΡΟΡΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΧΙΛΛΟΡΟΥΛΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΗΦΑΙΣΤΙΔΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ
ΣΟΛΩΝ ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ι. ΡΡΩΙΟΣ
ΟΘΩΝ Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ
ΡΑΥΛΟΣ ΡΑΥΛΟΡΟΥΛΟΣ
ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΙΦΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ἐν Αθήναις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τῇ 2^ῃ Φεβρουαρίου 1892, ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 10^ῃ π.μ. συνελθόντων ἐταίρων εἴκοσι ἕξ, ὁ πρόεδρος Ἄλ. Κοντόσταυλος καταλαβὼν τὸ βῆμα ἐδικαιολόγησε τὴν γενομένην ἀναβολὴν τῆς πρώτης ἐτησίας συνελεύσεως ἕνεκα τοῦ ἀπροόπτου πένθους τοῦ Πανεπιστημίου. Εἶτα ὥρισε κατὰ τὸν ὀργανισμὸν τὸ ἀντικείμενον τῆς συνελεύσεως, ἧτοι ἀκρόασιν τῆς λογοδοσίας τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐκλογὴν τῆς ἐξελεγκτικῆς τῶν λογαριασμῶν ἐπιτροπῆς καὶ προέτεινεν ἐξ ὀνόματος τοῦ Συμβουλίου νὰ προβῆ ἢ συνέλευσις εἰς ἐκλογὴν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τῆς λογοδοσίας, ἐπειδὴ συνήθως ἀναχωροῦσιν ἀμέσως μετ' αὐτὴν οἱ ἐταῖροι καὶ ἐπειδὴ ὁ ὀργανισμὸς δὲν τὸ ἀπαγορεύει προσέθηκε δὲ ὅτι τὸ συμβούλιον εὐχαρίστως δέχεται νὰ εἶναι ἡ ἐπιτροπὴ διαρκῆς ἐξελεγκτικὴ καθ' ὅλον τὸ ἔτος.

Μετὰ τινὰ συζήτησιν, καθ' ἣν ὑπεστηρίχθη ὅτι ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν οὔτε κελεύει τοῦτο ὁ ὀργανισμὸς καὶ ὅτι προτιμότερον εἶναι νὰ προηγηθῆ ἡ συζήτησις τοῦ σχεδίου τοῦ νέου ὀργανισμοῦ, ἡ συνέλευσις ἀπεφάσισεν εἰς συζήτησιν μὲν τοῦ σχεδίου νὰ

μὴ προβῆ, διότι κατὰ τὸν ἰσχύοντα ὀργανισμόν ἄλλος εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς πρώτης συνελεύσεως τοῦ ἔτους, ἢ δ' ἐκλογή τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς νὰ γίνῃ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς λογοδοσίας τοῦ Συμβουλίου, ὡς πάντοτε ἐγένετο.

Εἶτα ὁ πρόεδρος προσεκάλεσε τὸν γραμματέα Στέφ. Κουμανούδη ν' ἀναγνώσῃ τὴν ἔκθεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου κατὰ τὸ ἔτος πεπραγμένων, ὅστις παρελθὼν ἀνέγνω αὐτὴν ἔχουσιν ὡς ἐξῆς·

Κύριοι,

Περὶ τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος πεπραγμένων ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἀρχόμενοι λέγομεν, ὅτι εἰς τὸ μητρώον αὐτῆς ἐνεγράφησαν πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι νέοι ἑταῖροι δέκα ὀκτώ.

Ἀπέθανον δὲ ἐκ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ἀπὸ ἐτῶν ἐγγεγραμμένων ἕξ, Κωνσταντῖνος Παπαρρήγόπουλος, Ἀλέξανδρος Πασπάτης, Ἰωάννης Μαραγκός, Ἀλέξανδρος Ρίζου Παγκαβῆ, Νικόλαος Δαμαλᾶς καὶ Χρῆστος Νικολαΐδης Φιλαδελφεύς. Τοῦ δὲ Ἀλεξάνδρου Παγκαβῆ σήμερον ἰδιαιτέραν μνεῖαν ποιούμεν, διότι ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς Ἑταιρίας συστάσεως ἐν ἔτει 1837 ἐκλεχθεὶς γραμματεὺς αὐτῆς ὁ ἀνὴρ, ἐπαξίως τῶν ἀρχαιολογικῶν γνώσεών του, διετέλεσεν ἐπὶ δεκατρία συνεχῆ ἔτη ἀφωσιωμένος μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ δραστηριότητος εἰς τὸ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους τῆς σπάνιου ἀνδρῶν λογίων καὶ εἰδικῶν πολλοῦ ἀξίον ἔργον (1). Ἀντὶ τούτου λοιπὸν καὶ τῆς ἄλλης, ἣν μέχρι ἐσχάτου γήρατος ἀνέπτυξεν ὁ μακαρίτης πολυειδοῦς καὶ ὠφελίμου εἰς τὴν πατρίδα ἐνεργείας, ἔστω διαμένουσα παρ' ἡμῖν μετὰ τιμῆς ἢ μνήμῃ τοῦ ὀνόματός του.

(1) Ὅρα τοὺς ὑπ' αὐτοῦ συντεθέντας τότε καὶ ἐκφωνηθέντας λόγους ἐν τῇ «Συνοψεί τῶν πρακτικῶν τῆς ἀρχαιολ. Ἑταιρίας τῶν Ἀθηνῶν, ἐκδ. β'. 1846, καὶ ἐν τοῖς «Πρακτικοῖς τῆς ιβ'. καὶ τῆς ιγ'. συνεδριάσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιολ. Ἑταιρίας. 1848 καὶ 1849». Τὰ δὲ ἄλλα αὐτοῦ ἀρχαιολογικά, ποιητικά καὶ παντοίας ἄλλης ὕλης συγγράμματα καὶ μεταφράσματα ἐκ πολλῶν γλωσσῶν εἶναι πασίγνωστα.

Συνδρομήν τακτικὴν διὰ τὸ ἔτος 1891 μέχρι τῆς σήμερον κατέβαλον ἑταῖροι ἑκατὸν ἑβδομήκοντα πέντε, ἔτι τὸ ἔθνικὸν ἡμῶν Πανεπιστήμιον δραχμὰς χιλίας, τὴν συνήθη ἀπὸ ἐτῶν συνδρομὴν του. Μετ' εὐχαριστίας ἀναφέρομεν καὶ ἔν κληροδότημα εἰσπραχθὲν τὸ τοῦ μακαρίτου Σχλίεμαν ἐκ πέντε χιλιάδων δραχμῶν.

Τοσαῦτα μόνον εἰρήσθωσαν παρ' ἡμῶν περὶ τούτων. Πλείονας λεπτομερείας περὶ τῆς χρηματικῆς καταστάσεως τῆς Ἑταιρίας καὶ τῶν ἐπετείων ἐσόδων αὐτῆς καὶ ἐξόδων περιέχουσι τὰ ὑπ' ὄψιν σας ἔντυπα φύλλα, ἐφ' ὧν καὶ ὁ ταμίαις δίδει συνήθως ἐξηγήσεις.

Ἔργα ἀρχαιολογικὰ χρήμασι τῆς Ἑταιρίας διεξήγαγε τὸ Συμβούλιον πρῶτον ἀνασκαφὰς εἰς ἔνδεκα διάφορα μέρη τοῦ βασιλείου, πέντε μὲν ἐν Πελοποννήσῳ, τέσσαρας δὲ ἐν Ἀττικῇ, μίαν ἐν Βοιωτίᾳ καὶ μίαν ἐν Εὐβοίᾳ.

Ἀρχιμεθὰ λέγοντες τὰ κατ' αὐτὰς ἀπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις γενομένης ἐπὶ τέσσαρας μὲν περίπου μῆνας ἐν τῷ πρὸς δυσμὰς τοῦ ὠρολογίου Ἀνδρονίκου τοῦ Κυρῆστου γηπέδῳ τοῦ Λύτσια καὶ ἐν αὐτῷ τῷ περικλείστῳ χώρῳ τοῦ ὠρολογίου, ἐπὶ τρεῖς δ' ἑβδομάδας ἐν τῷ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Τετρακιονίου τῆς Ἀθηνᾶς ἀρχηγέτιδος γηπέδῳ τοῦ Ἀζάπη, τῷ ἐξαγορασθέντι πέρυσιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Τὴν εἰς τὰ δύο ταῦτα μέρη δηλ. ἀνασκαφὴν θεωροῦμεν ὡς μίαν, καθ' ὅσον ἐν πρᾶγμα ἐζητοῦμεν νὰ ἐξακριβωθῇ, τὸ ἂν, καθ' ἃ εὐλόγως ὑπετέθη πέρυσιν, ἢ ἐν τῷ τοῦ Λύτσια γηπέδῳ ἀναφανείσῃ Ῥωμαϊκῶν χρόνων ἀγορὰ συνέχεται ὀργανικῶς μετὰ τοῦ τετρακιονίου, ἥτοι, ἂν εἰς τοὺς δύο τούτους ἰκανῶς ἀφεστῶτας τόπους πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν μέρη ἀκτικρῶζοντα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς μεγάλης οἰκοδομῆς, ἥς τὰ μεσαῖα μέρη κατὰ μῆκός τε καὶ πλάτος νὰ κρύπτονται ἔτι ὑπὸ γῆν. Καὶ ἡ μὲν τετράγωνος σκαφή ἢ πρὸς δυσμὰς τοῦ ὠρολογίου (ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου ἕως 16 Μαΐου 1891) δὲν ἔδειξε σημειῶδές τι καὶ ἐπὶ μᾶλλον διασαφητικὸν τοῦ ἐντὸς στωϊκοῦ ὑπαίθρου χώρου τῆς Ῥωμαϊκῆς οἰκοδομῆς, διότι ἐν τῇ νοτιοανατολικῇ αὐτῆς γωνίᾳ καὶ περαιτέρω πρὸς δυσμὰς, ὅπου ἐσκάπτομεν, χώματα μόνον πολλὰ ἦσαν τὰ ἀποκομιστέα καὶ τειχία μεταγενέστερα

ἄτακτα καὶ ξένα τῇ κυρίᾳ οἰκοδομῇ ἦσαν καθαιρετέα καὶ καθηροῦντο, ἀναλεγόμενων μόνον ἐπιμελῶς τῶν σποράδην εὐρισκομένων τεμαχίων ἀρχαιολογικῆς σημασίας· εἰ δέ τι καὶ οἰκοδομικῶς περιέργον ἐφάνη, καθὼς λ. χ. μία δευτέρα πωρίνη κλιμαξὺς ὑπὸ τὴν πρώτην ἐκείνην καὶ παράδοξον τοῦ Προπύλου, περὶ ἧς εἵπομεν τὰ δέοντα ἐν τῇ περυσινῇ λογοδοσίᾳ, τοῦτο καὶ εἰ τι ἄλλο τοιοῦτο, συμπεριελήφθη ὑφ' ἡμῶν πρωθυστερώς ἐν τῇ οὐπὼ ἐκδοθείσῃ ἐκείνῃ λογοδοσίᾳ (1) καὶ δὲν εἶναι χρεῖα νὰ ἐπαναλεχθῇ σήμερον. Ἀρκεῖ δὲ μόνον ἔτι νὰ προστεθῇ νῦν τοῦτο ὅτι τὸν Μάρτιον μῆνα, ἀφοῦ συνεχωρήθη τῇ Ἑταιρίᾳ νὰ καθαιρέσῃ τὴν δυτικὴν γραμμὴν τοῦ νεωτερικοῦ τοίχου τοῦ περιβάλλοντος τὸν χῶρον τοῦ ὠρολογίου ἵνα καθαρισθῇ ὁ πρὸ τοῦ προπύλου τόπος ὁ εὐθύς ἐκεῖ φυσικῶς ὑψούμενος, εἰσεχωρήσαμεν καὶ εἰς τὸν ἐπίπεδον χῶρον τὸν πλησιέστερον τῷ ὠρολογίῳ καὶ πέριξ αὐτοῦ μέχρι τινὸς πρὸς ἄρκτον καὶ ἀνατολὰς ταπεινοῦντες τὸ ἐκεῖ ἔδαφος ἐπὶ ποσὸν ἕως 0,30 πρὸς ἀνάδειξιν καὶ τῆς κατωτάτης τρίτης μαρμαρίνης βαθμίδος τοῦ ὠρολογίου, καὶ δὲν ἀπέβη ὅλως ἀκαρπὸς καὶ ἀλλέως ἢ ἐκεῖ ἐργασία· διότι πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ὠρολογίου καὶ ἐν ἀποστάσει ἀπ' αὐτοῦ μέτρων 6 καὶ 30 ἑκατοστῶν ἐφάνησαν τὰ ἐδάφη κατασκευῆς μιᾶς ἀγνώστου οἰκοδομῆς ὀρθογωνίου, χωρούσης πρὸς ἀνατολὰς ἐπὶ μέτρῳ 6 καὶ 15 ἑκατοστά, ἐνθα πατεῖται ὑπὸ τῆς ἀνατολικῆς γραμμῆς τοῦ νεωτερικοῦ τοίχου τοῦ περιβάλλοντος τὸ ὠρολόγιον καὶ μένει ἄδηλος ἢ περαιτέρω αὐτῆς ἴξις ὑπὸ γῆν. Κολλᾶ δὲ αὕτη ἡ οἰκοδομὴ νοτίως πρὸς ἓνα ῥωμαϊκῶν χρόνων τοίχον, ἐμφανῆ ὄντα ἤδη ἀπὸ ἐτῶν, ὅστις σύρριζα τῷ ὠρολογίῳ ὑψοῦται καὶ πατεῖ μάλιστα ἐπὶ μιᾶς τῶν μαρμαρίνων βαθμίδων τοῦ ἡμικυκλικοῦ προσκτίσματος τοῦ

(1) Καὶ ἄλλων μὲν ἕνεκα κωλυμάτων (τῶν ἐκτάκτως γενομένων συνελύσεων), οὐχ ἤχιστα δὲ ἕνεκα τοῦ ὅτι ἐβράδυνε πολὺ ἡ κατασκευὴ τῶν δύο πινάκων (Α' καὶ Β'), οἵτινες ἔμελλον νὰ συνοδεύσωσι τὴν λογοδοσίαν τοῦ ἔτους 1890, ἠναγκάσθημεν νὰ ἐνθέσωμεν ἐν αὐτῇ καὶ πορίσματα τινὰ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ 1891, ἐλπίζοντες ὅτι θὰ λάβωσιν εἰς χεῖρας οἱ ἑταῖροι τὸ τεῦχος περὶ τὰ μέσα τοῦ 1891, ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι ἔληξε τὸ ἔτος, καὶ εἰσέτι ὑπάρχει τὸ τεῦχος, πάλιν ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως τῶν πινάκων, ὧν ὁ κατασκευαστὴς ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, μόλις δὲ μετὰ καιρὸν πολὺν μᾶς ἐπέμψε τὸν Α' ἐκείθεν, τὸν δὲ Β' ἄλλος συνεπλήρωσεν ἐνταῦθα.

ώρολογίου· ἡ δὲ ἄγνωστος οἰκοδομὴ εἶχε ποτε θύρωμα εὐμέγεθες πρὸς δυσμὰς, οὐ σώζεται τὸ μαρμάρινον κατώφλιον.

Ταῦτα μὲν περίπου εἶναι τὰ φανέντα ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, ἂ ἐναργέστερον θὰ δείξῃ τὸ δημοσιευθησόμενον σχεδιογράφημα (1), τὰ δὲ κατὰ τὴν τριῶν ἐβδομάδων σκαφὴν (ἀπὸ 17 Μαΐου ἕως 8 Ἰουνίου) τὴν γενομένην σύρριζα καὶ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Τετρακιονίου, ἔχουσιν ὡς ἐξῆς· Ἐπ' αὐτὴν ἐτράπησαν αἱ ἐργασίαι, ἐπειδὴ τὸ μὲν στρατιωτικὸν ἀρτοποιεῖον, οὐ εἶχομεν ἐγκαίρως ζητήσῃ τὴν ἀλλαγὴν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἵνα γίνῃ οὕτω δυνατὴ ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ γηπέδου τοῦ πρὸς ἀνάδειξιν τῶν ἐν αὐτῷ ὑπαρχόντων, ὡς πρὸ ἐτῶν ἐγνώσθη, μερῶν τῆς ἀγορᾶς (κίωνων δύο ὀρθῶν μετὰ τοῦ ἐπιστυλίου των) ἔμενον ἀκόμη ἐν ἐνεργείᾳ, μᾶς διεβιβάσθη δὲ μόνον ἐγγραφοῦν τοῦ Ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν τῆς 15 Μαρτίου 1891, λέγον, ὅτι φροντίς περὶ τῆς μεταθέσεώς του ἐλήφθη, μέλλει δὲ νὰ ζητηθῇ πίστωσις παρὰ τῆς βουλῆς ἐν τῇ β' συνόδῳ. Ἐν τούτοις ἐπειδὴ ὁ τόπος τῆς οἰκίας Ἀζάπη, τῆς πλησιέστατα τῷ Τετρακιονίῳ, ἦτο εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἑταιρίας, ἔτι δὲ καὶ ἄλλος ἐκεῖ τόπος ἐφαίνετο πρὸς νότον ἐλεύθερος καὶ ἐξηγορασμένος ἤδη πρὸ ἐτῶν διὰ τὸν σχηματισμὸν ἐκεῖ πλατείας, ὡς ἐρρέθη ἡμῖν, δι' οὐ χωρούσης τῆς σκαφῆς ἠδυναμέεθα νὰ φθάσωμεν περαιτέρω εἰς ἐν γήπεδον, ὃ παρὰ τοῦ Ἰω. Τσάτσου Θεοῦ ἠναγκάσθη νὰ ἀγοράσῃ σπευστικῶς αὐτὴ ἡ Ἑταιρία ἡμῶν, ἵνα μὴ κτισθῇ ἐκεῖ οἰκία (ἀφοῦ ἐν τῇ διὰ τὴν θεμελίωσιν τῆς σκαφῆς εἶχε φανῆ ἐντὸς αὐτοῦ εἰς κίων ὀρθός, ὑποτιθέμενος εὐλόγως ὡς ἀνήκων εἰς τῆς ἀγορᾶς τὴν κιονοστοιχίαν), μετεβιβάσαμεν τοὺς σκαφεῖς εἰς τὸ Τετρακιόνιον καὶ ἐν ὀλίγαις ἡμέραις ἔδειξεν ἡ σκαπάνη εὐχάριστα ἀποτελέσματα. Τὸ μὲν ἔδαφος τοῦ μεσαίου πλατέος ἀνοίγματος τῶν τεσσάρων κίωνων ἐφάνη ὄν ἄστρωτον, ἔξωθεν δὲ τῶν κίωνων γενομένης περισκαφῆς οὐδὲν κλιμακός ποτε ὑπαρχούσης σημεῖον παρετηρήθη, ταῦτα δέ, τὸ ἄστρωτον καὶ τὸ ἀκλιμακώτον ἔχουσι τὴν σημασίαν των, εὐκόλως νοουμένην ἐν τοιοῦτῳ προτύπῳ.

Ἐσωτέρω δὲ τῶν κίωνων ἔνθεν καὶ ἔνθεν μεγαλλιτέρα τῆς πρότερον ὀρατῆς ἐφανερώθη στρῶσις ἐκ πλακῶν μεγάλων καὶ

(1) Ἴδε νῦν αὐτὸ ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ 1890.

παχειῶν, ὡς ἀρμόζει εἰς χῶρον προδόμου· ἐν ἀποστάσει δὲ ἀπὸ τῶν κίωνων ὡς 20 μέτρων πρὸς ἀνατολὰς ἠδέως ἡμᾶς ἐξέφηνισεν ἐμφανισθεῖσα γραμμὴ χαμηλοῦ στυλοβάτου μαρμαρίνου ἐφ' οὗ ἐσφύζοντο ἴχνη τριῶν βάσεων κίωνων ἐχουσῶν διεύθυνσιν ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον καὶ διαστάσεις τὰς αὐτὰς τῆς ἐν τῷ γηπέδῳ Λύτσια ἐσωτέρας κιονοστοιχίας, αὐτὸ δὴ τοῦτο, ὃ ἐποθοῦμεν νὰ εὐρωμεν· εὐθὺς δ' ἐπὶ τῶν ἰχνῶν ἐπιθέσαντες δύο εἰς τὰ περίξ ἐκεῖ χῶματα εὐρεθείσας Ἴωνικὰς βάσεις ἐχούσας τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς διάμετρον τῶν ἰχνῶν, εἶδομεν τὴν ἀρμογὴν πλήρη· ἐφάνη ὕστερον καὶ ὁ τὸν στυλοβάτην περιθέων ὀχετὸς διὰ τὰ ὄμβρια ὕδατα, ὡς καὶ ἡ διὰ πλακῶν στρώσις τοῦ ὑπαίθρου, πάντα ταῦτα καθῶς καὶ ἐν τῷ τοῦ Λύτσια οἰκοπέδῳ· καὶ δὲν σώζεται μὲν ἡ στρώσις πανταχοῦ, ὅπως ἐκεῖ, ἀλλὰ τοῦτο δὲν δυσκολεύει τὴν ἀναγνώρισιν τῆς αὐτῆς ἐν τοῖς δυσὶν ἀφεστῶσι τόποις κατασκευῆς, ἐν μόνον ἐλύπει ἡμᾶς, ὅτι ἄλλος ἐδῶ τόπος ἰκανῆς ἐκτάσεως ἔτυχε νὰ ἐπικαλύπτεται ὑπὸ οἰκίας τῶν Ἀμερικανῶν σχολείων, ἣτις δυστυχῶς συνεχωρήθη νὰ κτισθῇ αὐτοῦ ὄχι πρὸ πολλοῦ, ὡς ἐπὶ πλατείας ὠρισμένης ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῆς ῥυμοτομίας ἀρχῶν, καὶ ὑπὸ τὴν οἰκίαν ταύτην εἰσχωροῦσα κρύπτεται ἡ περαιτέρω γραμμὴ τῆς νῦν ἀνακαλυφθείσης κιονοστοιχίας· ἠναγκάσθη μάλιστα ἡ Ἐταιρία καὶ τοίχον τινα αὐτόθι νὰ κτίσῃ πρὸς ἀσφάλισιν πλείονα τῶν διὰ τῆς ἀνασκαφῆς ὁπωσοῦν γυμνωθέντων θεμελίων τῆς τῶν Ἀμερικανῶν οἰκίας. Ἐκεῖ δὲ πρὸς τῷ ὑπ' ἡμῶν κτισθέντι τοίχῳ ἐφάνη ἐπὶ τοῦ πλακοστρώτου ποτὲ ὑπαίθρου καὶ μία ὄχι ὀλοκλήρως σωζομένη ἐξέδρα μαρμαρίνη τετραγωνικοῦ σχήματος ἔχουσα τὸ ἀνοιγμὰ τῆς πρὸς νότον.

Μετὰ ταῦτα ἐδοκιμάσαμεν νὰ σκάψωμεν παρὰ τὸ δυτικὸν πρόσωπον τῆς οἰκίας ταύτης, πρὸς νότον χωροῦντες ἵνα φθάσωμεν εἰς τὸ παρὰ τοῦ Τσάτσου ἀγορασθὲν γήπεδον, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ δύο ἡμέρας ἐπιστὰς εἰρηνοδίκης ἐκώλυσε τὴν σκαφὴν ἐπὶ λόγῳ ὅτι δὲν ἀπέζημιώθησαν οἱ πρότερον κύριοι τοῦ τόπου παρὰ τοῦ Δήμου. Ἐννοεῖται, ὅτι ἔπαυσε τὴν ἐργασίαν ἡ Ἐταιρία αὐτοστιγμεί, ἀννήχθη περὶ τούτου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ὡς ὄφειλε καὶ περιμένει τὸ ἀποθησόμενον. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ ἐπ' ἐλπίδι τελειώσεως ποτὲ τῶν κατὰ τοῦτο τὸ μέρος

ἀνασκαφῶν ἡγοράσθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἡ ἐκεῖ που πλησίον καὶ πρὸς δυσμὰς τῆς περιοχῆς Λύτσεια οἰκία Ἰωάννου Τυπάλδου ἀντὶ 40 χιλ. δραχμῶν, προκαταβαλοῦσης τῆς Ἑταιρίας τὸ τίμημα. Περιμένομεν δὲ τώρα νὰ ἴδωμεν διὰ τὴν πρόσδον τῶν ἀνασκαφῶν μίαν τινὰ ἐτι τοῦλάχιστον ἐνέργειαν τῆς Κυβερνήσεως προσεχῶς, τὴν ὑπὲρ καταργήσεως τοῦ ἐκεῖ ἐν μέσῃ ὁδῷ ἐπιπροσθούντος ἐκκλησιδίου τῶν Δυτικῶν, ἧτις καὶ δὲν θὰ ἀπαίτησῃ, ὡς ἐλπίζομεν, οὐδεμίαν δαπάνην τοῦ Δημοσίου.

Τὰ σποράδην ἐν τῇ ἀνασκαφῇ ταύτῃ εὑρεθέντα κινητὰ ἀρχαῖα, κατὰ τὸ ἡμερολόγιον ἡμῶν, ἦσαν·

ΛΙΘΙΝΑ

Ἀρχιτεκτονικὰ μέλη καὶ σαρκοφάγων λαρνάκων τεμάχια καὶ βωμίδιον.	18	
Γλυπτά, περιφερῆ τε καὶ ἀνάγλυφα, ἐν οἷς μία κεφαλὴ, ἴσως τοῦ Καρακάλλα, εἰς ἀνδριάς ὑπὲρ τὸ φυσικὸν μέγεθος, ἴσως τοῦ Ἀντινόου, ἀλλ' ἀκέφαλος καὶ εἰς κολοβὸς κορμὸς Ἀθηνᾶς.	41	
Σκεῖψη ἢ ἀγγεῖα (λεκάνη καὶ ἰγδίον).	2	
Ἐπιγραφαὶ (ψήφισμα 1, ἀναγραφή πωλητῶν 1 (1), τιμητικαὶ καὶ ἀναθηματικαὶ 9, τεχνίτου κολοβῆ 1, ἐπιτύμβια 14, ἀδιάγνωστα τεμάχια 10). . . .	36	97

ΠΗΛΙΝΑ

Εἰς τύπος ἤτοι μήτρα Ἀθηνᾶς μικρός.	1
---	---

ΠΟΜΙΣΜΑΤΑ

Χαλκᾶ μὲν Ἀττικὰ καὶ Βυζαντινὰ περὶ τὰ 98, ἐν βώλῳ συμπαγεῖ εὑρεθέντα καὶ πολὺ κατιωμένα, ἀργυρᾶ δὲ καὶ ἐκ κράματος λεπταῖα Φραγκικὰ τῶν σταυροφόρων καὶ Ἐνετικὰ περὶ τὰ 290, ὡσαύτως ἐν βώλῳ εὑρεθέντα, ἐν ὄλῳ.	388
Τὸ ὅλον κομμάτια.	486

(1) Αἱ δύο αὐταὶ ἐπιγραφαὶ ἡ μὲν ἐπὶ Θεοφίλου ἄρχοντος, ἡ δὲ ἐπὶ Ἀναξικράτους, ἐξεδόθησαν ἤδη ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1890, σελ. 222 κ. ἐξ.

Ἐν Ἐλευσίῃ κατὰ τὸ διανυθὲν ἔτος δυστυχῶς οὐδεμία κυρίως εἰπεῖν ἀνασκαφὴ ἐγένετο, εἰ μὴ τινες ἀνασκαλεύσεις δι' ἑνὸς ἐργάτου, ὁ δὲ ἐκεῖ διαμένων σύμβουλος τῆς Ἑταιρίας Δημήτριος Φίλιος εἰργάζετο εἰς τὴν κατάταξιν καὶ καταλόγισιν τῶν αὐτόθι ἀρχαίων ἐν τῷ νεοδημητῶ Μουσεῖῳ. Αἰτία δὲ τοῦ ὅτι ἀκόμη δὲν ἐτελείωσεν ἡ μεγάλη ἀπὸ ἐτῶν ἀρξαμένη αὕτη ἐπιχειρήσις τῆς Ἑταιρίας εἶναι ἢ μὴ τελεσθεῖσα εἰσέτι ἐξαγόρασις ἀναγκαιῶν τινῶν τόπων, περὶ ὧν ἐγένετο μὲν παρὰ τῆς Ἑταιρίας ἡ δέουσα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐνέργεια καὶ ὑπόσχεσις ἐδώκαμεν περὶ προκαταβολῆς διὰ τοὺς ἐξαγοραστέους τόπους καὶ σχέδιον ἐξεπονήθη ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος Καβεράου ἐπὶ τούτῳ δαπάνῃ τῆς Ἑταιρίας, ἀλλ' εἰς οὐδὲν ἀποτέλεσμα ἐφθάσαμεν· ἡ δὲ ἐν τῷ ἐντύπῳ ἰσολογισμῷ σημειουμένη δαπάνη διὰ τὴν Ἐλευσίνα εἶναι κυρίως διὰ ἓνα ἐργάτην διαρκῆ ἐν τῷ Μουσεῖῳ καὶ διὰ τινὰς μικρὰς ἐπισκευὰς καὶ συμπληρώσεις γενομένη.

Ἐν Δαφνίῳ. Αὕτη ἡ ἀνασκαφὴ ἐπεχειρήθη κατὰ πρότασιν τοῦ διδάκτορος τῆς νομικῆς Δημητρίου Γρ. Καμπούρογλου, ὅστις ἤτησε παρὰ τοῦ συμβουλίου νὰ προσληφθῇ εἰς ὑπηρεσίαν ἀρχαιολογικὴν τῆς Ἑταιρίας καὶ νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὸ ἔργον. Προσελήφθη λοιπόν, καὶ αἱ σκαφαὶ ἤρχισαν ὄχι πρὸ πολλοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν του. Ἡ ἀπὸ 28ης Δεκεμβρίου π. ἔ. ὑποβληθεῖσα εἰς τὸ προεδρεῖον τῆς Ἑταιρίας ἔκθεσις εἶναι ἡ ἐξῆς.

Πρὸς τὸ Σ. Συμβούλιον τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Ἐξοφλήσας τὴν δοθεῖσάν μοι ἐκ δρ. 500 πίστωσιν, παρακαλῶ ὅπως λάβω νέαν καὶ ἐξακολουθήσω μετὰ τὰς ἑορτὰς τὰς ἐν Δαφνίῳ σκαφάς, αἵτινες μέχρι τοῦδε ἐστέφθησαν ὑπὸ σχετικῆς ἐπιτυχίας.

Δύο φωτογραφήματα παρ' ἐμοῦ ἐκτελεσθέντα, ἅτινα ὑποβάλλω εὐσεβάστως, εἰκονίζουσι τὸ μὲν πρῶτον ἀρχαῖον κρηπίδωμα ἀνακαλυφθὲν κατὰ τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ Ναοῦ (τῆς φραγκικῆς προσθήκης), τὸ δὲ δεύτερον διάφορα τεμάχια γλυπτῶν ἔργων μετὰ τῶν ἐργατῶν τῆς καφῆς.

Ἐκ τῶν τεμαχίων ὡς ἄξια λόγου σημειοῦμεν τμήμα ζωοφόρου, ὅπερ παρίστησι πολεμιστὴν καταβάλλοντα ἕτερον, καὶ τὸ ἤμισυ λάρνακος φερούσης τὴν ἐπιγραφὴν: ΦΑΝ... | ΔΕ... | ΣΤΕ... | ΘΥ... .

Πλὴν τούτων ἀνεκαλύφθη τὸ ἄνω μέρος ἀγάλματος νεαρᾶς γυναικός, καλῆς τέχνης. Ἄτυχῶς ἐλλείπει ἡ κεφαλή.

Ἐπίσης κατὰ τὴν ἀνατολικὴν γωνίαν τῆς δυτικῆς περιοχῆς τῆς Μονῆς ἀνεκαλύφθη πῦρινος κίων.

Τὸ ἀρχαῖον ἔδαφος εὐρίσκεται, κατὰ μέσον ὄρον, τρία μέτρα ὑπὸ τὸ σημερινόν. Εἰς βάθος τεσσάρων μέτρων εὐρομεν μεταξύ ὀστῶν κρανίου μολυβδίδα σφενδόνης, φέρουσαν τὰ γράμματα ΜΙΚΥ.

Καὶ ἐκτὸς δὲ τῆς περιοχῆς τῆς Μονῆς ἐνήργησα σκαφάς. Πρῶτον· περιέσκαψα τὸν παλαιὸν ναῖσκον ἄγ. Νικόλαον, χρησιμεύοντα ὡς κοιμητήριον τῶν μοναχῶν, ἀνεκάλυψα δὲ λουτροφόρον φέρουσαν ἀναγλύφους δύο μορφάς, ὧν ἡ μία μόνον (ἀνὴρ ἰστάμενος περίλυπος) διακρίνεται καλῶς. Δεύτερον· εὐθὺς μετὰ τὸν προφήτην Ἡλίαν, πρὸς τὸ Δαφνί, ἀνεκάλυψα κρηπίδωμα μετ' ἀντηρίδος τῆς ἀρχαίας ἱερᾶς ὁδοῦ, δεικνῦον τὴν διεύθυνσιν ταύτης. Τρίτον· πέραν τοῦ Δαφνίου καὶ ἐπὶ τῆς κορυφῆς λόφου, ἄνωθεν ἀκριβῶς τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης, διέκρινα ἐπὶ τοῦ βράχου χειροποίητα ἴχνη ἀρχαίου ὀχυρώματος.

Δ. ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ

Ἐν Ῥαμνοῦντι. Περὶ ταύτης τῆς ἀνασκαφῆς σᾶς ἀναγινώσκομεν τὴν ἐκθεσιν τοῦ ἐπιστατήσαντος ἐφόρου Βαλερίου Στάη, ἔχουσαν οὕτως:

Κύριε Πρόεδρε,

Αἱ κατὰ τὸ παρελθὸν ἤδη ἔτος γενόμεναι ἐν Ῥαμνοῦντι ἀνασκαφικαὶ ἐργασίαι διήρκεσαν ἐπὶ 3 1/2 μῆνας (ἀπὸ 15 Ἰουλίου ἕως 3 Νοεμβρίου), τὰ ἐξαγόμενα δὲ τῶν ἐργασιῶν τούτων ἔχουσιν ἐν συντόμῳ οὕτως:

Μετὰ δεκαήμερον ἐργασίαν ἐν τῷ περιβάλλῳ τῶν ναῶν, δι' ἧς

ἀπεπερατώθη τέλεον ἢ ὑπολειφθεῖσα περὶ τοὺς ναοὺς σκαφή, καθήρθη δὲ ὁ χῶρος ἅπας περὶ τούτους, ἠρξάμενη τῆς ἐρεύνης ἐν τῷ φρουρίῳ. Τοῦτο, ὡς γνωστὸν, κεῖται παρὰ τῷ λιμένι, περιβάλλεται δὲ διὰ τείχους ἰσοδομικοῦ, ἐκ μεγάλων ὀρθογωνίων λίθων, σωζομένου ἔτι πολλαχοῦ ἐν καλῇ καταστάσει, ἰδίᾳ κατὰ τὸ μεσημβρινόν, ὅπου καὶ ἡ πύλη μετὰ τῶν ὀχυρωματικῶν αὐτῆς πυργίσκων. Τὸ φρούριον τοῦτο, ὅπου τὰ νῦν πυκνὸν φύεται δάσος, κατῳκεῖτο ἱκανῶς ἄλλοτε, ἰδίᾳ ἐπὶ Ῥωμαίων, ὡς δῆλον ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἀνασκαφικὴν ἐρευναν ἀνάκαλυφθέντων οἰκημάτων πολλαχοῦ ἐπὶ τε τῆς ἀνατολικῆς αὐτοῦ καὶ τῆς δυτικῆς κλιτύος, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς κορυφῆς. — Σῶζονται δὲ τὰ οἰκήματα ταῦτα, ἀποτελούμενα ἐξ ἑνός, δύο, ἐνίοτε δὲ καὶ πλειόνων δωματίων εἰς ὕψος ἑνός καὶ δύο μέτρων, ἐκτισμένα διὰ λίθων ἀργῶν, ἐν οἷς καὶ κέραμοι. Ἐν τοῖς ὑπογείοις δὲ ἑνός τούτων εὐρέθη πῖθος ὕψους ἑνός μέτρου, κωνοειδῆς τὴν βάσιν, χρήσιμος, φαίνεται, εἰς ἐναπόθεσιν ἐλαίου ἢ ἄλλου τινός βρυστοῦ.

Κατὰ τὴν μεσημβρινὴν ὁμῶς τοῦ φρουρίου κλιτύν, ὅπου καὶ ἡ πύλη τούτου, ἀπεκαλύφθησαν οἰκοδομήματα ἀξιολογώτερα καὶ δὴ καὶ ἱερά. Οὕτως ἅμα τῇ εἰσόδῳ ἀπεκαλύφθη κυκλοτερὲς κτίριον ἀκτίνοσ 2 μέτρων, σωζόμενον εἰς ὕψος $1\frac{1}{2}$ μέτρου ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας, ἐκτισμένον δὲ διὰ λίθων ὀρθογωνίων, ἔχον δὲ οἰονεὶ πύλην, κατὰ τὸ μεσημβρινόν αὐτοῦ, διὰ δύο πλακῶν ἐκατέρωθεν χωριζομένην τοῦ κυκλικοῦ τοίχου. Τὸ κυκλοτερὲς τοῦτο κτίριον ἀνασκάψας καὶ ἐσωτερικῶς οὐδὲν ἄλλο εὔρον ἢ εἰδῶλιον πῆλινον εἰκονίζον γυναῖκα καθημένην καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων κρατούσαν μικρὸν ἄγγειον (οἶνοχόην). Ἐπειδὴ δ' ἐνιαχοῦ παρετήρησα καὶ τέφραν μετ' ἀνθράκων, συμπεραίνω ὅτι τὸ κτίριον τοῦτο ἦτο σεσυλημένος τάφος κυκλικοῦ σχήματος, ὅπως τοιοῦτος εὐρέθη ἐν Βουρβᾶ, ἄλλης ὁμῶς ἐκεῖ χρονικῆς περιόδου. Πέριξ τοῦ μνημείου τούτου ἀπεκαλύφθησαν καὶ ἄλλα οἰκοδομήματα δώματα δηλ. τετραγώνου σχήματος, οὐδεμίαν ὁμῶς ἔχοντα σχέσιν πρὸς τοῦτο, ἅτε εἰς μεταγενεστέραν ἀνήκοντα χρονικὴν περίοδον.

Ὀλίγον ἀπωτέρω τοῦ κυκλικοῦ τούτου κτιρίου, πάντοτε ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς κλιτύος, ἀπεκαλύφθη μικρὸν οἰκοδόμημα ὀρθογωνίου σχήματος μήκους $4\frac{1}{2}$ πλάτους $2\frac{1}{2}$ εὐτελοῦς κατα-

σκευῆς. Τὸ κτίριον ἔχον μονόλιθον οὐδὸν καθ' ὅλην τῆς προσόψεως αὐτοῦ τὴν πλευράν, ἦτο πάντως ἱερόν τι, πιθανῶς τοῦ Διονύσου· διότι ἐντὸς αὐτοῦ εὐρέθησαν τέσσαρα βάρθρα ἀγαλμάτων (ἄνευ ἐπιγραφῶν) καὶ κορμὸς ἀγάλματος Διονύσου, φυσικοῦ μεγέθους, τέχνης τῶν καλῶν Ἑλλ. χρόνων. Ἀπώτερον δὲ τοῦ οἰκοδομήματος τούτου δυτικῶς καὶ κάτωθεν τοῦ δευτέρου τείχους τοῦ φρουρίου, τοῦ περιβάλλοντος τὴν κορυφὴν τούτου, ἀνεσκάφη μέγα οἰκοδόμημα διηρημένον εἰς δύο τετράγωνα δώματα (14 × 12 καὶ 7 × 7) καὶ κυκλικὴν ἐξέδραν, ὅπερ τῇ βοήθειᾳ ἐπιγραφῆς τινος, ἐπὶ βάρθρου (ἀγάλματος Ἑρμοῦ) κατὰ χώραν κειμένου, ὑπερθεῖν τοῦ οἰκοδομήματος, δυνάμεθα μετὰ βεβαιότητος νὰ καλέσωμεν Γυμνάσιον.

Ἡ ἐπιγραφή ἔχει οὕτω :

ΘΕ]ΟΦΑΝΗΣΙΕΡΟΦΑΝΤΟΣΡΑΜΝΟΥΣΙΟΣΕΡΜΕΙΑΝΕΘΗΚΕΝΣΤΕ
 [ΦΑΝΩΘΕΙΣ
 ΥΡΟΤΩΝΕΦΗΒΩΝΚΑΙΤΩΝΣΩΦΡΟΝΙΣΤΩΝΚΑΙΤΩΝΚΟΣΜΗ
 [ΤΩΝ

ΕΦΗΒΟΙ	ΕΦΗΒΟΙ	ΕΦΗΒΟΙ
Ο[ΙΕ]ΡΙΝΙΚΟΚΡΑΤΟΥ	ΟΙΕΡΙΝΙΚΗΤΟΥ	ΟΙΕΡΙΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ	ΑΡΧΟΝΤΟΣ	ΑΡΧΟΝΤΟΣ
(ἐν στεφάνῳ)	(ἐν στεφάνῳ)	(ἐν στεφάνῳ)

Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης τῆς ἀναγραφούσης τὰ ὀνόματα τριῶν γνωστῶν ἀρχόντων Νικοκράτου, Νικήτου καὶ Ἀριστοφάνου, κατὰ τὸ 333, 332 καὶ 331 π. Χ. ἀρξάντων, ἐξάγομεν σὺν τοῖς ἄλλοις, ὅτι τὸ οἰκοδόμημα ὠκοδομήθη κατὰ τὰ μέσα τῆς 4ης π. Χ. ἑκατονταετηρίδος.

Τὸ κτίριον ὁμῶς εἶνε εὐτελές, ἐκτισμένον διὰ λίθων ἀργῶν πηλοχρίστων, οὐδένα ἔχον, ὡς φαίνεται, ἀρχιτεκτονικὸν κόσμον, καθόσον οὐδὲ ἐν τεμάχιον ἀρχιτεκτονικοῦ τινος μέλους ἀνευρέθη ἐκεῖ· τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο συνέχεται πρὸς ἕτερα οἰκοδομήματα ἐκτεινόμενα πρὸς τὴν δυτικὴν τοῦ φρουρίου κλιτύν, ἅπερ δὲν ἔσχον καιρὸν νὰ ἀνασκάψω· ἀρκτικῶς ὁμῶς τοῦ οἰκοδομήματος τούτου ἀνεσκάφη ἅπας ὁ χῶρος, ὁ ἀπὸ τῆς σειρᾶς τῶν γνωστῶν ἐνεπιγράφων θρόνων (ὧν αἱ ἐπιγραφαὶ ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ Lolling ἐν Mittheilungen Τόμ. IV σ. 277) μέχρι τῆς εἰσόδου

τοῦ ἄνω τείχους τοῦ φρουρίου, ὅστις, ἄτε, ὡς φαίνεται, χρησιμεύσας εἰς συνελύσεις καὶ ἐορτάς, κατὰ μεστος εἶνε βάρων ἀγαλμάτων καὶ ἐπιγραφῶν, ὧν δυστυχῶς ἐλάχιστα εὐρέθησαν λείψανα. Τούτων ἀξιομνημόνευτα εἶνε: κορμὸς μεγάλου ἀγάλματος Ἑρμοῦ, ἰδρυμένου ἐπὶ βάρου φέροντος ἐπιγραφὴν ΕΡΜΟ καὶ δύο ἕτεροι κορμοὶ μικρῶν ἀγαλμάτων, μετακομισθέντες ἤδη εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον. Ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν δὲ ἀξιομνημόνευτος εἶνε ἡ ἐπὶ ἐπιστυλίου σωζομένη ἐναντι ἐπιγραφῇ, ἐξ ἧς, σὺν τοῖς ἄλλοις, μανθάνομεν ὅτι ἐλατρεύετο ἐκεῖ καὶ ὁ Διόνυσος Ληναῖος. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶνε ὑστερωτέρα τοῦ 292 π. Χ. Ἄξιον πολλοῦ λόγου εἶνε καὶ τεμάχιον ψήφισματος ἰδρυμένου κάτωθεν τοῦ δευτέρου τείχους καὶ κειμένου ἔτι κατὰ χώραν ἐφ' οὗ ἀναγινώσκειται ἡ περικοπή:

..... ἐπαινέσαι δὲ Δικαίαρχον κτλ. καὶ στεφανῶσαι θαλλοῦ στεφάνῳ, ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα ἐν στήλει λιθίνει καὶ στῆσαι ἐν τῷ [Θ] εἰάτρ[ω]....

Τὸ ψήφισμα τοῦτο ἰδρυταὶ καὶ τὸ νῦν ὅπου τὸ πρῶτον ἐστήθη, ὑπεράνω δηλ. τοῦ ἀνασκαφέντος Γυμνασίου, ὥστε ἄπορον εἶνε ἀληθῶς ποῦ τὸ θέατρον; Ἐπειδὴ δὲ οὔτε ἐν τῷ ἀνασκαφέντι οἰκοδομήματι τούτῳ, οὔτε ἀλλαχοῦ τῆς δυτικῆς κλιτύος, ὅπου πολλὰς ἐποιησάμην μάτην ἐρεῦνας, ἔχνος που ἐφάνη θεάτρον, οἷον ἡμεῖς τοῦτο νοοῦμεν, εἰκάζω ὅτι «θέατρον» ἐκαλεῖτο αὐτὸ τοῦτο τὸ οἰκοδομήμα, ὅπερ ἡμεῖς ἐκ τῆς ἐφηβικῆς ἐπιγρα-

ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΗΣ ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ ΠΡΟΣΓΑΛΤΙΟΥ ΣΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΕΙΣ ΕΠΙΤΗΡΑΡΑΛΙΑΝ
 ΣΤΕΦΑΝΩ ΔΕΙΣΥΓΟΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΔΙΟΝΥΣΩ [Λ] ΗΝΑΙ ΔΙΑΝΕΘ [Η] ΚΕΝ

ΟΙΠΡΕΙΣ	ΗΒΟΥΛΗ	ΗΒΟΥΛΗ	ΟΙΠΡΕΙΣ
ΦΥΛΑΡΧΗ	ΔΗΜΟΣΣΤΡΑ	ΔΗΜΟΣΙΓΓΑΡ	ΙΓΓΑΡΧΗ
ΣΑΝΤΑ	ΤΗΓΗΣΑΝΤΑ	ΧΗΣΑΝΤΑ	ΣΑΝΤΑ
ΕΠΙΦΙΛΟ	ΕΡΙΦΑΝΟ	ΕΡΙΑΝΤΙ	ΕΡΙΑΝΤΙ
ΣΤΡΑΤΟΥ	ΛΟ[Σ]ΤΡΑΤΟΥ	ΜΑΧΟΥ	ΜΑΧΟΥ

φῆς Γυμνάσιον ὠνομάσαμεν καὶ ἐν ᾧ ἐτελοῦντο ἀγῶνες, πιθανῶς δὲ νὰ ἐδιδάσκοντο καὶ κωμῳδίαι, κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ βάρθρου τοῦ ἀνευρεθέντος πέρυσιν ἀγάλματος τῆς Θέμιδος ἐπιγραφὴν(1). Ταῦτα ὅπως δῆποτε εἰκαστικῶς, διότι πιθανὸν τὸ θέατρον, ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς κλιτύος τοῦ φρουρίου ἐκτισμένον ὄν, εὐθύς δηλ. κἀτωθεν τοῦ Γυμνασίου, εἴτε νὰ κατεστράφη τέλειον, εἴτε καὶ νὰ σώζεται ἐν μέρει μόνον καὶ ἐκεῖ ὅπου αἱ ἔρευναι ἡμῶν δὲν ἐπεξετάθησαν. Τοῦτο δὲ ῥητέον καὶ ὅπως δηλωθῆ ἔνταῦθα, ὅτι αἱ ἐν τῷ φρουρίῳ ἔρευναι παντάπασιν δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῶσι περατωμένα.

Ἐκτὸς τοῦ φρουρίου ἐποησάμεν πολλαχού δοκιμαστικὰς ἐρεῦνας· ἀνέσκαψα δηλονότι μικρὸν οἰκοδόμημα πλησίον τῆς παραλίας, ἐκεῖ ὅπου ἔκειτο ἡ ἀρχαία, πιθανώτατα, πόλις· ἦν δὲ τοῦτο μικρὸς ναὸς πάντως, μεταποιηθεὶς ἐπὶ ῥωμαίων εἰς οἶκον. Ἀνέσκαψα δεύτερον μικρὸν τι ἱερὸν κείμενον ἐπὶ ὑψηλοῦ ἀποτομωτάτου βράχου ἀντικειμένου τῷ φρουρίῳ, οὐ πόρρω δὲ τοῦ λιμένος καὶ τῆς παλαιᾶς παραθαλασσίας ὁδοῦ τῆς ἀγούσης εἰς Ὠρωπὸν (κατὰ Πausανίαν). Τὸ ἱερὸν τοῦτο ἐντὸς τοῦ βράχου λελαξευμένον ὄν, διὰ τεχνητοῦ δ' ἀνδῆρου εὐρυθῆν, ἔχει σχῆμα ὀρθογώνιον μῆκ. 11, πλ. 5. Ἡ εἴσοδος δὲ εἰς τοῦτο ἦν διὰ τῆς ἀρκτικῆς αὐτοῦ πλευρᾶς, τῆς ἐλάσσονος δηλονότι, εἰς ἣν ἀνήρχετό τις διὰ κλίμακος λελαξευμένης ἐπίσης ἐν τῷ βράχῳ. Τὸ ἱερὸν τοῦτο, ὡς ἐκ τῶν εὐρεθεισῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῶν ἄλλων γλυπτῶν εὐρημάτων δῆλον γίγνεται, ἦν ἀφιερωμένον τῷ Ἀμφιαράῳ ἢ κατὰ τὰς ἐπιγραφὰς « τῷ Ἀμφιεράῳ τῷ ἡρωῖ ἱατρῷ ». Τοῦτου δὲ παραδόξως μόνον ὁ Pomponius Mela (II 46) καὶ ὁ Solinus (VII 26) ἐκ τῶν παλαιῶν μνημονεύει. Ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ἐγένοντο ἱκανὰ εὐρήματα.

Πρῶτον δὺ ἀκέφαλα ἀγάλματα, ὧν τὸ ἕτερον καλῶς διατηρημένον, εἰκονίζει ἄνδρα ἱμάτιον περιβεβλημένον, ἐρειδόμενον ἐπὶ ῥάβδου στηριζομένης ἐπὶ ὀμφαλοῦ. Τὴν φανεράν τοῦ ἥρωος

(1) Ὁ κ. Dörpfeld νομίζει ὅτι καὶ τὸ θέατρον τοῦτο ἦτο ἐκ ξύλου, δι' ὃ καὶ ἐξηφανίσθη, ἐξαιρέσει τῶν λιθίνων τιμητικῶν ἑδρῶν, περὶ ὧν ἀνωτέρω. Ἀλλὰ περὶ τούτου θὰ γράψωμεν ἄλλοτε ἐκτενῶς.

παράστασιν βεβαιοῖ ἐπὶ τοῦ βάθρου αὐτοῦ ἐπιγραφὴ ἔχουσα οὕτω :

Ι]ΕΡΟΚΛΗΣΙΕΡΩΝΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΩΙΑΜ
ΦΙΕΡΑΩΙ

ἐξ ἧς καὶ βεβαιοῦται ὅτι ὁ Ἀριστόμαχος ὄντως συνεταυτίζετο πολλαχοῦ τῷ Ἀμφιαράῳ. Εὐρέθησαν προσέτι πέντε τεμάχια ἀναθηματικῶν ἀναγλύφων παρεμφερῶν τοῖς ἐκ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀσκληπείου τὴν παράστασιν καὶ τὴν τέχνην. Ἐπὶ ἐνὸς τούτων εἰκονίζονται ἰκέται, πίναξ δὲ ἐν τῷ μέσῳ καὶ κάτωθεν αὐτοῦ παῖς κρατῶν φιάλην, ἐξ ἧς λαμβάνει τι παριστάμενος πωγωνοφόρος γέρων· ἐπὶ τοῦ ἐπιστυλίου δὲ ἡ ἐπιγραφή :

ΒΟΙΔΙΟΝΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣΕΥΑΓΓΛΟΣΑΙΣΧΥΛΟΣ

Ἐν τοῖς εὐρήμασι ἀξία λόγου εἶνε καὶ μικρὰ κεφαλὴ Ἀμφιαράου καλλίστης τέχνης καὶ ἀμέμπτου διατηρήσεως. Εὐρέθησαν πρὸς τούτοις καὶ ἐννέα ἀναθηματικαὶ ἐπιγραφαὶ καὶ ψήφισμα περὶ ἐπισκευῆς τοῦ ἱεροῦ. Τὰ εὐρήματα ταῦτα ἐξαιρέσει τῶν ἐπιγραφῶν μετεκομίσθησαν διαταγῇ τοῦ Ὑπουργείου εἰς Ἀθήνας καὶ κατετέθησαν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον.

Τελευταῖον ἀνεσκαψα μερικῶς τύμβον τινὰ καὶ τάφους τῶν κειμένων ἀνά τὴν ὁδὸν τὴν ἐκ τῶν ναῶν εἰς Μαραθῶνα, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος τινὸς εὐαρέστου! Οἱ τάφοι ἦσαν σεσυλημένοι, τὰ ἐπ' αὐτῶν δὲ ἐπιτύμβια ἀνάγλυφα τεθραυσμένα εἰς τεμάχια παρερριμένα τῆδε κάκεισε. Ὁ τύμβος δὲν ἀνεσκάφη ἐπαρκῶς, διακοπίσεως τῆς ἀνασκαφῆς ἕνεκα τοῦ χειμῶνος, κρύπτει δὲ πάντως τάφους μὴ σεσυλημένους. Οὕτω βεβαιον εἶνε, ὅτι καὶ ἡ μακρὰ σειρὰ τῶν ἀνά τὴν ὁδὸν ταύτην ἐπιτυμβίων μνημείων ἂν ἀνασκαφῇ μετ' ἐπιμονῆς καὶ ὑπομονῆς θὰ φέρῃ εἰς φῶς κεκρυμμένα που ὑπὸ τὸ δάσος πολύτιμα εὐρήματα εἴτε ἐν ἐπιτυμβίοις ἀναγλύφοις εἴτε καὶ ἐν κτερίσμασι.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1892.

Β. ΣΤΑΗΣ

Ἐν *Μυκῆναις*, ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐφόρου Χρ. Δ. Τσουντα.
Ἴδου ἢ περὶ αὐτῆς ἐκθεσίς του·

ΜΥΚΗΝΑΙ

Ἐν *Μυκῆναις* ἐργασίαι ἐγένοντο ὀλίγον χρόνον κατὰ τὸν Μάρτιον καὶ Μάϊον. διότι ἐν τῷ μεταξὺ ἀπεστάλην εἰς Κάμπον τοῦ δήμου Ἀβίας καὶ εἰς Σπάρτην. Ἀνέσκαψα δ' ἐν *Μυκῆναις* πρῶτον ἓνα ἐκ τῶν πρὸ πολλοῦ γνωστῶν θολωτῶν τάφων, τὸν μικρότερον πάντων καὶ πενιχρότατον κατὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ δρόμου αἱ πλευραὶ δὲν εἶναι ὅπως τῶν λοιπῶν κτισταί, ἀλλὰ μόνον ἐσκαμμέναι ἐν τῷ βράχῳ. Καὶ τὰ κτερίσματα δὲ τὰ ἐν αὐτῷ εὐρεθέντα συνεφώνουν πρὸς τὴν πενιχρότητα τῆς κατασκευῆς· διότι μόνον μία μάχαιρα χαλκῆ περιτετυλιγμένη διὰ φύλλων χρυσῶν ἀνεκαλύφθη καὶ ψῆφοί τινες ὀρμων ὑάλιναι. Κατόπιν ἐπειδὴ ἀνέμενον ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν διαταγὴν ν' ἀναχωρήσω εἰς Λακωνίαν, ἐπεχείρησα νὰ καθαρίσω ὅσον ἐπέτρεπεν ὁ χρόνος τὸν δρόμον τοῦ λεγομένου τάφου τῆς Κλυταιμῆστρας, τοῦ μεγίστου καὶ μεγαλοπρεπεστάτου τῶν ἐν *Μυκῆναις* θολωτῶν τάφων μετὰ τὸν θησαυρὸν τοῦ Ἀτρέως. Τὴν ἀνασκαφὴν αὐτοῦ εἶχεν ἀρχίσει ἤδη ὁ Schliemann τὸ 1876, ἀλλ' ἀφῆκεν αὐτὴν ἡμιτελῆ· καὶ ἐγὼ δὲ δὲν ἐπρόφθασα νὰ καθαρίσω τὸν δρόμον ἐντελῶς, διότι ὑπολείπεται ἀκόμη ὀλίγη ἐργασία ἐν αὐτῷ· οὐχ ἥττον ἐξηκριβώθη τὸ μῆκος τοῦ δρόμου, τὸ ὅποιον εἶναι 36 περίπου μέτρων, ἀπεκαλύφθη δὲ καὶ ὅλη ἡ πρόσοψις τοῦ στομίου καὶ ἐγένοντο ἐνταῦθα εὐρήματα τινα πολλοῦ λόγου ἄξια διὰ τὴν γνῶσιν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς· ἀνεκαλύφθησαν δηλονότι ἐκατέρωθεν τῆς εἰσόδου δύο βάσεις ἡμικυκλικαί, ἐφ' ὧν ἐπάτουν ἡμικιόνια ἐξ ἀλαβάστρου ραβδωτὰ κατὰ τὸν δωρικὸν τρόπον· ἐπὶ τῆς ἐτέρας μάλιστα τῶν βάσεων ἴσταται ἀκόμη ὁ κατώτατος σφόνδυλος τοῦ ἡμικιονίου κατὰ χώραν. Εὐρέθη πρὸς τούτοις καὶ τὸ ἐπίκρανον ἐνὸς τῶν ἡμικιονίων, τὸ ὅποιον εἶναι ὡσαύτως ἐξ ἀλαβάστρου, ἀλλὰ λίαν ἐφθαρμένον· διακρίνονται ὁμως ἐπ' αὐτοῦ καθαρῶς τὰ φυλλοειδῆ κοσμήματα, τὰ ὅποια στολίζουσι καὶ ἄλλα κιονό-

κρανα τῆς μυκηναίας ἐποχῆς. Τέλος εὑρέθησαν πρὸ τῆς προσόψευς δύο μάρμαρα, τὸ μὲν ἐρυθρόν, τὸ δὲ τεφροκύανον φέροντα ὠραῖα γλυπτὰ κοσμήματα σπειροειδῆ καὶ ἀνθέμια· ταῦτα προέρχονται ἀναμφιβόλως ἐκ τοῦ γείσου, ὃ ὑπεβάσταζον τὰ ἡμικίονια, καὶ τοῦ φραγμοῦ τοῦ ἄνωθι τοῦ ὑπερθύρου τριγώνου.

Ἐντὸς τῆς θόλου ἔσκαψα ὀλίγον καὶ δὴ εἰς τὸ κέντρον, ἀνεκαλύφθη δ' αὐτόθι λάκκος τετράγωνος πλήρης ὕδατος καὶ ὕδραγωγεῖον ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ λάκκου καὶ διευθυνόμενον πρὸς τὰ ἔξω ὑπὸ τὸ ἔδαφος τῆς θόλου καὶ τοῦ δρόμου καὶ δὲν ἐπέτρεπε μὲν τότε ὁ χρόνος νὰ ἐξετάσω αὐτὸ καλλίτερον, οὐχ ἦττον εἶναι βέβαιον, ὅτι εὑρέθη ἐνταῦθα τὸ ἀρχαιότατον ἐν Ἑλλάδι παράδειγμα ἀποστραγγίσεως τοῦ ἐδάφους· διότι φαίνεται ὅτι ὅταν ἔσκαψαν καὶ ὑκοδόμησαν τὴν θόλον, παρετήρησαν ὅτι ἐκ τοῦ βράχου ἀνέβρυν ὕδωρ καθιστῶν τὸν τάφον ὑγρὸν καὶ βλάπτον τὴν στερεότητα αὐτοῦ· ἔσκαψαν λοιπὸν τὸν λάκκον, ὅπως συρρῆ εἰς αὐτὸν τὸ εἰς τὰς φλέβας τοῦ βράχου ὑπάρχον ὕδωρ καὶ κατεσκεύασαν τὸ ὕδραγωγεῖον πρὸς διοχέτευσιν αὐτοῦ ἔξω.

Ἐκ μικρῶν εὐρημάτων ἀναφέρω τεμάχιον ἐλεφάντινον εὐμέγεθες, τὸ ὅποῖον ἦτο ἴσως πρὸς ἔδρας, καὶ μικρὰν πτέρυγα ὁμοίως ἐλεφαντίνην σώζουσαν λείψανα ὑελώματος (σμάλτου).

ΧΡ. ΤΣΟΥΝΤΑΣ

Ἐν Τίρυνθι ἀρχὰς Ἀπριλίου ἐγένετό τις ἔρευνα ἀρχαιολογικὴ κατὰ πρότασιν τοῦ ταμίου τῆς Ἑταιρίας κ. Γ. Νικολαΐδου ὑπὸ ἐπιτροπῆς, ἣν ὠνόμασε τὸ συμβούλιον. Ἐκθεσιν περὶ τῆς ἐρεύνης ὑπέβαλεν ὁ ἀποτελέσας μέλος τῆς ἐπιτροπῆς κ. Νικολαΐδης τὴν ἐξῆς·

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝ ΤΙΡΥΝΘΙ ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΗΣ ΣΚΑΦΗΣ

Κατ' ἀπόφασιν δὲ τοῦ Συμβουλίου περὶ τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου ἐπανήλθομεν εἰς Τίρυνθα ὁ κ. Καββαδίας καὶ ἐγὼ (τοῦ κ. Φιντικλέους κωλυθέντος) μετὰ τῶν κ. κ. Κελενέκ μέλους τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς καὶ κ. Μητσοπούλου καθηγητοῦ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ ἀντὶ τοῦ κ. Doerpfeld ἀπουσιάζοντος. Παραλαβόντες δὲ ἐκ Μυκηθῶν τὸν κ. Τσουνταν καὶ ἐργάτας ἠνοιξάμεν

τὴν αὐτὴν ὑπὸ τὴν πλάκα ὀπὴν καὶ ἠρξάμεθα τῆς σκαφῆς, συστήσαντες τοῖς ἐργάταις, κατὰ γνώμαν τοῦ κ. Κελενέκ, ἵνα προχωρῶσι πρὸς Βορρᾶν, ὀλίγον ἀφαιροῦντες χῶμα κατὰ τὰ πλάγια, πρὸς ἀποφυγὴν κινδύνου ἐκ τοῦ ῥήγματος τῆς πλακός. Ἀφίκετο δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ ὁ κ. Doerpfeld μετὰ πολλῶν Γερμανῶν περιηγητῶν.

Τὰ ἐξαγόμενα χῶματα ἦσαν ὁμοία τοῖς ἐκ τῶν προηγουμένων σκαφῶν ἐξαχθεῖσιν, ἐμπεριέχοντα τεμάχια ἀγγείων, ὅστ' αἰ καὶ πλίνθους ὀπτάς· πρὸς δὲ τούτοις εὔρομεν τεμάχιον μικροῦ κρανίου ζώου ἢ παιδός, πῆλινον σφονδύλιον ἀτράκτου, λεπτοτάτην καὶ στιλπνὴν λεπίδα ὀψιανοῦ λίθου ὁμοίαν ταῖς λεπίσι τῶν διὰ τὴν ἐκκοπὴν ὀνύχων καὶ τύλων μαχαιριδίων καὶ τελευταίους ἐγκεχωσμένους κατὰ τὰ πλάγια τῆς γινομένης ἀπὸ Μεσημβρίας πρὸς Βορρᾶν σκαφῆς, δύο πίθους ἐκ πηλοῦ χονδροειδοῦς, ὕψους περὶ τὰ $\frac{60}{100}$ τοῦ Γαλ. μέτρου, ἔχοντας δὲ ὠτα ἢ λαβὰς τετρημένας. Ἐκ τῆς γαστρὸς αὐτῶν εὐκόλως ἀπεσπῶντο τεμάχια φέροντα κηλίδας εὐρώτος ἐξ ὑγρασίας ἐλαιώδους προερχομένου. Μὴ προχωρησάσης δὲ πολὺ τῆς σκαφῆς κατὰ τὰ πλάγια, οἱ πίθοι ἔμειναν ἐν τῇ θέσει αὐτῶν, ἀλλ' οὔτε διαμπερές, μέχρι τοῦ βορείου τοίχου, ἠνοιχθῆ ἢ διόδος, μὴ ὄντος πρὸς τοῦτο ἱκανοῦ τοῦ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ χρόνου. Ἐπειδὴ δὲ οἱ κ. κ. Κελενέκ καὶ Καββαδίας οὐδὲ μίαν ἔτι ἡμέραν ἠδύναντο παραμεῖναι ἐν Τίρυνθι, ἡ δὲ σκαφή τοῦ ὑπὸ τὴν πλάκα χώρου καὶ τοῦ περὶ αὐτὴν ἔξωθεν (διότι καὶ οὗτος ἐνομίσθη ἀνασκαπτέος) ἀπῆτει τοῦλάχιστον δύο ἡμερῶν ἐργασίαν, ἀπεφασίσθη ἡ ἀναβολὴ τοῦ ἔργου εἰς ἄλλοτε.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα εὐρήματα οὐχὶ τυχαίως ἐκεῖ νομίζω εἶναι, ἀλλὰ λείψανα κτερισμάτων πάλαι ποτὲ συληθέντος ὑπὸ τὴν πλάκα τάφου, ὥστε καὶ τὸ ἐκεῖ που εὔρεθὲν τεμάχιον πηλίνου λουτῆρος ἢ ἀσαμίνθου, ὅπερ ὁ Doerpfeld προσφέρει ὡς ἐπιχείρημα τοῦ εἶναι βαλανείου στρῶσιν τὴν πλάκα, οὐδὲν σημαίνει καὶ μάλιστα μετὰ τὴν ἐν Κρήτῃ ἀνακάλυψιν ἐν θολωτοῖς τάφοις λαρνάκων νεκρικῶν, ὧν τινες ἔχουσι σχῆμα λουτῆρος ἢ ἀσαμίνθου (1).

Ἐρωτήσας δὲ τὸν κ. Doerpfeld πῶς ὑπὸ τὴν πλάκα εὔρε-

(1) Urne funebri Cretesi dipinte su vasi allo stile di Micene, ὑπὸ Orsi ἐν τῷ Monumenti antichi Vol. 1, Punt. 2.

θησαν ὅπται πλίνθοι ὁμοιαί ταῖς ἐν τῷ μεγάρῳ εὐρεθείσαις, ἃς εἶπεν εἶναι ἀρχῆθεν ὦμαί, γενέσθαι δὲ ὅπτας ὑπὸ τοῦ πυρός, δι' οὗ οἱ κατακτεταὶ κατέστρεψαν τὸ ἀνάκτορον, ἤκουσα παρ' αὐτοῦ ὅτι ὑπὸ τε τὸ ἀνάκτορον καὶ τὴν ὅλην τοῦ Προΐτου πόλιν ὑπῆρχεν ἀρχαιοτέρα πόλις καὶ οἰκοδομαὶ ἐπίσης διὰ τοῦ πυρός καταστραφεῖσαι, ἐπομένως καὶ αἱ ὑπὸ τὴν πλάκα εὐρισκόμεναι πλίνθοι, οὔσαι τὸ πρῶτον ὦμαί, ὑπὸ τοῦ πυρός εἰς ὅπτας μετεβλήθησαν. Γνωστόν ἐστι τοῖς ἀναγνοῦσι τὴν βίβλον τοῦ μακαρίτου Σχλημαν, ἐν ἣ περιγράφονται αἱ ἐν Νέφ 'Ιλίφ ('Ισαρλήκ) ἀνασκαφαί, ὅτι κατὰ τὸν κ. Doerpfeld τὰ τεῖχη τῆς πόλεως ταύτης ἦσαν κατεσκευασμένα πρῶτον καθ' ὀλοκληρίαν ἐξ ὠμῶν πλίνθων, εἶτα δὲ πρὸς ἐνίσχυσιν ὠπτήθησαν τεχνητῶς ὑπὸ πολλῶν ξύλων συσσωρευθέντων κατὰ τὰς δύο τῶν τειχῶν πλευρὰς καὶ συγχρόνως πυρποληθέντων (1). Τὸ πλημμελὲς τῆς γνώμης του ταύτης ἀνεγνώρισεν αὐτὸς ὁ κ. Doerpfeld διὸ καὶ οὐκ ἐφήρμοσεν αὐτὴν ἐπὶ τῆς Τίρυνθος (2). λέγει μὲν ὅτι καὶ αἱ τοῦ ἀνακτόρου πλίνθοι, αἱ νῦν ὅπται οὔσαι, ἦσαν ἀρχῆθεν ὦμαί, ἀλλ' ὅτι ἡ ὀπτησις αὐτῶν ἐγένετο οὐχὶ διὰ τεχνητῆς πυρᾶς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς οἰκοδομῆς, ἀλλὰ ὑπὸ τοῦ πυρός τῶν κατακτετητῶν, ὅπερ (ὡς ὁ αὐτὸς κ. Doerpfeld ἀποφαίνεται) καὶ τὸ ἐσωτερικὸν μέρος τῶν τοίχων κατέστησε συμπαγὲς καὶ ἰσχυρόν, τοὺς μὲν λίθους εἰς ἄσβεστον μεταβαλὸν τὸ δὲ χῶμα καὶ τὰ ἐν αὐτῷ τεμάχια ὠμῶν πλίνθων ὀπτῆσαν.

Καὶ περὶ μὲν τούτου καὶ τοῦ λεγομένου προϊστορικοῦ ἀνακτόρου ἐγὼ μὲν ἐν ἄλλοις ἐκτενεστέρωσ ποιήσομαι λόγον νομίζων τοὺς μὲν σωζομένους τοίχους τῆς οἰκοδομῆς τῶν ῥωμαϊκῶν, τινὰς δὲ καὶ ἔτι νεωτέρων εἶναι χρόνων, μόνον δὲ ἐν αὐτῇ σύγχρονα τῶν τειχῶν, τὴν πελώριον πλάκα καὶ τὰ ἐκ τιτανολίθου ἢ τροχμαλολίθου κατώφλια ὄντα ποτὲ μέλη ἀρχαίων οἰκοδομῶν ἢ καὶ τῶν πυλῶν τῆς Ἀκροπόλεως. Οἱ δὲ κ.κ. Κελενέκ, Μητσόπουλος καὶ Καββαδίας μὴ ἐξετάσαντες ἔτι ἱκανῶσ τὰ ἐν Τίρυνθι ἀναβάλλουσι τὴν ἀπόφασιν γνώμης.

Γ. ΝΙΚΟΛΑΙΔΗΣ

(1) Troja by Dr Henry Schliemann. London, 1884. Κεφ. III σ. 52.

(2) Tiryns by Henry Schliemann. London, 1886 σελ. 257.

Ἐν Κάμπῳ τῆς Λακωνικῆς, τοῦ ἐφόρου Χρ. Τσουντα προτεί-
ναντος καὶ ἐπιστατήσαντος. Ἴδου καὶ ἡ περὶ αὐτῆς ἐκθεσις·

ΚΑΜΠΟΣ

Ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ ἐν Κάμπῳ τῆς Λακωνίας τάφου ἤρχισε τὴν 24^{ην} Ἰουνίου καὶ ἔληξε τὴν 2^{αν} Ἰουλίου 1891· ὁ δρόμος αὐτοῦ ἔχει μῆκος 13 μέτρων, τὸ δὲ στόμιον ὕψος 2,65 μ. καὶ πλάτος 1,60 μ. Ἡ θόλος ἔχει διάμετρον 7,50 μ. καὶ εἶναι ἐκτισμένη ἐκ λίθων πελεκητῶν, ἡ κορυφὴ ὁμῶς αὐτῆς ἔχει καταπέσει ἤδη ἐν τῇ ἀρχαιότητι, ἔνεκα δὲ τούτου εὐρέθησαν ἐν αὐτῇ πλεῖστα τεμάχια ἀγγείων ὑστερωτέρων χρόνων καὶ πιθανὸν εἶναι, ὅτι καὶ ἐσυλήθη ὁ τάφος ἐν μέρει ἔκτοτε ἤδη. Οὐχ ἦττον εἰς τινὰ γωνίαν ἀνεκαλύφθησαν δύο μολύβδινα ἀγαλμάτια τῆς μυκηναίας ἐποχῆς, παριστῶντα τὸ μὲν ἄνδρα, τὸ δ' ἕτερον γυναῖκα. Τὸ ἀνδρικὸν διατηρεῖται καλῶς καὶ δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς τὸ ἄριστον τοῦ εἴδους τοῦ ἔργον τῆς μυκηναίας τέχνης· φορεῖ μόνον περιζῶμα περὶ τὰ αἰδοῖα, ὅπως οἱ ἐπὶ τῶν χρυσῶν ποτηριῶν τοῦ Βαφειοῦ ἄνδρες, ἡ δὲ κόμη εἶναι μακρὰ καὶ ἐπιμελῶς ἐκτενισμένη ἐπὶ τῶν νώτων (1).

Πλὴν τούτων ἀνεκαλύφθησαν καὶ ἄλλα τινὰ συνήθη ἐν τοῖς τάφοις τούτοις κτερίσματα, ἧτοι εἰς λίθος ἀχάτης φέρων ἐγγεγλυμμένους δύο τράγους, σφονδύλια ἢ κομβία λίθινα πολλά, κοσμήματά τινα καὶ φύλλα χρυσοῦ, ἄλλα ἐξ ὑελώδους μάζης καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΧΡ. ΤΣΟΥΝΤΑΣ

Ἐν τῷ δήμῳ Ἐλευσίνοσ τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ. Ἡ ἀνασκαφὴ ἐπεχειρήθη κατὰ πρότασιν τοῦ ἐφόρου Βασ. Ι. Λεονάρδου καὶ αὐτοῦ ἐπιστατοῦντος. Ἡ περὶ τοῦ ἔργου ἐκθεσις τοῦ ἔχει οὕτως·

Ἐπὶ τοῦ Λάδωνος ποταμοῦ κατὰ τὰ ὅρια τῶν ἀρκαδικῶν

(1) Ἴδε νῦν αὐτὸ ἀπεικονισμένον ἐν τῷ βιβλίῳ «Μυκῆναι καὶ μυκηναῖος πολιτισμὸς ὑπὸ Χρ. Τσουντα. Ἀθήνησιν, 1893» σίν. 11.

δήμων Ἐλευσίνος καὶ Τροπαίων ἔκειτο, κατὰ Πausανίαν, ἱερὸν τῆς Ἐλευσινίας Δήμητρος περιέχον τρία ἀγάλματα, 7 ποδῶν ἕκαστον, τῆς Δήμητρος, τῆς θυγατρὸς αὐτῆς καὶ τοῦ Διονύσου. Καὶ οἱ μὲν τόποι, ἐν οἷς πιθανῶς κρύπτεται τὸ ἱερὸν, δὲν ἐξηρευνήθησαν ἐπαρκῶς, διότι ὁ χειμὼν δὲν ἐπέτρεπεν ἐκεῖ, μακρὰν χωρίων, πρόχειρον κατασκήνωσιν. Ὅπως δὲ ποτε ὁμως αἱ κατ' Ὀκτώβριον γενόμεναι σκαφαὶ ἀπεκάλυψαν δύο ναοὺς καὶ οἰκίσκον ἴσως ἱερέως ἢ νεωκόρου, ἔχοντα τὴν εἴσοδον ἐπὶ τῆς ἐτέρας τῶν μακρῶν πλευρῶν. Τὰ κτίρια ταῦτα ἔχουσι πλάτος τὸ αὐτὸ πάντα· τὸ δὲ μῆκος τοῦ ἐτέρου τῶν ναῶν εἶνε διπλάσιον τοῦ τῶν δύο ἄλλων κτιρίων. Αἱ ἀπλαῖ αὐταὶ ἀναλογίαι τεκμηριοῦσι τὸ τυπικὸν τῆς ἐκεῖ ἀρχιτεκτονικῆς τέχνης, ὅπερ ἄλλως ἐξηγεῖται καὶ ἐκ τῆς πενιχρότητος τῆς ἐντοπίου ὕλης καὶ ἐκ τοῦ δυσχεροῦς τῆς ἐξωθεν μεταφορᾶς. Καὶ μαρμάρου μὲν οὐδὲ συντριμμάτιον εὑρέθη, καίτοι δὲ τὰ εἰρημένα ὑπερμεγέθη ἀγάλματα ἦσαν πιθανῶς μαρμάρινα, διότι τὸ λίθου τοῦ Πausανίου, κατ' ἄλλα χωρία, δέον νὰ ἐρμηνευθῆ μαρμάρου, ἄφθονα ἐκ τοιαύτης ὕλης ἔργα βεβαίως δὲν προσδοκῶνται. Τοῦ δὲ ἐγχωρίου τιτανολίθου ἐγένετο χρῆσις, ὡς καὶ νῦν ἐκεῖ ἐν τῇ τοιχοδομίᾳ εἴθισται, κοπτομένου μᾶλλον εἰς πλάκας. Τρεῖς μόνον σχεδὸν παρετήρησα αὐτὸν γεγλυμμένον εἰς ραβδώσεις κιονίσκου καὶ εἰς γεισοειδῆ ἢ ἄλλον κόσμον βάθρου. Ἐν τούτοις μνημονευτέον καὶ τὸ ἐκ τοιούτου τινὸς λίθου εἰργασμένον καὶ διὰ τοῦτο περιεργον ἄγαλμα γυναικὸς γονυκλινοῦς, ἀποτελοῦν ἴσως μέρος μείζονός τινος ἔργου. Τοῦ ξύλου ἀφθονοῦντος ἐν τοῖς δυσμικοῖς τῆς χώρας τόποις ἐγένετο πιθανῶς συχνοτέρα χρῆσις, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἀρχιτεκτονικῶν μερῶν συνήθως ἐκ λίθου κατασκευαζομένων. Καὶ ὁ πηλὸς δὲ οὐ μόνον εἰς παραγωγὴν πλίνθων ἐχρησίμειεν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλων ἀρχιτεκτονικῶν μερῶν ἀναμιμνησκόντων πως τὰ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐπενδύματα τῶν πωρίνων θριγκωμάτων, ἔτι δὲ καὶ εἰς σκεύη παντοῖα καὶ ἀναθήματα ἐπλάττετο· οὕτω πρὸς τοῖς ἀγγείοις καὶ εἰδωλίοις μνημονευθῆτω πλῆθος συχρὸν σταθμίων πυραμιδοειδῶν καὶ κωνικῶν καὶ ἄλλων σχῆμα ἐχόντων δισκίου τριγωνικοῦ ἢ τροχαλίας καὶ ἀμφιστόμου πελέκεως. Ἄλλ' ἂν ἐστεροῦντο πολυτίμου ὕλης οἱ ὄρειοὶ ἐκεῖνοι κάτοικοι δὲν ἠμοῖρουν

ὁμως φιλοκαλίας περὶ τὴν ἀπομίμησιν ἢ εἰσαγωγὴν τῶν εὐμεταφόρων ξένων καλλιτεχνημάτων· εἰδώλια, συντρίμματα ἀγγείων μετὰ γραπτῶν κοσμημάτων πρὸς δὲ μετάλλια κομψὰ σκεύη καὶ ἤλοι θυρωμάτων κοσμητικοὶ πρόκεινται τεκμήρια τούτου ἀποχρῶντα.

Ἐπανερχόμεθα εἰς τοὺς δύο ναοὺς. Τούτων σφύζονται τὰ θεμέλια· καὶ ὁ μὲν μείζων (17 μ.) εὐρέθη παρὰ τὸ χωρίον Δίβριτσαν, ὁ δὲ ἕτερος παρὰ τὸ χωρίον Βάχλιαν ἐπὶ ἀρχαίας ἀκροπόλεως. Τὸ βᾶθρον τοῦ ἀγάλματος ἐκεῖ μὲν εὐρηται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σηκοῦ. ἐνταῦθα δὲ πρὸς τῷ ἀντικρῦ τῆς εἰσόδου τοίχῳ. Ἡ διαφορὰ αὕτη τῆς θέσεως ἀναλόγως τοῦ χώρου δύναται νὰ παράσχη ποιάν τινα συμβολὴν εἰς τὸ περὶ φωτισμοῦ τοῦ ἀγάλματος ζήτημα· ἐνταῦθα μνημονευσθήτωσαν καὶ τεμάχια τινα κεραμίδων ὀπαίων ἐκ τῆς στέγης τοῦ πρώτου ναοῦ. Τῶν ἀγαλμάτων ἢ ἄλλων βεβαίων σημείων μὴ εὐρεθέντων, εἰκασίαι μόνον δύναται νὰ ἐξενεχθῶσι περὶ τοῦ ἐν ἑκατέρῳ ναῷ λατρευομένου θεοῦ. Καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐκ πηλίνης κεφαλῆς γυναικὸς κορυθοφόρου, ἐκ δισκίου μετὰ γοργονεῖου καὶ ἐκ σιδηρῶν αἰχμῶν δοράτων θὰ ἀπεδίδοτο εἰς τὴν Ἀθηναῖν, ἂν μὴ εὐρίσκετο κρατὴρ μικρὸς χαλκοῦς φέρων τὴν ἐπιγραφὴν *Κόρα*· ὁ δὲ ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως ναῖσκος κατὰ τὸ μέγεθος τοῦ βᾶθρου θεωρούμενος ἠδύνατο νὰ ἀποδοθῆ εἰς θεὸν καθήμενον, πιθανῶς τὸν Δία.

Τοιαῦτά τινα τὰ κατὰ τὴν ἐκεῖ γενομένην σκαφὴν. Διὰ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν σκαφικῶν ἐργασιῶν μέλλουσι νὰ αὐξηθῶσιν ἔτι μᾶλλον αἱ γνώσεις περὶ τῶν τέως ἠκιστα ἠρευνημένων τούτων τόπων, ὧν καὶ τὸ ἐλάχιστον νέον εὐρημα ἔσται πολλοῦ λόγου ἄξιον, πολλῷ δὲ πλείονος ὁ προσδοκώμενος καθορισμὸς τῶν παρὰ Πausanίαν πρὸς τῷ ἱερῷ τῆς Δήμητρος ἀναγραφομένων χωρίων.

B. I. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ

Ἐν τῷ Ἱερῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ τῷ ἐν τῇ Ἐπιδαυρίᾳ, προταθεῖσα ὑπὸ τοῦ συμβούλου τῆς Ἐταιρίας καὶ γενικοῦ Ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων Π. Καββαδία ἵνα γίνῃ αὐτοῦ ἐποπτεύοντος, ὁ ἐνέκρινε τὸ συμβούλιον. Ἡ ἔκθεσις τοῦ ἐποπτεύσαντος εἶναι αὕτη.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΕΠΙΔΑΥΡΙΑ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

Σκοπὸς τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐν Ἐπιδαυρίᾳ γενομένων ἐργασιῶν ἦτο ἡ συμπλήρωσις τῶν τῆς πρώτης περιόδου (1881 - 1886) ἀνασκαφῶν.

Ἐγένετο δὲ ἀνασκαφὴ εἰς τέσσαρα μέρη. Καὶ πρῶτον μὲν ἀνεσκάφη τὸ πρὸς νότον τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος μέγα οἰκοδόμημα, οὗτινος εἶχον ἀποκαλυφθῆ τὰ Προπύλαια ἐν ἔτει 1884. Τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο εἶνε μέγα τετραγωνικὸν κτίριον, Γυμνάσιον πιθανῶς, ἔχον κατὰ τὸ μέσον αὐτοῦ τετραγωνικὸν δωρικοῦ ρυθμοῦ περιστύλον. Ἐν μιᾷ τῶν γωνιῶν τοῦ περιστύλου τούτου, πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν αὐτοῦ, ἐκτίσθη ἐν μεταγενεστέροις ῥωμαϊκοῖς χρόνοις Ὡδεῖον, ὃ ἀπεκαλύφθη ὁλόκληρον.

Ἡ σκηνὴ καὶ αἱ εἰσοδοὶ τοῦ Ὡδείου τούτου σώζονται εἰς ὕψος ἑνὸς περίπου μέτρου. Τὸ κοῖλον ἀριθμεῖ νῦν ἐννέα σειρὰς ἐδωλίων καὶ ἔχει μίαν μόνην κλίμακα διαχωρίζουσαν αὐτὸ εἰς δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν τμήμα. Ἡ ὀρχήστρα εἶνε ἐστρωμένη διὰ μωσαϊκοῦ διάφορα ἔχοντος κοσμημάτων. Ἐκτίσθη δὲ προφανῶς τὸ Ὡδεῖον τοῦτο μετὰ τὴν κατάπτωσιν τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος ἀρχαιοτέρου οἰκοδομήματος.

Δευτέρα σκαφὴ ἐγένετο ἐν τῷ ἀπέναντι τῆς νοτιοανατολικῆς γωνίας τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ τετραγωνικῷ οἰκοδομήματι, οὗτινος ἡ ἀνασκαφὴ δὲν εἶχε περατωθῆ ἐντελῶς κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τῶν ἀνασκαφῶν. Ἀπεκαλύφθη δ' ἐν τούτῳ στῶμα ἐκ πωρίνων λίθων ἀποτελούμενον, ὃπερ εἶνε, ὡς φαίνεται, ὁ βωμός, ἐν ᾧ ἐθυσιάζοντο τὰ τῷ θεῷ προσφερόμενα ζῶα, ὧν τὸ αἷμα κατέρρευε δι' αὐλακος ὑπαρχούσης περὶ τὰς τέσσαρας πλευρὰς αὐτοῦ. Παρὰ τοῦτον τὸν βωμὸν ἀπεκαλύφθη στῶμα ἐξ αὐτῶν τῶν θυσιῶν προερχόμενον, ἀποτελούμενον δηλ. ἐκ μέλανος χώματος ἐξ ἀνθράκων καὶ ὀστέων ζώων. Ἐν τῷ στῶματι τούτῳ εὑρέθησαν πλῆθος μικρῶν πηλίνων ἀμφορίσκων καὶ τεμάχια χαλκῶν καὶ πηλίνων ἀγγείων. Τούτων τινὰ φέρουσιν ἐπιγραφὰς ἀρχαϊκὰς τῶν πρώτων τοῦλάχιστον χρόνων τῆς ε' ἑκατονταετηρίδος π. Χ., ἀναθηματικὰς τὸ μὲν τῷ Ἀσκληπιῷ τὸ δὲ τῷ Ἀ-

πόλλωνι, τῷ θεῷ δηλ. ἐκείνῳ, ὅστις, ὡς γνωστόν, συνατραρεύετο τῷ Ἀσκληπιῷ ἐν τῷ ἱερῷ.

Τρίτη σκαφή ἐγένετο ἐν τῇ μεγάλῃ πλατείᾳ τῇ βορειανατολικῶς τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἣτις ἀνεσκάφη καὶ ἐκαθαρίσθη ὀλόκληρος. Ἀπεκαλύφθησαν δ' ἐκεῖ βάρη, κατὰ χώραν κείμενα, καὶ ἐξέδραι καὶ εὑρέθησαν ἐπιγραφαὶ τινες ἀναθηματικαὶ ἑλληνικῶν καὶ τὸ πλεῖστον ῥωμαϊκῶν χρόνων.

Τέλος ἐγένοντο σκαφικαὶ ἐργασίαι καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ, ἀφ' οὗ πρότερον ἐτοποθετήθησαν καταλλήλως οἱ λίθοι τοῦ τε διαζώματος καὶ τῆς σκηνῆς, ἀνεσκάφησαν δηλ. τὰ ἀνατολικά ἀναλήμματα καὶ ὀλόκληρον τὸ διάζωμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Δεκεμβρίου 1891.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

Ἐν Γυθείῳ, ἐπιστατοῦντος τοῦ διδάκτορος τῆς φιλολογίας Ἄνδρ. Σκιαῶ, προσληφθέντος εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑταιρίας ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός. Ἐκθεσις ὑπεβλήθη περὶ ταύτης ἡ ἐξῆς (1).

Πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας

Ἡ ἀνατεθεῖσά μοι ἀνασκαφὴ τοῦ ἐν Γυθείῳ θεάτρου ἤρξατο τῇ 27 Σεπτεμβρίου, ἐπερατώθη δὲ τῇ 23 Νοεμβρίου 1891, προσκρούσασα ἐν τῷ μεταξύ κατὰ πολλῶν ἐμποδίων, ἐξ ὧν καὶ ζημία τις χρημάτων ἐπῆλθε καὶ χρόνος ἰκανὸς ἀπωλέσθη εἰς μάτην.

Τὸ ἀνασκαφὴν γήπεδον ἐκ 1292 πήχεων ἦτο ἡγορασμένον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀντὶ 5,500 δραχ. ἤδη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1872, κατελείφθη δὲ εἰς τὴν ἐπιτήρησιν καὶ νομὴν τοῦ πρῶην ἰδιοκτήτου μέχρις ἀνασκαφῆς. Δυστυχῶς οὗτος, πιστεύων εἰς παλαιὰ μυθολογήματα περὶ κεκρυμμένων ἐν αὐτῷ θησαυρῶν καὶ εἰς οἰκονομικὰς δυσχερείας εὐρισκόμενος, ἐπεχείρησε καθ' ἅπαντα τὸν

(1) Ταύτης ἀνεγνώσθη τὸ πρῶτον μέρος, ἑτέρα δὲ περιέχουσα ἐκτενῆ περιγραφὴν τοῦ θεάτρου καὶ ἑτέρου συνεχομένου πρὸς αὐτὸ κτιρίου δημοσιεύεται εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος τεύχους.

χωρον πλείστας ἀνασκαφάς, τὰς μὲν ὑπὸ τὴν πρόφασιν ἀνορύξεως φρέατος καὶ ἐμφυτεύσεως δένδρων, τὰς δὲ καὶ ἄνευ προφάσεως. Ἐνεκα τῶν ἀνασκαφῶν τούτων διωρύχθη μὲν τὸ ὑποσκήνιον, ἀπεσπάρσθησαν δὲ καὶ ἐπωλήθησαν ὡς οἰκοδομήσιμος ὕλη πάντες σχεδὸν οἱ πώρινοι λίθοι τοῦ οἰκοδομήματος τῆς σκηνῆς, καὶ τῶν ἄλλων τοίχων τινὲς ὑπέστησαν ἰκανὴν βλάβην. Τέλος δὲ ὁ πρῶην ἰδιοκτῆτης λησμονήσας τὸν ἀληθῆ τοῦ κτήματος κύριον καὶ νέα κέρδη προσδοκῆσας ἐκ τῆς ἀρξαμένης ἀνασκαφῆς ἤγειρεν αὐτὸς καὶ μετὰ τὸν αἰφνιδίως ἐπελθόντα θάνατον αὐτοῦ οἱ κληρονόμοι παντοίας ἀδικαιολογήτους ἀξιώσεις, ἐπὶ τέλους δὲ καὶ δίκην περὶ κυριότητος, καθ' ἣν δυστυχῶς ὁ εἰρηνοδίκης Γυθείου, λαμβάνων τὰ προσωρινὰ λεγόμενα μέτρα, ἐπέβαλεν ἡμῖν τὴν διακοπὴν τῆς ἐργασίας ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα.

Εὐτυχῶς ἡ προθυμοτάτη συνδρομὴ τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὸ Δημόσιον οἰκονομικοῦ ἐφόρου κ. Παπαδάκου κατέστησε δυνατὴν τὴν συντέλεσιν τῆς ἀνασκαφῆς· ἀλλ' ἡ περὶ κυριότητος δίκη διατελεῖ εἰσέτι ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν δικαστηρίων. Ἐκ τῶν κατοίκων δὲ τοῦ Γυθείου, οὐδεὶς ὑπῆρξεν ὁ ὑπὲρ τῶν ἀντιποιοιμένων τὸ δημόσιον γῆπεδον συνηγορήσας οὐδὲ τὸν τρόπον αὐτῶν ἐπιδοκιμάσας.

Τὸ θέατρον ἀπεκαλύφθη ὀλόκληρον πλὴν τοῦ ὀπισθίου μέρους τῆς σκηνῆς, κεκρυμμένου εἰσέτι ὑπὸ τὸ ἔδαφος ἐτέρου παρακειμένου κτήματος.

Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐπεχείρησα καὶ ἑτέραν μικρὰν ἀνασκαφὴν ἐν παρακειμένῳ μοναστηριακῷ γηπέδῳ ΝΑ τοῦ θεάτρου πρὸς ἀνεύρεσιν κατακεχωσμένης αὐτόθι ἐπιγραφῆς, πρὸ πεντηκονταετίας τὸ πρῶτον ἀνακαλυφθείσης. Ἐκτὸς τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, κεχαραγμένης ἐπὶ μεγάλου βάρθρου ἀνδριάντος (1) ἀνευρέθη καὶ στυλοβάτης μεγάλου μαρμαρίνου οἰκοδομήματος ἀναπεπταμένου πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης, διότι ὁ στυλοβάτης ἔχει τὴν πρόσοψιν πρὸς δυσμάς. Ὁ στυλοβάτης οὗτος ἐκτείνεται ἐκατέρωθεν περαιτέρω τῶν ὀρίων τοῦ μοναστηριακοῦ γηπέδου· τὸ δ' ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς ἀποκαλυφθὲν μέρος αὐτοῦ ἔχει μῆκος μέτρων 21. Ἐπ' αὐτοῦ ἀπέκειντο δύο βλῆσεις ἰωνικῶν κιόνων, ἀλλ'

(1) Ἴδε νῦν Ἐφημ. Ἀρχ. 1892 σελ. 195.

ὄχι κατὰ χώραν κείμεναι, μέγας λίθος ἐξ ἐπιστυλίου καὶ πρωτοφανῆς μαρμαρίνη στήλη, τετράπλευρος μὲν τὰ κάτω, ἀπολήγουσα δ' ἄνω εἰς μεγάλην ὠσειδῆ σφαῖραν ἐνουμένην πρὸς τὸ κατώτερον μέρος διὰ λαϊμοῦ. Ὑψος αὐτῆς 1,20, μέχρι δὲ τοῦ λαϊμοῦ 0,75, πλάτος τῶν πλευρῶν τοῦ τετραπλεύρου μέρους 0,31. Ἐκ τῶν ἐκατέρωθεν τοῦ κατωτέρου μέρους βαθειῶν ἀλάκων φαίνεται ὅτι ἐχρησίμευε πρὸς ὑποστήριξιν ὀρθίων πλακῶν ἀποτελουσῶν ταπεινόν τι τειχίον (θωράκιον).

Ἐκ τῶν λοιπῶν κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας εὐρημάτων ἄξια λόγου τινὸς εἶνε τὰ ἑξῆς:

Καλῶς διατηρούμενον χαλκοῦν πρόσθιον ἡμίτομον λέοντος, προσηρμοσμένον ὑπάρξαν δι' ἡλῶν τινῶν ἢ δεσμῶν εἰς κυρτὴν τινα ἐπιφάνειαν, ἴσως τὴν κοιλίαν ἀγγείου, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς εἰσεχούσης τομῆς καὶ ἐκ τῶν παρ' αὐτὴν ὀπῶν. Μέγεθος αὐτοῦ ἐκ μὲν τῶν μυκτῆρων μέχρι τῆς τομῆς 0,05, ἐκ δὲ τῶν προσθίων ποδῶν μέχρι τῆς χαίτης 0,06.

Μία τιμητικὴ ἐπιγραφή ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω μνημονευθείσης καὶ δύο τεμάχια ἐτέρων ἐπιγραφῶν (1).

Εἰς κορμὸς μαρμαρίνου ἀγάλματος νεανίσκου καὶ τεμάχιον μικρᾶς μαρμαρίνης ὡσαύτως ἀντηρίδος, ἔχον ἔμπροσθεν κεφαλὴν λέοντος.

Δύο πῆλινα ἀγγεῖα ἀκέραια ἄνευ γανώσεως καὶ τεμάχια ἐτέρων ἀγγείων, ἐν οἷς καὶ εἰς πυθμὴν ἐνεπίγραφος, πρὸς τούτοις δὲ καὶ μία σφραγὶς πηλίνη καὶ ἄλλα τινὰ πῆλινα ἀντικείμενα.

Πεντήκοντα χαλκᾶ νομίσματα, ἐξ ὧν περὶ τὰ 10 καλῆς διατηρήσεως ('Ρωμαίων αὐτοκρατόρων καὶ ἐν Βυζαντινόν), τὰ δὲ λοιπὰ ('Ελληνικὰ καὶ 'Ρωμαίων αὐτοκρατόρων), λίαν ἐφθαρμένα.

Ἐκ μικρῶν ἀγορῶν καὶ δωρεῶν συνελέχθησαν πρὸς τούτοις ἑτερά τινὰ νομίσματα χαλκᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ὧν τὰ κάλλιστα παρεχωρήθησαν εἰς τὸ Νομισματικὸν μουσεῖον, εἰς λύχνος μετ' ἐκτύπου διακόσμου καὶ ἐπιγραφῆς ΚΡΗCΚΕΝ | ΤΟC ὑπὸ τὴν βάσιν καὶ ἐν τεμάχιον ἐπιτυμβίου στήλης μετ' ἐπιγραφῆς.

(1) Ταύτας μετ' ἄλλων γυθεστικῶν ἐπιγραφῶν ἴδε νῦν ἐν 'Αρχ. Ἐφημ. 1892 σελ. 185 ἑξ.

Ἐνταῦθα νομίζομεν ὄχι ἄκαιρον νὰ προσθέσωμεν καὶ βρα-
χειᾶν τινα ἀναγραφὴν πάντων τῶ ἐν Γυθείῳ διασωζομένων λει-
ψάνων τῆς ἀρχαιοτητος, ἵνα ταῦτα ὑπάρχωσι γνωριμώτερα τοῖς
τε περὶ τῆς διασώσεως αὐτῶν μεριμνῶσι καὶ τοῖς ἐπισκεπτομέ-
νοις τὴν πόλιν ἀρχαιολόγοις, διότι τῶν Εὐρωπαϊῶν περιηγητῶν
αἱ ἀναγραφαὶ οὔτε ἀκριβεῖς εἶνε οὔτε πλήρεις(1).

Τὸ πρῶτον μετὰ τὴν ἐπὶ τῆς βραχῶδους κλιτύος τοῦ Λαρυ-
σίου κεχαραγμένην ἀρχαϊκὴν ἐπιγραφὴν (I.G.A. 72) ἀρχαῖον
μνημεῖον, ὅπερ συναντᾷ ὁ ἐκ τῆς σημερινῆς πόλεως πρὸς τὴν
ἀρχαίαν πορευόμενος, εἶνε τὸ ὑπὸ τὸ ὄνομα *Πελεκκητῶν* παρὰ
τοῖς ἐγγωρίοις γνωστὸν μέγα λάξευμα ἐν τῶ βράχῳ(2). Μικρὸν
μέρος αὐτοῦ ἀπεφράχθη δυστυχῶς ἐν τῇ αὐτῇ τῆς παρακειμένης
οἰκίας Γεωργοπούλου.

Ἐκεῖθεν δὲ τοῦ ρείθρου τοῦ διαρρέοντος τὸ γυθεατικὸν ἀλί-
πεδον χειμάρρου Γυθείου(3) ἅπαν τὸ ἔδαφος εἶνε πλήρες ἀρ-
χαίων κτισμάτων, πάντων ἐκ Ῥωμ. χρόνων προερχομένων, καθ'
ὅσον φαίνονται. Παρὰ τὴν μικρὰν ἐκκλησίαν, ἔνθα τὸ μόλις πρὸ
μικροῦ καταργηθὲν νεκροταφεῖον, ἴστανται ὀγκῶδεις ἀρχαῖοι τοῖ-
χοι τρία ἢ τέσσαρα μέτρα ὑπερέχοντες τοῦ ἐδάφους, ἐπὶ τοῦ
ἐδάφους δὲ διακρίνεται ὁ ἐκ πωρίνων λίθων ὠκοδομημένος περι-
φερῆς τοῖχος ἀψιδὸς τινος. Εἰς τὸ αὐτὸ οἰκοδόμημα ἀνήκει πι-
θανῶς καὶ ὁ πρὸ τινος χρόνου αὐτόθι εὑρεθεὶς καὶ ἤδη κατὰ γῆς
κατακείμενος μαρμάρινος ἀρράβδωτος κίων.

Ἰκανῶς ὑπερέχει τοῦ ἐδάφους καὶ σύμπλεγμα ἐτέρων τοίχων.

(1) Πρὸλ. καὶ *Expédition scientifique de Morée*. Bory de Saint-Vincent, Section des sciences physiques, I Relation σελ. 430-431. — Αὐτόθι, P. Boblaye, *Recherches géograph. sur les ruines* σελ. 86. — Αὐτόθι, Blouet, *Architect.* III σελ. 52-53. — Leake, *Travels in the Morea* I, σελ. 244-248. — Ross, *Wanderungen in Griech.* II σελ. 231-235 καὶ 238. — Lebas, *Revue archéol.* 1845 σελ. 206-217. Τοῦ αὐτοῦ *Voyage archéol. Itinéraire* 25-26. — Wyse, *Excursion in the Peloponnesus* I σελ. 40 ἔξ. — Curtius, *Peloponnesos* II σελ. 232 ἔξ. — Bursian, *Geogr. von Griech.* II σελ. 144-145. — Hirschfeld ἐν *Bullettino de l'instit. di corrisp. arch.* 1873 σελ. 160-164. — Weil ἐν *Mittheil. des d. a. Inst. Athen.* I σελ. 151-157. — Ἐφημ. Ἀρχαιολ. 1892 σελ. 55 ἔξ.

(2) Περὶ τούτου ἴδε νῦν Ἀρχαιολ. Ἐφημ. 1892 σελ. 55 ἔξ.

(3) Τὸ ὄνομα διέσωσεν ὁ Πομπώνιος ὁ Μέλας, II, 3.

ὀλίγον βορειότερον κειμένων παρὰ τὸ δημόσιον φρέαρ. Μεταξὺ τῶν τοίχων τούτων ὑπάρχουσι καὶ ἱκανῶς εὐρεῖς πλινθόκτιστοι ὀχετοί. Ἐτι δὲ βορειότερον ἐπὶ τοῦ ἀνυψουμένου ἤδη ἐδάφους κεῖνται κατακεχωσμένοι τρεῖς ἢ τέσσαρες συνεχεῖς θολοσκέπαστοι θάλαμοι, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπῆρχεν ἔτι πρὸ ὀλίγων ἑτῶν εἴσοδος, ὅτε δὲν ἦσαν ἀκόμη ἐντελῶς κεχωσμένοι.

Ὀλίγον ἀνωτέρω τῶν θόλων τούτων καὶ τοῦ φρέατος ἐπὶ τῆς κλιτύος τοῦ λόφου ἐντὸς τῆς μάνδρας τοῦ Λιαράκου ὑπάρχει λελαξευμένον σπήλαιόν τι ἢ δεξαμενὴ καὶ τινες τοῖχοι πέριξ. Ἐκ τῶν ὑπὸ Foucart τῷ 1868 αὐτόθι ἀντιγραφεισῶν ἐπιγραφῶν (1) ἀνεῦρον μόνον μίαν, τὴν ἐπὶ μεγάλου μαρμαρίνου ἐπιστυλίου μνημείου τινὸς κεχαραγμένην :

Μ Ε Α Σ ρ Σ Τ Α Τ Η Γ Ι

Μέγεθος τῶν γραμμάτων 0,10. Διεσπαρμένα τινα λείψανα κεῖνται καὶ περαιτέρω πρὸς τὴν κορυφὴν τοῦ λόφου τῆς ἀκροπόλεως, ἐν οἷς καὶ μικρὰ τμήματα ψηφιδωτοῦ δαπέδου κοινῆς ἐργασίας.

Κατὰ τὴν νοτιοδυτικὴν κλιτὺν τοῦ λόφου τούτου πρὸς τὸ μέρος τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἀγίας Τριάδος (2) καὶ ἔτι κατωτέρω ἐκατέρωθεν τοῦ χειμάρρου καὶ τῆς εἰς Σπάρτην ἀγούσης ἀμαξίτης ὁδοῦ ὑπάρχουσι πλεῖστοι τάφοι ἐν τε τοῖς βράχοις λελαξευμένοι (3) καὶ ἐν τῇ γῇ ἐκτισμένοι, ἀνευρίσκονται δ' αὐτόθι ὄχι σπανίως καὶ νεκρικαὶ στῆλαι καὶ τινα ἀγγεῖα, ἐξ ὧν εἶνε καὶ ὁ ἀνωτέρω μνημονευθεὶς ἐνεπίγραφος λύχνος. Αὐτόθι κατὰ τὸ στενότατον μέρος τῆς κοιλάδος παρὰ τὴν ἄμπελον τῶν κληρονόμων Ἀναργύρου Λιαράκου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐμῆς ἐν Γυθείῳ διατριβῆς ἀπεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ ἔνεκα βραγδαίας βροχῆς ἐξογκωθέντος ρεύματος τοῦ χειμάρρου μακρότατος πολυγωνικὸς τοίχος

(1) Lebas, Voyage arch. Explications σελ. 117-127.

(2) Ἐν τῇ κλίμακι τοῦ κωδωνοστασίου εἶνε ἐκτισμένη ἢ εἰς Μάρκον Ἀγρίπαν ἀναφερομένη καὶ παρὰ Lebas, Voyage arch. Inscript. II ἀριθ. 243 6. ἐκδεδομένη ἐπιγραφή.

(3) Ἐνα ἐκ τούτων περιγράφει ἀκριβέστερον ὁ Weil ἐν Mitth. des d. a. Inst. Athen. σελ. 155.

έν άκριβεστάτη εύθυγραμμία παρακολουθών τὸ ρεύμα καί εἶτα άφανιζόμενος ύπό τὸ ἔδαφος τῆς μνημονευθείσης άμπέλου. Ἐξ άπαντος εἶνε άρχαῖον πρόχωμα.

Παρά δὲ τὴν θάλασσαν πρὸς άριστερὰν τῆς ἐκβολῆς τοῦ χειμάρρου ύπάρχουσιν ἐκτεταμένα καί ὀγκωδέστατα ἐρείπια μεγίστου οἰκοδομήματος, ἐφ' ὧν εἶνε ἰδρυμένος ὁ άνεμόμυλος Μυλωνάκου, κατακλυζόμενα κατὰ μέγα μέρος ύπό τῆς θαλάσσης ἔνεκα κατολισθήσεως τοῦ ἔδαφους. Ἐξω τῆς θαλάσσης διακρίνονται δωμάτια τινα μετὰ ψηφιδωτοῦ δαπέδου καί ὀχετῶν. Αὐτόθι κεῖται ἐν τῇ γῆ καί μαρμαρίνη σαρκοφάγος μετ' άναγλύφων στεμμάτων καί ἐρωτιδέων ὄχι καλῆς ἐργασίας. Ἐν δὲ τῷ πυθμῆνι τῆς θαλάσσης διακρίνονται ἐν καιρῷ νημερίας καί εἰς ἱκανὴν ἀπὸ τῆς παραλίας ἀπόστασιν παντοῖα κτίσματα, τὰ πλεῖστα μὲν πρὸς άριστερὰν τῶν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἐρείπιων καθ' άπασαν τὴν παραλίαν μέχρι τῶν πρὸς βορρᾶν γηλόφων, τινὰ δὲ καί πρὸς δεξιὰν αὐτῶν (1).

Περαιτέρω δὲ πρὸς βορρᾶν κατὰ τὴν παραλίαν κεῖνται εἰς ἱκανὸν βάθος κατακεχωσμένα ἐρείπια μεγάλου μαρμαρίνου κτιρίου ἐν τῷ ἀπὸ πολλοῦ ύπό τοῦ Δημοσίου ἡγορασμένῳ κτήματι Τζηνάκου, ἐκτεινόμενα καί ἐν τῷ παρακειμένῳ κτήματι Πουλάκου, ἴσως δὲ καί ἐν τῷ τοῦ Θλιβεροῦ. Ἐκ τοῦ κτιρίου τούτου εἶνε άνεσκαμμένον ἀπὸ ἐτῶν μέρος τοῦ στυλοβάτου, άνευρέθησαν δὲ καί τέσσαρα μεγάλα μάρμαρα ἐκ τοῦ ἐπιστυλίου, τμῆμα τοῦ γείσου μετὰ λεοντομόρφων ὕδροροῶν καί κορινθιακὸν κιονόκρανον. Ἐν τῷ κτήματι Τζηνάκου άνευρέθη κατὰ τὸ ἔτος 1869 τὸ ὑπὸ Εὐστρατιάδου ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερίδι (2) τὸ πρῶτον περιγραφέν πρότυπον άγορανομικὸν μέτρον (σύμβολον) τῶν ὕγρῶν, ὡς καί μία ἐπιγραφή (3).

Ἐτι βορειότερον κατὰ τὴν παραλίαν άνευρέθησαν λείψανα ὕδραγωγείου τινὸς ἢ λουτροῦ ἐν ἐτέρῳ κτήματι τοῦ Πουλάκου. Ἐν δὲ τῷ περαιτέρω τούτου κειμένῳ κτήματι τοῦ δημάρχου

(1) Ἴδε νῦν καί Ἐφημ. Ἀρχ. 1892 σελ. 61.

(2) Περίοδος Β'. τεῦχος ΙΖ'. 1874, σελ. 378-380. Πρὸς. καί Lebas-Foucart, Voy. arch. Explic.

(3) Lebas-Foucart, Voy. arch. ἀριθ. 245 α, Explicat. σελ. 129.

Καλκάντῃ σώζεται μέγας θολωτὸς ὑπόγειος τάφος μετὰ μαρμα-
ρίνης σαρκοφάγου ἄνευ γλυφῶν κειμένης εἰσέτι κατὰ χώραν ἐντὸς
κόγχης. Ἀντικρὺ αὐτῆς ὑπάρχει ἑτέρα κόγχη πρὸς ὑποδοχὴν
ἑτέρας σαρκοφάγου. Αὐτόθι εὐρέθησαν, ὡς ἔμαθον, καὶ λείψανα
ἀρχαίου ὑδραγωγείου, ἐξ οὗ πιστεύεται ὅτι προέρχεται καὶ τὸ
γλυκὺ ὕδωρ τοῦ ἐν τῷ κτήματι φρέατος, διότι πάντα τὰ ἄλλα
ὑδατα τῆς παραλίας εἶνε κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ὑφάλμυρα.
Πρὸ τοῦ κτήματος τούτου ὑπῆρχεν ἀρχαῖον κτίριον κατακλυζό-
μενον ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐν μέρει, ὅπερ κατεστράφη πρὸ ἐτῶν(1).

Τάφοι τινὲς ἐκ μεταγενεστέρων χρόνων κεῖνται καὶ ἐπὶ τῆς
ἀποτομωτάτης πρὸς τὴν θάλασσαν κλιτύος τοῦ παρακειμένου
γηλόφου.

Ἀπωτέρω δὲ τῆς παραλίας ἐπὶ δημοσίου γηπέδου ΝΑ τοῦ
θεάτρου καὶ εἰς ὄχι μεγάλην ἀπόστασιν ἀπ' αὐτοῦ κεῖνται ἐρεί-
πια μεγίστου οἰκοδομήματος (πιθανῶς τῆς ἀγορᾶς), ἐξ ὧν ἐν
παλαιότεροις καὶ νεωτέροις χρόνοις ἐξήχθησαν πλείστοι πώρινοι
λίθοι χρησιμεύσαντες τοῖς νῦν Γυθεάταις ὡς οἰκοδομήσιμος ὕλη.
Αὐτόθι ἀνευρέθησαν καὶ ἱκανοὶ ἐνεπίγραφοι λίθοι, ἐξ ὧν τρεῖς μὲν
ἀπόκεινται νῦν ἐν τῷ ἀνωτέρω μνημονευθέντι κτήματι τοῦ Θλι-
βεροῦ(2), εἰς δὲ ἐντὸς τῆς σημερινῆς πόλεως παρὰ τὸ κατὰ τὴν
οἰκίαν Τζωρτζάκη φρέαρ(3).

Ἐγγύτερον τοῦ θεάτρου κεῖται ὁ κατὰ τὴν ὑφ' ἡμῶν γενο-
μένην ἀνασκαφὴν ἀνακαλυφθεὶς καὶ ἀνωτέρω περιγραφεὶς στυλο-
βάτης μετὰ βάσεων ἰωνικῶν κιόνων κ.λ. Τοῖχοι πολλοὶ καὶ διε-
σπαρμένοι μεγάλοι λίθοι διακρίνονται καὶ ἐπὶ τῆς κλιτύος τοῦ
λόφου πρὸς νότον τοῦ θεάτρου, ὑπὲρ δὲ τὸ θέατρον πρὸς τὴν κο-
ρυφὴν τοῦ λόφου κεῖται τὸ δάπεδον ἑτέρου οἰκοδομήματος.

Μετὰ τὸ θέατρον ὀλίγα βήματα ἀπὸ τῆς πρὸς βορρᾶν κλι-
τύος τοῦ λόφου ἐν τῇ χαράδρᾳ ἐντὸς τῆς ἀμπέλου τοῦ Δημη-
τρίου Σταυριανάκου διατηροῦνται εἰς ὕψος δύο περίπου μέτρων

(1) Τὸ κτίριον τοῦτο φαίνεται ὅτι ἐννοεῖ ὁ Leake, Travels in the Morea
σελ. 245: and on a small projection of the coast line κτλ.

(2) Αἱ δύο ἐν Mith. des d. a. Inst. Athen. I σελ. 156, καὶ τὸ πρὸς δε-
ξιάν μέρος τῆς ἐν τῷ αὐτῷ περιοδικῷ II σελ. 442 ἀριθ. 30 καὶ III σελ. 162-163.

(3) Ἡ τὸ τελευταῖον ἐν Bullettino de l'inst. 1873 σελ. 160 ἐκδοθεῖσα.

ὕπερ τὸ ἔδαφος ἀξιολογώτατα ἐρείπια περιφεροῦς θολωτοῦ οἰκοδομήματος (ἴσως βαπτιστηρίου). Τὸ ἐπίχρισμα τῶν ἡμιθολίων τῶν περίξ ἀψίδων εἶνε κατεσκευασμένον κατ' ἀπομίμησιν τοῦ ὀστράκου τῶν θαλασσιῶν κτενῶν. Δυστυχῶς ὁ ἰδιοκτήτης κατέστρεψεν ἱκανοὺς τοίχους, ἵνα ἐμφυτεύσῃ κλήματά τινα ἐπὶ πλέον. Ἐπίσης ἀξιόλογα ἐρείπια σώζονται καὶ ἐν ἐτέρῳ κτήματι ὀλίγα βήματα περαιτέρω πρὸς τὴν παραλίαν.

Καθ' ἅπαν σχεδὸν τὸ ὕψος αὐτῆς διατηρεῖται μεγάλη δεξάμενῃ ὑδραγωγείου κειμένη ὀπισθεν τοῦ θεάτρου ἐπὶ τῆς δυτικῆς κλιτύος τοῦ λόφου. Τὸ οἰκοδόμημα εἶνε ἐπίμηκες διηρημένον κατὰ μῆκος εἰς δύο ἴσα μέρη θολοσκέπαστα, ὧν οἱ θόλοι ἔχουσι καταπέσει. Τὸ κτῆμα, ἐν ᾧ κεῖται, φέρει τὸ ὄνομα *Καμίρες τοῦ Ἀνδρεάκου*.

Ἐκ τῶν ἐρειπίων τοῦ παλαιοῦ Γυθείου εἶνε κατὰ μέγα μέρος ᾠκοδομημένη καὶ ἡ ἐν τῇ σημερινῇ πόλει ἐκκλησία τοῦ Ἀγ. Γεωργίου, ἐξ αὐτῶν δὲ προέρχονται καὶ δύο ἐπιγραφαί, ὧν ἡ μία μεγάλη, ἐντετειχισμένα κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ ἐφ' ὕψηλοῦ τῆς κλιτύος τοῦ Λαρυσίου κειμένης ἐκκλησίας τοῦ Ἀγ. Δημητρίου (1), ὡς καὶ οἱ κίονες τῆς μεγαλητέρας τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ κατὰ τὴν δυτικὴν παραλίαν τοῦ Λακωνικοῦ κόλπου κειμένου χωρίου *Σκουτάρι*.

Τέλος ἄξιον μνείας εἶνε ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς νησίδος Κρανάης εὐρέθησαν δύο σαρκοφάγοι, ὧν ἡ μία μὲν ἄνευ γλυφῶν ἀπόκειται εἰσέτι αὐτόθι, ἡ δὲ ἑτέρα μετὰ γλυφῶν κατασχεθεῖσα εἰς χεῖρας τοῦ Ῥώσσου πρέσβεως Σαβούρωφ πρὸ τινῶν ἐτῶν περιῆλθεν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰανουαρίου 1892.

ΑΝΔΡΕΑΣ Ν. ΣΚΙΑΣ

(1) Lebas ἐν *Revue arch.* 1845 σελ. 207 ἐξ. *Voyage arch. Explicat.* σελ. 122 ἀριθ. 243 καὶ σελ. 129 ἀριθ. 245. Πρὸβλ. Keil, *Zwei griech. Inschr. aus Sparta und Gytheion.* Leipzig 1849. *Nachrichten der Göttingischen Gesellsch. d. Wiss.* 1865 σελ. 461 ἐξ. Ἡ παρὰ Lebas - Foucart ἀριθ. 245 ὁ *Explicat.* σελ. 130 ἀξιολογώτατη ἐπιγραφή διατηρεῖται πλησίον τοῦ αὐτοῦ ναοῦ ἐν τῇ μικρᾷ οἰκίᾳ τοῦ Ἀποστόλου Δαμηλάκου, ἀνεγράφη δὲ καὶ ὑπ' ἐμοῦ μόνον κατ' ὀλίγα γράμματα ἑλλιπαστέρα ἢ παρὰ Lebas - Foucart.

Ἐν *Ταράγγρα* μικρά τις μόνον ἀνασκαφὴ τάφου ἐγένετο, ἐπιστατοῦντος τοῦ διδάκτορος Δημητρίου Κώνστα, ὅστις ἐπεμελήθη κυρίως εἰπεῖν τὰ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἐκεῖ χρήμασι τῆς Ἑταιρίας κτισθέντος Μουσείου, εἰσεκόμισεν εἰς αὐτὸ τὰ πολλὰ ἐκ προτέρων ἐτῶν συναχθέντα ἀρχαῖα καὶ κατέγραψεν αὐτὰ ἐν καταλόγῳ, ὃν παρέδωκεν εἰς τὸ προεδρεῖον τῆς Ἑταιρίας, εἶτα δέ, τέλος Αὐγούστου παρητήσατο τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑταιρίας, ἅτε ἀναλαβὼν τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις γυμνασίου. Ἡ Ἑταιρία πύχαρίστησεν αὐτῷ ἐγγράφως διὰ τὴν καλὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνατεθέντος αὐτῷ ἔργου.

Ἐν *Ἐρετρῖα*, ἀνασκαφὴ τάφων, κατὰ πρότασιν τοῦ ἐφόρου Χρ. Τσουντα καὶ αὐτοῦ ἐπιστατοῦντος, καθ' ἃ ἐνέκρινε τὸ συμβούλιον. Περὶ τῶν εὑρεθέντων κτερισμάτων ἐκθεσις ὑπεβλήθη ἡ ἐξῆς :

ΕΡΕΤΡΙΑ

Ἐνδεκα μόνον ἡμέρας εἰργάσθημεν ἐν Ἐρετρῖα κατ' ἐντολήν καὶ δαπάνη τῆς Ἑταιρίας. Ἀνεκαλύφθησαν ἐν ἀγροῖς ἐθνικοῖς μικρότερα τινὰ ἀγγεῖα, ἐν οἷς καὶ λήκυθος ἐρυθρόμορφος τοῦ πέμπτου αἰῶνος καλῆς τέχνης καὶ διατηρήσεως ὕψους 0,41 μ. φέρουσα γραφὴν νεανίου ἐρίππου ἰσταμένου πρὸ στήλης ἐπιτυμβίας· ἔπειτα εὑρέθη καὶ πόρπη χαλκῆ σχήματος περιέργου καὶ φέλιον ἀργυροῦν. Συγχρόνως ἐσκαψα ἐπὶ ἰδιωτικῶν ἀγρῶν, ἀφοῦ πρῶτον συνεφώνησα μετὰ τῶν ἰδιοκτητῶν νὰ λαμβάνωσιν ἐκ τῶν ἀνακαλυπτομένων ἀρχαίων τὸ ἐν τέταρτον ἢ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ. Ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς ταύταις εὑρομεν πάλιν ληκύθους μελανομόρφους καὶ ἐρυθρομόρφους, ὧν δύο ἢ τρεῖς ἄξιαι λόγου, πρὸς τούτοις ἐν ὠραῖον χρυσοῦν περιδέραιον ἀρχαϊκόν, συγκείμενον ἐκ ψήφων ἐχουσῶν τῶν πλείστων σχῆμα βαλάνου, κοσμοῦ-

Τὸ δὲ ἐν *Mitth. d. d. a. Inst. Athen 1892* σελ. 156 κατ' ἐμὸν ἀντίγραφον ἐκδοθὲν ὑπὸ Mommsen τεμάχιον τοῦ Διοκλητιανείου διατάγματος δὲν εὑρέθη ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τοῦ Θεάτρου, ὡς ἐγράφη αὐτόθι, ἀλλ' ἀπόκειται ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τοῦ σανδαλοποιῦ Ἰω. Στρατάκου.

μενον δ' ἐν τῷ μέσῳ ὑπὸ κεφαλῆς βοός· μετὰ τοῦ περιδεραίου τούτου εὑρέθησαν καὶ δύο χρυσοὶ δακτύλιοι, ὧν ὁ μὲν φέρει ἐπὶ τῆς σφενδόνης ἔκτυπον κεφαλὴν Μεδοῦσης, ὁ δ' ἕτερος γλυφὴν πτηνοῦ μικροῦ. Ἡ διανομὴ τῶν ἀρχαίων τούτων εἰσέτι δὲν ἐγένετο.

ΧΡ. Δ. ΤΣΟΥΝΤΑΣ

Ἐδαπανήθησαν δὲ εἰς πάσας τὰς ἀνασκαφὰς ἐν ὄλῳ δρ. 35, 547,55.

Ἐπισκευὴ ἀρχαίων μνημείων ἀρχιτεκτονικῶν, δεομένων τοιαύτης ἐπιμελείας, οὐδεμία ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει. Μένουσι τὰ πράγματα εἰς τὸ αὐτὸ καὶ πέρυσι σημείον καὶ δι' οὓς τότε εἴπομεν λόγους, ὅχι βέβαια διὰ τὸ ἀπρόθυμον τῆς Ἐταιρίας ἢ δι' ἐνδειαν χρημάτων.

Μόνον δὲ ἐν *Μυκήναις* ἐπιμελεῖα τοῦ ἐφόρου Χρήστου Τσουντα κατεσκευάσθη ἀγωγὸς τις στερεὸς πρὸς ἀποχέτευσιν ὑδάτων ὀμβρίων ὑπερβεν τοῦ λεγομένου τάφου τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἵνα μὴ εἰσρέωσιν εἰς αὐτόν, εἰς ὃ ἔργον ἐδαπανήθησαν δραχμαὶ 409.

Σχετικὸν δὲ τι πρὸς ταῦτα ἀναφέρομεν, ὅτι πρὸ μηνῶν τινῶν ἠρωτήθη δι' ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῆς παιδείας ἡ Ἐταιρία, ἂν τὴν ὑπὸ πολλῶν ποθουμένην ἀναστήλωσιν τοῦ γνωστοῦ *Λέοντος τῆς Χαιρωνείας* ἀναλαμβάνει ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει διὰ προκαταβολῆς χρημάτων ἐπὶ ἀποδόσει ὑπὸ τοῦ Κράτους. Ἀπηντήσαμεν, ὅτι ἐπειδὴ κατὰ προηγηθείσας πρὸ ἐτῶν μελέτας τὸ ἔργον θὰ στοιχήσῃ ὑπὲρ τὰς 50 χιλ. δραχμῶν, τότε μόνον θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιληφθῇ αὐτοῦ ἡ Ἐταιρία, ὅταν τῇ ἀποδώσῃ ἡ Κυβέρνησις τὰ πολλὰ ὀφειλόμενα.

Καὶ ἄλλο τι τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον δι' ἐγγράφου πρὸς τὴν Ἐταιρίαν οὐ πρὸ πολλοῦ προέτεινε, τὸ νὰ προβῇ τὸ Συμβούλιον εἰς ἐξαγορὰν χρήμασι τῆς Ἐταιρίας τοῦ κτήματος ἐνὸς τῶν λατομούντων ἐπὶ τοῦ λόφου τοῦ μνημείου τοῦ *Φιλοπάππου*, ἵνα οὕτω μὴ κινδυνεύσῃ τὸ μνημεῖον καὶ διασωθῇ καὶ τὸ ἀρχαῖκόν σχῆμα τοῦ λόφου. Ὑπέδειξε δὲ τὸ Ὑπουργεῖον τῇ Ἐταιρίᾳ, ἀντὶ πάσης ἄλλης οἰασθήποτε ἐργασίας νὰ δαπανήσῃ εἰς τὴν

ἀγορὰν ταύτην ἐκ τῶν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ λαχείου πόρων. Ἄλλὰ τὸ Συμβούλιον, καίτοι περὶ πολλοῦ ποιούμενον τὴν διάσωσιν τοῦ σχήματος τῶν πέριξ τῶν Ἀθηνῶν λόφων καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν οἰωνδήποτε λαξευμάτων ἢ μνημείων (καθ' ἃ καὶ πολλάκις προηγουμένως ἀνηνέχθη περὶ τούτου, εἰς τὴν Κυβέρνησιν), δὲν ἠδυνήθη ὁμως νὰ πεισθῇ, ὅτι εἰς τὴν Ἑταιρίαν ἐπιβάλλεται τὸ καθῆκον τῆς παρ' ἰδιωτῶν ἐξαγορᾶς ἀκινήτων κτημάτων καὶ ὄχι εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἧτις ἀνέκαθεν αὐτὴν ἀνεδέχετο διότι οὕτω δαπανῶσα ἡ Ἑταιρία τοὺς ἐκ τοῦ λαχείου πόρους εἰς τοιαύτας ἀγοράς, ἤθελε καταδικάσῃ ἑαυτὴν εἰς πλήρη ἀπραξίαν ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς αὐτῆς καὶ κυρίας ἐργασίας. Κατὰ ταύτην τὴν ἔννοιαν ἐγένετο ἡ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἀπάντησις. Εὐχεται δὲ ἡ Ἑταιρία νὰ ἐξευρεθῇ παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὁ κατάλληλος τρόπος τῆς διασώσεως τῶν ἐπιφανῶν τούτων περὶ τὰς Ἀθήνας τόπων καὶ εἴ τινας ἄλλοι που ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος τοιοῦτοι ὑπάρχουσιν, ἔχοντες μεγάλην σημασίαν διὰ τὴν διευκρίνησιν τῶν ἱστορικῶν γεγονότων.

Ῥητέον ἔτι καὶ τοῦτο ὅτι ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ παρεδόθησαν διὰ πρωτοκόλλου τὰ Αἰγυπτιακὰ ἀρχαῖα τοῦ φιλογενοῦς Ἰωάννου Δημητρίου, τὰ τέως ἐν τῷ Μετσοβίῳ διατηρούμενα, εἰς τὴν Γενικὴν ἐφορείαν τῶν ἀρχαιοτήτων, ἵνα κατατεθῶσιν ἐν τῷ Κεντρικῷ Ἐθνικῷ Μουσεῖῳ συμφώνως τῇ θελήσει τοῦ δωρητοῦ, μέλλουσι δὲ νὰ παραδοθῶσι προσεχῶς καὶ τὰ νομίσματα τῆς αὐτῆς συλλογῆς εἰς τὸ νομισματικὸν Ἐθνικὸν Μουσεῖον.

Ἀγοραὶ ἀρχαίων ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγράφων ἐγένοντο κατὰ τὸ ἔτος ὀλίγαι. Οὕτως ἔτυχε. Ἐδαπανήθη εἰς αὐτὰς ποσὸν δραχμῶν 2,449,25. Τῶν ἀγορασθέντων πάντων ὡς καὶ τῶν ὀλίγων δωρηθέντων τῇ Ἑταιρίᾳ ἀρχαίων μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν δωρητῶν θὰ προστεθῇ κατάλογος ἐν τῷ τυπωθησομένῳ τεύχει τῆς λογοδοσίας ταύτης.

Πάντα δὲ τὰ ἀρχαῖα τῆς Ἑταιρίας, πλὴν τινῶν κοινοτάτων καὶ ἀσημάντων, εἶνε καταγεγραμμένα ἐν χειρογράφοις καταλόγοις, τηρουμένοις ἐν τῷ Μετσοβίῳ καὶ προσιτοῖς εἰς τὸν βουλούμενον νὰ λάβῃ αὐτῶν γνῶσιν. Ὁ γενικὸς ἀριθμὸς τῶν καταγε-

γραμμένων συμποσοῦται νῦν εἰς 21,003 (1) — Πέρυσιν εἶχε προβῆ μέχρι 20,705. — Ἡ καταγραφή δὲ αὕτη γίνεται ἀπὸ ἐτῶν ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητοῦ τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρίας Ἀθηνασίου Σ. Κουμανοῦδη, βοηθουμένου καὶ ὑπὸ τοῦ πρὸ τριετίας ἐπὶ τούτῳ προσληφθέντος Ἰωάννου Γιαννικάκη, τελειοδιδάκτου τῆς φιλολογίας.

Ἡνοίγετο δὲ τὸ ἐν τῷ Μετσοβίῳ Μουσείῳ διὰ τε τοὺς ἐταίρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν καθ' ἐκάστην ἐλευθέρως, ἄνευ δηλ. πληρωμῆς εἰσιτηρίου, πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν μεγάλων ἑορτῶν. Ἐκ πωλήσεως δὲ καταλόγων ἐντύπων τῆς Μυκηναίας συλλογῆς τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐρρίκου Σχλίεμαν δωρηθέντων τῇ Ἑταιρίᾳ εἰσεπράχθησαν δρ. 244.50.

(1) Σύγκειται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ τῶν ἑξῆς καθ' ὕλην εἰδικῶν ἀριθμῶν: Λιθίνων 4934, χαλκῶν 1491 (ἐξ ὧν 118 σταθμά), σιδηρῶν 97, μολυβδίνων 3125 (ἐξ ὧν 1403 σύμβολα, 443 σταθμά, 740 μολυβδόβουλλα), ἀργυρῶν 89, χρυσῶν 280, ὀστεινῶν 151, ὑαλίνων 386, διαφόρων ὕλων 349, πηλίνων ἀγγείων 5890, πηλίνων μορφῶν 2121, πηλίνων λύχνων 1406, πηλίνων μητρῶν 242, πηλίνων σκευῶν 291, πηλίνων πυραμιδοειδῶν 119, πηλίνων ἀρτοποιδῶν 28, πηλίνων λαβῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4. — Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ λαβαὶ ἀμφορέων αἱ ἐνεπιγράφοι (ἐκ Ῥόδου, Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολοφῶνος καὶ ἄλλων τόπων) συμποσοῦνται νῦν ὑπὲρ τὰς 10 χιλιάδας, ἀποκείμεναι ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Βαρθακείου, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ Alb. Dumont ἐν τῷ βιβλίῳ *Inscriptions céramiques de Grèce*. Paris, 1871.

Νομίσματα δὲ ὑπάρχουσιν (Ἑλληνικά, Ῥωμαϊκά, Βυζαντινά, Μεσαιωνικά καὶ Νεώτερα):

Χρυσᾶ.....	3
Ἀργυρᾶ.....	48
Χαλκᾶ (ἐν οἷς καὶ τὰ ἐκ κράματος).....	1557
Τουρκικοὶ παράδες.....	508
Τὸ ὅλον.....	2116

καὶ εἶνε πάντα ἀκριβῶς καταγεγραμμένα ἐν ἰδίῳ καταλόγῳ. Ἐτι σημειοῦμεν, ὅτι τῶν πηλίνων ἀγγείων τῆς Ἑταιρίας ὑπάρχει Γαλλιστὶ ἐκδεδομένος κατάλογος ὑπὸ M. Collignon, τυπωθεὶς ἐν Παρισίοις τῷ 1878, τῶν δὲ πηλίνων μορφῶν ὡσαύτως Γαλλιστὶ ὑπὸ J. Martha, ἐν Παρισίοις 1880. Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τοῦ L. von Sybel τῷ ἐπιγραφομένῳ *Katalog der Sculpturen zu Athen*. Marburg, 1881, καὶ τὰ τῆς Ἑταιρίας ὅσα ἕως τότε εἶχε λίθινα γλυπτὰ, περιεγράφησαν σχεδὸν πάντα. Ἀναφέρομεν καὶ τὸν ἑξῆς ἐπίτομον κατάλογον τῶν Ἀθηνησι Μουσείων *Die Museen Athens*, von Arthur Milchhöfer. Athen, K. Wilberg, 1881.

Εἰς τὰ διάφορα μουσειακὰ ἔργα, οἷον κατασκευὴν θηκῶν, βάρων, ἐπίπλων, στολῶν διὰ τοὺς φύλακας, συγκολλήσεις ἀρχαίων, ἔτι δὲ καὶ εἰς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Μουσείου ἔδαπανήθησαν κατὰ τὸ ἔτος δρ. 10,499.55.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἑταιρίας ἠϋξήθη κατὰ τὸ ἔτος διὰ δαπάνης δρ. 2,309.35, ἐν οἷς καὶ τὰ δετικά τῶν ἀγορασθέντων βιβλίων. Ἐσχάτως δὲ κατεσκευάσθησαν ἐν μιᾷ τῶν αἰθουσῶν τοῦ Μετσοβίου, ἧτις ἐκένωθη ἀπὸ τῶν αἰγυπτιακῶν ἀρχαίων, θῆκαι κατάλληλοι διὰ τὴν Βιβλιοθήκην, ἵνα μετὰ πλείονος τάξεως ἐντεθῶσι τὰ βιβλία καὶ μετὰ τῆς δεούσης ἀνέσεως ἐν αὐτῇ μελετῶσιν οἱ προσερχόμενοι ἀρχαιολόγοι, τοῦθ' ὅπερ δὲν ἦτο εὐκολον νὰ γίνεταί ἐν τῷ μέτρῳ τοῦδε πρὸς τοιαύτην ἐνασχόλησιν ὑπάρχοντι στενοχώρῳ δωματίῳ. Θὰ προστεθῇ ταύτῃ τῇ ἐκθέσει κατάλογος τῶν τε ἀγορασθέντων καὶ δωρηθέντων τῇ Ἑταιρίᾳ βιβλίων. Πάντων δὲ τῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῆς Ἑταιρίας κτηθέντων βιβλίων ὑπάρχει κατάλογος ἐν δελτίοις.

Τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, τῆς ἐκδιδομένης ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάνῃ τῆς Ἑταιρίας, ἐξεδόθησαν πάντα τὰ τέσσαρα τεύχη τοῦ ἔτους 1891 διὰ μιᾶς τὸν μῆνα Αὐγούστον, πρότερον δὲ τὸν Ἰανουάριον καὶ τὸν Ἰούνιον τὸ τρίτον καὶ τέταρτον τοῦ 1890. Οὕτως ἔτυχε δευτέραν φοράν τὸ ἔτος τοῦτο νὰ μὴ καθυστερήσῃ ἡ ἐκδοσις.

Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ Βασιλείου πρὸς ταῖς γενομέναις δαπάναις εἰς τὰς εἰρημένας ἀνασκαφὰς καὶ εἰς τὴν κτίσιν Μουσείων ἐπληρόνοντο ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τακτικῶς φύλακες ἀρχαιοτήτων ἐν Ἐλευσίνι, Ῥαμνοῦντι, Ἀμφιαρείῳ τῆς Ὠρωπίας, Θεσπιαῖς, Τανάγρα, Ἐπιδαύρῳ τῇ Ἀργολικῇ, Μυκῆναις, Τίρυνθι καὶ Βαφειῷ τῆς Λακωνικῆς, ἔτι δ' ἐνταῦθα ἐν τῷ Διπύλῳ καὶ ἐν τῷ Ἀσκληπιείῳ τῷ ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν. Ἐπίδομα δὲ μισθοῦ καὶ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τὰ συνήθη ἐδόθησαν κατὰ τὸ ἔτος εἰς τρεῖς ἐφόρους τῆς Κυβερνήσεως ἐκπεμφθέντας εἰς ἀρχαιολογικὴν τῆς Ἑταιρίας ὑπηρεσίαν, διότι ὁ ἐν Ἐλευσίνι τὴν τοιαύτην ὑπηρεσίαν ἐκτελῶν σύμβουλος τῆς Ἑταιρίας ἐκτελεῖ αὐτὴν ἄνευ ἀμοιβῆς ἀπὸ τριῶν ἤδη ἐτῶν. — Εἰς πάντα ταῦτα ἔδαπανήθησαν ἐν τῷ ἔτει δρ. 12,476.

Προκατεβλήθησαν δὲ κατὰ τὸ ἔτος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου παρὰ τῆς Ἑταιρίας ἀτόκως, ὡς ἀπὸ ἐτῶν τοῦτο γίνεται, διὰ ἐξαγορὰν γηπέδων καὶ ἄλλας ἀρχαιολογικὰς χρείας δρ. 42,640.— καὶ ἦτο τῇ 31ῃ Δεκεμβρίου λήξαντος ἔτους τὸ χρέος τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἑταιρίαν, ἀπαρτιζόμενον καὶ ἐκ προτέρων προκαταβολῶν, ἐν ὧν δρ. 73,314.57.

Τοσαῦτα, κύριοι, εἶχε νὰ ἐκθέσῃ τὸ Συμβούλιον περὶ τῶν ἐν τῷ λήξαντι ἔτει πράξεών του.

Εἶτα, ἀπόντος ἕνεκα ἀσθενείας τοῦ ταμίου Γ. Νικολαΐδου, ὅστις ἔμελλεν, ὡς συνήθως, ν' ἀναπτύξῃ προφορικῶς κατ' ἄρθρα τὸν ἐντύπως εἰς τὴν Συνέλευσιν ὑποβληθέντα ἰσολογισμόν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ τὸν πίνακα τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας, ὁ σύμβουλος Δημ. Φίλιος ἀνέγνωσε βραχεῖαν ἐξηγητικὴν ἔκθεσιν περὶ τῶν πινάκων (οὗς ἶδε ἐν παραρτήματι (σελ. α-θ) εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος τεύχους).

Μετὰ ταῦτα προκειμένου νὰ γίνῃ ἡ ἐκλογή τῆς ἐξελεγκτικῆς τῶν λογαριασμῶν ἐπιτροπῆς, ὁ πρόεδρος πρότεινε νὰ γίνῃ αὕτη διὰ ψηφοδελτίων, ἀφοῦ ὁ Ὄργανισμὸς δὲν ὀρίζει τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς. Μετὰ τινα συζήτησιν οἱ πλείστοι τῶν ἐταίρων ἐδέχθησαν τὸν ἐπικρατήσαντα τρόπον, οὕτω δὲ ἄνευ ψηφοφορίας ἀνεκηρύχθησαν ὑπὸ τῶν πλειόνων ἐλεγκταὶ οἱ ἐταῖροι κ. κ. Θ. Κετσεάς, Κ. Μανιάκης καὶ Νικ. Ἀναστασίου. Ἡ συνέλευσις ἐλύθη περὶ μεσημβρίαν.

Μετὰ δύο δ' ἐβδομάδας, τῇ 16ῃ Φεβρουαρίου 1892, ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 10^η π. μ. συνελθόντων αὖθις τῶν ἐταίρων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Σπ. Φιντικλῆς καταλαβὼν τὸ βῆμα ἀνήγγειλε τὸν

κατὰ τὸν ὀργανισμόν τῆς Ἑταιρίας σκοπὸν τῆς συνελύσεως, ἤτοι ἀκρόασιν τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν καὶ ἐκλογὴν τοῦ νέου Συμβουλίου διὰ δύο ψηφοφοριῶν, καὶ ἀνέγνω τὴν ἐξῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν τοῦ προέδρου τῆς Ἑταιρίας Ἀλ. Κοντοσταύλου.

Κύριε ἀντιπρόεδρε,

Σπεύδω νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς ὅπως εὐαρεστηθῆτε καὶ προεδρεύσητε, ἀντ' ἐμοῦ, τῆς σήμερον συγκροτηθησομένης συνελύσεως τῶν ἐταίρων, καθόσον ἔνεκα τῆς ἀπό τινων ἡμερῶν ἀσθενείας μου, κωλύομαι, δυστυχῶς, νὰ προσέλθω εἰς αὐτήν, ἐνῶ μέχρι τῆς χθὲς ἠλπίζον ὅτι ἤθελον δυνηθῆ νὰ πράξω τοῦτο.

Ἐπειδὴ δέ, ὡς ἤκουσα, τῶν ἀξιοτίμων συναδέλφων τινὲς προτίθενται νὰ ἐπαναλάβωσι τὴν πρότασιν περὶ ἀναθεώρησης τοῦ κειμένου ὀργανισμοῦ, ἣτις, ἀορίστως πρὸ τινων μηνῶν ἀναβλήθεισα, ἐπίστευα, ὅτι δὲν ἤθελε καὶ πάλιν ἐπαναληφθῆ, ἀρκεσθείσης τῆς συνελύσεως εἰς τὴν δῆλωσιν τοῦ συμβουλίου περὶ τῆς οἰκοθεν ὑπ' αὐτοῦ τηρήσεως τῶν ἐν τῇ δηλώσει ἐκείνῃ μνημονευθεισῶν προτάσεων, ἐπειδὴ, λέγω, ἤκουσα τὰ περὶ τῆς προθέσεως ταύτης, θεωρῶ καθῆκόν μου, τρὸς πρόληψιν πάσης παρεξηγήσεως, νὰ ὑπομνήσω, δι' Ὑμῶν, τὴν συνέλευσιν, τῆς ἀρχῆθεν γνώμης μου περὶ τοῦ ἀσυμφόρου τῆ ἑταιρίᾳ τῶν προταθεισῶν μεταρρυθμίσεων, δι' οὓς λόγους ἄλλοτε καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ ἐξηγήσω καὶ εἰς τὴν ἐκ νέου μείαν τῶν ὁποίων θεωρῶ ὅλως περιττὸν νὰ ἐπανέλθω.

Οὕτω δὲ οἱ ἀξιοτίμοι συνάδελφοι, ἀναμιμνησκόμενοι τῆς ἐπὶ τοῦ εἰρημένου θέματος γνώμης μου καὶ δυνάμενοι ἐπομένως νὰ κρίνωσι, σχετικῶς πρὸς αὐτό, περὶ τῆς καταλληλότητός μου ὡς προϊσταμένου τῆς Ἑταιρίας, θέλουσιν ἀναμφιβόλως, ἐπιληφθῆ τῆς παρεχομένης αὐτοῖς σήμερον εὐκαιρίας, διὰ τῆς γενησομένης ἐκλογῆς τῶν μελῶν τοῦ νέου συμβουλίου, ὅπως λύσωσιν ἐμπράκτως, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς ἐμέ, τὸ περὶ οὐ πρόκειται ζήτημα, ὥστε ἐὰν μὲν θεωρῶσι τὴν ἀναθεώρησιν ἀσύμφωρον, θέλουσι, εἰς τὴν περίπτωσιν δὲν ἤθελεν ὑπάρχει καὶ ἄλλη τις τυχὸν κατ' ἐμοῦ

αίτια, μὲ τιμήσει καὶ πάλιν διὰ τῆς ψήφου αὐτῶν, ἐὰν δέ, τού-
ναντίον, θεωρῶσι τὴν ἀναθεώρησιν ταύτην ἀναγκαίαν, θέλουσι
καταψηφίσει ἐμοῦ, βέβαιοι ὄντες, ὅτι καὶ οὕτως, οὐδέποτε θέλω
παύσει σεμνυνόμενος ἐπὶ τῇ ἐξόχῳ τιμῇ, ἣν ἐπὶ τόσα κατὰ συ-
νέχειαν ἔτη μοὶ ἀπένειμον.

Ἐπὶ τούτοις διατελῶ ὄλως ὑμέτερος

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Φεβρουαρίου 1892.

A. A. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ὁ λόγος
ἐδόθη εἰς τὸν εἰσηγητὴν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς Νικ.
Ἀναστασίου, ὅστις παρελθὼν ἀνέγνω τὴν ἐξῆς ἔκθεσιν.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ

Πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν ἐταίρων τῆς ἐν
Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας.

Κύριοι,

Ἐπιληφθέντες τῆς ἐξελέγξεως τῶν τοῦ λήξαντος ἔτους 1891
λογαριασμῶν τῆς ἡμετέρας Ἐταιρίας, ἐπίσθημεν μετ' ἀκριβῆ
ἐξέτασιν τῶν τηρουμένων ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἐταιρίας βιβλίων
καὶ δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, ὅτι ἡ διαχείρισις ὑπῆρξε καθ'
ὅλα ἀκριβεστάτη καὶ σύμφωνος πρὸς τὸν δημοσιευθέντα προγε-
νεστέρως ἀπολογισμὸν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν λογιστικῶν βιβλίων προκύπτει ὅτι
τὰ μὲν ἔσοδα τῆς Ἑταιρίας ἀνῆλθον εἰς δραχ. . 295,885.68

Ἦτοι ἐκ τοῦ εἰς μετρητὰ ὑπολοίπου τῆς 31 Δε-
κεμβρίου 1890 Δρ. 10,139.88

Ἐκ κυρίων ἐσόδων

Τουτέστιν ἐκ συνδρομῶν ἐν γένει » 11,528.50
ἐκ τόκων καὶ μερισμάτων . . . » 14,040.—
ἐκ κληροδοτημάτων » 5,000.—
ἐκ τοῦ λαχείου » 164,624.95
ἐκ διαφορῶν » 912.85
ἐξ ἐνοικίων » 300.—
ἐκ συνδρομῶν τῆς Ἀρχ. Ἐφ. » 3,552.50

Ἐκ διαφορῶν λ/σμῶν

ἐξ ἀτόκου καταθέσεως » 10,000.—
ἐξ ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ » 56,000.—
ἐξ εἰσπρ. καθυστερουμένων » 5,147.—
ἐξ » προκατ. λ/μῶ Δημ. » 2,640.—
ἐξ » » » Ἑταιρ. » 12,000.—
Τὸ ὅλον Δρ. 295,885.68

Τὰ δὲ ἔξοδα εἰς δραχ. 292,783.52, ἔδαπανή-
θησαν δηλονότι εἰς κύρια ἔξοδα ἦτοι :

εἰς μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ, εἰς γραφικὴν ὕ-
λην, χάρτην, τυπωτικά, ταχυδρομικά, ἀγο-
ρὰν βιβλίων, εἰς δετικά καὶ εἰς κατασκευὴν
βιβλιοθηκῶν Δρ. 10,180.54

εἰς μισθοὺς προσωπικοῦ Μου-
σείων, εἰς συγκολλήσεις καὶ
ἀπεικονίσεις ἀρχαίων καὶ ἀ-
γορὰν ἀρχαίων » 12,948.80

εἰς ἀνασκαφὰς ἐν γένει » 35,547.55

Εἰς μεταφορὰν Δρ. 58,676.89 295,885.68

Ἐκ μεταφορᾶς.....	Δρ.	58,676.89	295,885.68
εἰς κατασκευὴν Μουσείων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις	»	16,369.98	
εἰς μισθοὺς καὶ ἐπιμίθια ἐφό- ρων καὶ φυλάκων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις	»	12,476.—	
εἰς ἔκδοσιν τῆς Ἀρχ. Ἐφημ..	»	10,354.—	
εἰς ἔξοδα λαχείου καὶ πληρω- μῆν τῶν κερδησάντων γραμ- ματίων	»	93,328.50	
εἰς διάφορα	»	838.15	
Τὸ ὅλον	Δρ.	192,043.52	

Εἰς διαφόρους λ/σμ.οὺς

εἰς Βιομηχανικὴν Τράπεζαν ..	Δρ.	50,300.—	
εἰς προκαταβολ. λ/μ.φ Δημ..	»	42,640.—	
εἰς » » Ἐταιρ.	»	7,800.—	292,783.52

ἔμεινε ὑπόλοιπον, μεταφερόμενον εἰς τὴν διαχεί-
ρισιν τοῦ 1892

3,102,16

Ἡ περιουσία τῆς Ἐταιρίας, συνισταμένη ἐξ ἀκινήτων, ἐκ μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἐκ λαχειοφόρων ὁμολογιῶν, ἐκ δημοσίων χρεωγράφων, ἐκ προκαταβολῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐταιρίας, ἐξ ὀφειλῆς τοῦ ἀποβιώσαντος ταμίου καὶ ἐκ τοῦ εἰς μετρητὰ ὑπολοίπου, ἀνήρχετο κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1891 εἰς δρ. 392,353,36.

Ἦτοι πύξῃθη κατὰ δρ. 24,285 καὶ $\frac{26}{100}$.

Μεταβάντες καὶ εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἐταιρίας, ἐζητήσαμεν παρὰ τοῦ φιλοπόνου ἐπιμελητοῦ Ἀθανασίου Κουμανοῦδη σχε-
τικὰς πληροφορίας περὶ τῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἀγορασθέντων ἀρχαίων, βιβλίων καὶ τῶν ἐκδοθέντων τευχῶν τῆς Ἀρχαιολογι-
κῆς Ἐφημερίδος.

Ἐκ τῶν πληροφοριῶν δέ, ἃς ἐλάβομεν ἐκ τῶν ἐν ἀκριβεῖα
τηρουμένων καταλόγων τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν βιβλίων καὶ τέ-

λος τῆς κανονικῆς ταξινομήσεως τῶν παντοειδῶν προγονικῶν κειμηλίων, ἀπεκομίσαμεν ἀγαθὰς ἐντυπώσεις.

Περαίνοντες τὴν ἐκθεσιν ταύτην, κρίνομεν καθῆκον νὰ προτείνωμεν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, ὅπως ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς πρὸς πάντα τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν ὄντως λελογισμένην διαχείρισιν τῶν ἐν γένει συμφερόντων τῆς ἐθνωφελοῦς Ἑταιρίας ἡμῶν, πρὸς δὲ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τοῦ Γραφείου καὶ τοῦ Μουσείου τὸν πρέποντα ἔπαινον διὰ τὸν ζῆλον, ὃν ἐπέδειξαν περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Φεβρουαρίου 1892.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ

Θ. ΚΕΤΣΕΑΣ

Ν. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΣΗΜ. Ὁ συνάδελφος ἡμῶν κ. Κ. Μανιάκης, μεταβάς εἰς Πάτρας, δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐξέλεγχσιν.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ἢ συνέλευσις ἐνέκρινε τοὺς λογαριασμοὺς καὶ προέβη κατὰ τὸν ὀργανισμὸν πρῶτον εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προεδρείου. Ἐκφωνηθέντος τοῦ καταλόγου τῶν πληρωσάντων τὴν συνδρομὴν τῶν ἐταίρων, ἐψήφισαν ἑταῖροι 78, γενομένης δὲ διαλογῆς ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου Σπ. Φιντικλέους καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Εὐαγγ. Παπαχατζῆ καὶ Π. Καρολίδου ἀνεκηρύχθησαν:

Πρόεδρος	Ἄλ. Α. Κοντόσταυλος	διὰ ψήφων	74
Ἀντιπρόεδρος	Σπ. Φιντικλῆς	»	71
Γραμματεὺς	Στ. Α. Κουμανούδης	»	68
Ταμίας	Γ. Νικολαΐδης	»	68

Δεύτερον προέβη ἢ Συνέλευσις εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν λοιπῶν ἑπτὰ μελῶν τοῦ συμβουλίου. Ἐκφωνηθέντος τοῦ

καταλόγου ἐψήφισαν ἑταῖροι 94, γενομένης δὲ διαλογῆς ἀνεκηρύχθησαν σύμβουλοι οἱ ἐξῆς :

Δημοσθ. Τσιθανόπουλος.....	διὰ ψήφων	77
Παν. Καρθαδίας.....	»	76
Στέφ. Δραγούμης.....	»	73
Ἄντ. Οἰκονόμος.....	»	71
Κυρ. Μυλωνᾶς.....	»	68
Ἄχ. Ἀγαθόνικος.....	»	67
Δημ. Φίλιος.....	»	54

καὶ ἡ Συνέλευσις ἐλύθη περὶ μεσημβρίαν.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΚΑΤΑΒΑΛΟΝΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ

ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ (1)

(Ἔσων ἑταίρων τὰ ὀνόματα φέρουσιν ἀστερίσκον, αὐτοὶ πρὸς τῇ ἑτησίᾳ συνδρομῇ καὶ καθυστεροῦσαν ἄλλην κατέβαλον, ἢ τὴν τοῦ προσεχοῦς ἔτους).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ. Δρ. 1000.—	ΑΠΕΡΙΓΗΣ ΝΙΚ. . . . Δρ.	15.—
ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ ΑΧ. . . . »	ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩ. . . . »	20.—
ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Γ. Ι. . . . »	ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Π. Π. . . . »	15.—
ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ. Ι. . . . »	ΑΡΕΤΑΙΟΣ ΘΕΟΔ. . . . »	15.—
ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ Γ. . . . »		15.—
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Κ. . . . »	ΒΑΛΛΩΡΙΤΗΣ ΙΩ. . . . »	15.—
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Χ. . . . »	ΒΑΣΗΣ ΣΠΥΡ. . . . »	15.—
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΝΙΚ. . . . »	BECK KARL. . . . »	15.—
ΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤ. . . . »	ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ Σ. . . . »	15.—
ΑΝΕΖΗΣ ΔΗΜ. . . . »	ΒΙΚΕΛΑΣ ΔΗΜ. . . . »	15.—
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΝΤ. Ι. . . . »	ΒΛΑΓΚΑΛΗΣ Ν. . . . »	15.—
ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ Κ. . . . »	ΒΛΑΣΤΟΣ ΚΩΝΣΤ. . . . »	15.—

(1) Ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ περιέχονται καὶ τὰ ὀνόματα τῶν μετὰ τὴν κλει-
σιν τῶν λογαριασμῶν καταβαλόντων συνδρομῆν διὰ τὸ ἔτος 1891 ἑταίρων.

ΒΟΥΤΣΕΛΑΣ ΙΩ. . . Δρ.	15.—	ΚΛΕΔΩΝΗΣ ΓΕΩΡΓ. . . Δρ.	15.—
ΒΟΥΚΡΑΣ ΔΗΜ.	» 15.—	ΚΛΕΔΩΝΗΣ ΣΩΚΡ.	» 15.—
ΒΟΥΤΖΙΝΑΣ ΕΜ.	» 15.—	ΚΛΕΙΜΑΤΗΣ Κ.	» 15.—
		ΚΑΣΤΡΩΜΕΝΟΣ ΑΔ.	» 15.—
ΓΑΖΕΠΗΣ ΓΕΩΡΓ.	» 15.—	ΚΑΣΤΡΩΜΕΝΟΣ ΠΑΝ.	» 15.—
ΓΑΛΑΝΗΣ ΕΜ.	» 15.—	ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ ΑΔ.	» 15.—
		ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ ΑΘ.	» 15.—
ΔΑΜΑΛΑΣ ΝΙΚ.	» 15.—	ΚΑΤΣΑΡΑΣ Μ.	» 15.—
ΔΑΜΙΡΑΔΗΣ Μ.	» 15.—	ΚΕΤΣΕΑΣ ΘΕΜ.	» 15.—
ΔΕΜΕΡΤΖΗΣ ΑΔ.	» 25.—	ΚΙΝΔΥΝΗΣ ΑΝΤ.	» 20.—
ΔΗΜΙΤΕΑΣ ΜΑΡΓ.	» 15.—	ΚΟΛΥΒΑΣ ΑΔ.	» 15.—
ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΗΣ Χ.	» 15.—	ΚΟΝΤΟΣ ΚΩΝΣΤ.	» 15.—
ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ ΑΘ.	» 15.—	ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ ΑΔ. Α.	» 15.—
ΔΡΑΓΟΥΜΗ ΕΛΙΖΑ Σ.	» 15.—	ΚΟΠΑΝΙΤΕΑΣ ΣΤ. Ι.	» 15.—
ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ ΕΜ.	» 15.—	ΚΟΨΕΩΝΑΚΟΣ Κ.	» 15.—
ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ ΣΤ.	» 15.—	ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ ΣΤ. Α.	» 15.—
		ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ Δ.	» 15.—
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ Σ.	» 15.—	ΚΟΦΙΝΙΩΤΗΣ ΙΩ.	» 15.—
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΔΗΣ Μ.	» 15.—	ΚΡΗΤΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓ.	» 15.—
ΕΥΤΑΞΙΑΣ ΙΩ.	» 15.—	ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΙΩ.	» 15.—
		ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Π.	» 15.—
ΖΑΧΑΡΙΟΥ Δ. Π.	» 15.—	ΚΩΣΤΗΣ Κ. Ν.	» 15.—
ΖΕΓΚΙΝΗΣ ΙΩ.	» 15.—	ΛΑΖΑΡΗΣ ΧΡ.	» 15.—
ΖΗΑΙΩΤΗΣ ΝΙΚ.	» 15.—	ΛΑΚΩΝ ΒΑΣ.	» 15.—
ΖΥΓΟΜΑΛΑΣ ΑΝΤ.	» 15.—	ΛΑΜΠΡΥΝΙΔΗΣ Μ.	» 15.—
		ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ Β. Ι.	» 15.—
ΗΛΙΑΔΗΣ ΜΙΛΤ.	» 51.—	ΛΙΒΑΣ ΑΘΑΝ.	» 15.—
		LOLLING Η.	» 15.—
ΘΑΛΗΣ ΜΙΛΤ.	» 15.—	ΛΟΝΤΟΣ Α.	» 15.—
ΘΕΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ ΙΩ.	» 15.—	ΛΥΡΗΣ ΙΩ.	» 15.—
ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ ΙΩ.	» 15.—	ΛΥΡΗΣ ΝΙΚ.	» 15.—
ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Π.	» 20.—	ΜΑΓΓΙΩΡΟΣ Γ.	» 15.—
		ΜΑΚΚΑΣ ΔΗΜ.	» 15.—
ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ Π.	» 15.—	ΜΑΛΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ.	» 15.—
ΚΑΖΑΖΗΣ ΝΕΟΚΛ.	» 15.—	ΜΑΝΙΑΚΗΣ Κ.	» 15.—
ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ Μ.	» 15.—	ΜΑΝΤΖΑΚΟΣ ΧΡ.	» 15.—
ΚΑΛΔΙΓΡΑΣ ΠΑΥΛ.	» 15.—	ΜΑΡΙΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Θ.	» 15.—
ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Θ.	» 15.—	ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩ.	» 15.—
ΚΑΜΠΟΥΡΟΥΛΟΣ Δ.	» 15.—	ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ ΑΔ.	» 15.—
ΚΑΜΠΟΥΡΟΥΛΟΣ ΙΩ.	» 15.—	ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ ΚΥΡ.	» 15.—
ΚΑΝΑΚΗΣ ΠΕΤΡ.	» 15.—	ΜΕΛΑΣ ΜΙΧ.	» 25.—
ΚΑΝΕΛΛΗΣ ΑΝΤ.	» 15.—	ΜΙΕΤΡΙΩΤΗΣ Γ.	» 15.—
ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ Κ.	» 25.—	ΜΙΕΥΡΑΝΗΣ ΝΙΚ.	» 25.—
ΚΑΡΟΛΙΔΗΣ Π.	» 15.—	ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ ΑΝΤ.	» 15.—
ΚΑΡΤΕΡΑΚΗΣ Ν.	» 15.—	ΜΟΣΧΑΚΗΣ ΝΙΚ.	» 15.—

ΜΟΣΧΟΒΑΚΗΣ Ν. . . Δρ.	15.—	ΠΟΤΟΛΑΚΑΣ ΑΧ. . . Δρ.	15.—
ΜΟΥΡΗΣ ΙΩ. »	15.—	ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ ΑΡ. »	15.—
ΜΠΑΛΑΝΟΣ ΝΙΚ. »	15.—	ΠΡΩΤΟΔΙΚΟΣ ΙΩ. »	15.—
ΜΠΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥΣ Μ. »	15.—		
ΜΠΟΥΚΗΣ ΕΜ. »	15.—	ΡΑΛΛΗΣ ΠΑΝΤ. »	15.—
ΜΠΟΥΚΗΣ ΙΩ. »	15.—	ΡΕΝΙΕΡΗΣ Μ. »	15.—
ΜΥΔΩΝΑΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ. »	15.—	ΡΩΔΙΟΣ ΙΩ. »	15.—
		ΡΩΜΑΪΔΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤ. »	15.—
ΝΕΓΡΟΠΟΝΤΗΣ Μ. »	15.—	ΡΩΜΑΪΔΗΣ ΔΗΜ. »	15.—
ΝΕΓΡΗΣ ΦΩΚ. »	15.—	ΡΩΜΑΪΔΗΣ ΚΩΝΣΤ. »	15.—
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Γ. »	15.—	ΡΩΜΑΣ ΚΑΙΣ. »	15.—
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΙΩ. »	15.—	ΡΩΣΟΔΥΜΟΣ ΣΠ. »	15.—
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. »	15.—		
		ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΠ. »	15.—
ΞΑΝΘΑΚΗΣ ΠΕΤΡ. »	15.—	ΣΑΜΙΟΣ ΚΩΝΣΤ. »	15.—
ΞΥΘΑΛΗΣ ΙΩ. »	15.—	ΣΒΟΡΩΝΟΣ ΙΩ. »	15.—
		ΣΕΜΙΤΕΛΟΣ ΔΗΜ. »	15.—
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ Β. »	15.—	ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩ. »	15.—
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΠΡΣΚ. »	15.—	ΣΚΙΑΣ ΑΝΔΡ. »	15.—
ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΑΝΤ. »	15.—	ΣΚΟΥΖΕ ΑΔΕΣ. Γ. »	15.—
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΚΩΝΣΤ. »	15.—	ΣΚΟΥΖΕ Π. Γ. »	15.—
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΠΑΝ. »	15.—	ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ ΣΤ. »	15.—
		ΣΟΥΤΣΟΣ ΑΔ. »	50.—
ΠΑΓΑΝΕΛΗΣ ΣΠ. »	20.—	ΣΤΑΗΣ ΒΑΛ. »	15.—
ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ ΙΩ. »	15.—	ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΡΗ. »	15.—
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Γ. »	15.—	ΣΧΙΝΑΣ ΒΑΣ. »	15.—
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Ν. »	15.—		
ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ ΠΑΝ. »	15.—	ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ Ν. »	15.—
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ. »	15.—	ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ ΙΩ. »	15.—
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡ. »	15.—	ΤΡΟΥΜΠ ΕΥΓ. »	15.—
ΠΑΠΑΔΕΞΑΝΔΡΗΣ Ν. »	15.—	ΤΣΙΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Δ. »	15.—
ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ Κ. »	15.—	ΤΣΟΥΝΤΑΣ ΧΡ. »	15.—
ΠΑΠΑΜΑΡΚΟΥ ΧΑΡ. »	15.—		
ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Π. »	15.—	ΦΕΡΜΠΟΣ ΠΑΝ. »	15.—
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Α. »	15.—	ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ Θ. ΝΙΚ. »	15.—
ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ ΕΥΑΓΓ. »	18.—	ΦΙΛΙΟΣ ΔΗΜ. »	15.—
ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ Γ. »	15.—	ΦΙΝΤΙΚΑΝΗΣ ΣΠ. »	15.—
ΠΑΣΠΑΤΗΣ ΑΔ. »	15.—		
ΠΑΣΧΑΛΗΣ ΛΕΩΝ. »	15.—	ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ ΜΙΧ. »	15.—
ΠΑΤΥΧΑΣ ΓΕΩΡΓ. »	15.—	ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ Γ. »	15.—
ΠΑΥΔΙΔΗΣ ΠΑΝ. »	15.—	ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ ΙΩ. »	15.—
ΠΕΡΡΗΣ ΠΕΤΡ. »	15.—	ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Ν. Α. »	15.—
ΠΕΡΡΗΣ ΣΠ. »	15.—		
ΠΕΤΑΛΛΑΣ ΑΝΤ. »	15.—		
ΠΟΔΙΤΗΣ Ν. Γ. »	15.—	ZILLER Ε. »	15.—

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ . . Δρ.	100.—	ΖΑΝΝΕΤΟΣ Γ. . . . Δρ.	15.—
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΝΔΡ. . . »	15.—	ΚΑΣΤΡΙΩΤΗΣ ΧΡ. . . . »	15.—
ΑΥΓΙΑΣ ΙΩ. »	15.—	ΚΟΛΥΜΒΑΣ Γ. »	15.—
ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡ. . . »	15.—	ΜΟΓΓΕΟΠΟΥΛΟΣ ΤΡ. . . »	15.—
ΔΡΑΓΑΤΗΣ Ι. Χ. »	15.—		

ΕΝ ΒΟΙΩΤΙΑ

ΜΟΝΗ ΤΟΥ ΓΕΝΕΣΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (Πελαγίας) Δρ.	25.—
---	------

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ

ΗΡΕΙΩΤΗΣ ΠΑΝ. Δρ.	15.—
---------------------------	------

ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

ΒΛΑΣΤΟΣ ΣΤΕΦ. ΕΝ ΜΑΣΣΑΛΙΑ Δρ.	25.—
ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ ΜΑΡΚ. ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ »	50.—
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Ν. ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ »	100.—
ΣΚΕΝΔΕΡΑΝΗΣ ΡΗΓ. ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ »	25.—

BIBΛΙΑ ΔΩΡΗΘΕΝΤΑ

(ἐν τούτοις περιέχονται καὶ τὰ κατ' ἀνταλλαγὴν ἀποκτηθέντα)

- American journal of archaeology. Vol. VI. Boston, 1890.
Archaeological and ethnological papers of the Peabody
Museum. Vol. I, N° 2. Cambridge, 1891.
Arch.-Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich-Un-
garn. XIV. Wien, 1891. XV, 1. Wien, 1892.
Archaeological Institute of America. First, second and
third annual reports of the School at Athens 1881-
84 (Reprinted). Cambridge, 1886.
—Ninth annual report. 1889-90. Cambridge, 1890.
—Index to publications, 1879-89. Cambridge, 1891.
Benndorf, O., Ueber das Alter des Trojaspieles (ἀπό-
σπασμα).
Berliner philologische Wochenschrift. Jahrg. 3-11. Ber-
lin, 1883-1891.
Blinkenberg, Chr., Eretriske Gravskrifter. Köbenhavn,
1891.
Bollettino delle opere straniere acquistate dalle bibliote-
che governative del regno d'Italia, Vol. VI, 1. 3. 4.
6. 9. 11. Roma, 1891.
Bugge, Sophus., Etruskisch und armenisch. Christiania,
1890.
Bulletin de correspondance hellénique. XV. Athènes, 1891.
Cambridge antiquarian Society. Proceedings with com-
munications N° XXXI. Cambridge, 1891.
—Proceedings with communications N° XXXII. Cam-
bridge, 1891.
—Report and communications 1887-88. Cambridge,
1891.

Catalogo delle monete possedute dal dott. Tom. Capo.
Roma, 1891.

Contogiorgi, P., Biographie du poète latin Ovide. Braila,
1884.

Daae, Lud., Joannis agricolae islebensis apophthegmata.
Christianiae, 1886.

— Symbolae ad historiam ecclesiasticam. Christianiae,
1888.

Δελτίον ἀρχαιολογικὸν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου Π.
Καββαδία. Τόμ. 5. 1890 σελ. 113-183. Τόμ. Ζ. 1891
σ. 1-111.

Δελτίον τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος.
Τόμ. 3 φυλ. 11. 12. Ἐν Ἀθήναις, 1891.

Die attischen Grabreliefs. II Lieferung. Textbogen 3-5,
Taf. XXVI-L. Berlin, 1891.

Ἑλλ. Φιλολογικὸς Σύλλογος. Τόμ. ΙΘ'. 1884-85. Ἐν Κων-
σταντινουπόλει, 1890.

Flinders Petrie W.M., Kahun, Gurob and Hawara. Lon-
don, 1890.

Forhandlinger i videnskabs-selskabet i Christiania. Aar,
1890. Christiania, 1891.

Glassnik serbskoga utsenog druschtwa. N° 72. Belgrad,
1891.

Inscriptiones graecae Siciliae et Italiae, consilio et aucto-
ritate academiae litterarum regiae borussicae. Edidit
G. Kaibel et Alb. Lebegue. Berolini, 1890.

Jahrbuch d. k. d. archaeol. Institutes. Bd. VI. Berlin,
1891. — Antike Denkmäler. Bd. I, 5 (1890). Berlin, 1891.

Journal of hellenic studies. Vol. XI. 2. London, 1890.
Vol. XII, 1. London, 1891.

Κατάλογος τῶν βιβλίων τῆς ἐθνικῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἑλλάδος.
— Τμῆμα Δ. Γλωσσολογία. Ἐν Ἀθήναις, 1891.

— Τμῆμα Ε. Ἀρχαιολογία. Ἐν Ἀθήναις, 1891.

Kenyon, F. G., Aristotle on the constitution of Athens.
Second edition. Oxford, 1891.

Kenyon, F. G., Facsimile of papyrus CXXXI in the British Museum. Oxford, 1891.

Κοντογεώργη, Π., Κωνσταντινούπολις κατὰ τὴν ἑλληνικὴν ἀνθολογίαν. Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ. Κωνσταντινούπολις, 1880.

— Εἰδήσεις τινες ἱστορικαὶ περὶ Βάρνης. Κωνσταντῆσα, 1881.

— Περὶ Τόμειος. Κωνσταντῆσα, 1884.

Latyschev, B., Inscriptiones antiquae orae septentrionalis ponti euxini graecae et latinae. Vol. II. Petropoli, 1890.

Locusteanu, N., Depre polychromie in architectura si sculptura hellenilor. Bucuresti, 1891.

Mémoires de l'académie des sciences, inscriptions et belles-lettres de Toulouse. Neuvième série. Tom. II. Toulouse, 1890.

Mémoires de la société royale des antiquaires du nord. Nouvelle série, 1890. Copenhague, σελ. 1-44.

Memorie della regia accademia di scienze, lettere ed arti. Ser. II, vol. VII. Modena, 1890.

Mittheilungen des k. d. archaeologischen Institutes. Athenische Abtheilung. XVI. Athen, 1891.

Mittheilungen des k. d. archaeologischen Institutes. Römische Abtheilung. VI. Rom, 1891.

Monumenti inediti publicati dall' Instituto di corrispondenza archeologica. Supplemento. Berlin, 1891.

Museum of american archaeology (— Annual report of the curator) Vol. I, N° 1. Philadelphia, 1890.

Μυλωνᾶ, Κ., Ἀντώνιος Οἰκονόμου ὁ ἐψηφισμένος καθηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας. Ἐν Ἀθήναις, 1887.

Naukratis. Part. I by E. A. Gardner, Part. II by W. M. Flinders Petrie. London, 1886-88.

Οἰκονόμου, Ἀντ. Δ., Δύο ἀρχαιολογικαὶ διατριβαί. Ἐν Ἀθήναις, 1887.

— Ἀρχαιολογικὰ πᾶρεργα. Ἐν Ἀθήναις, 1888.

Olympia. Die Ergebnisse der von dem d. Reich veranstalt. Ausgrabung. Tafelband IV. Die Bronzen. Berlin, 1890.

Παπαγεωργίου, Σ., Κερκυραϊκὰ μελέται ὑπὸ Bernhard Schmidt
(μετάφρασις). Ἐν Κερκύρα, 1891.

Peabody Museum. Archaeological and ethnological papers.
Vol. I. N° 3. Cambridge, 1890.

— Twenty-third and twenty-fourth annual reports. Vol.
IV N°s 3. 4. Cambridge, 1891.

Pervanoglú, P., Delle dee vergini e madre negli antichi
culti della Grecia e della penisola italiana. Trieste, 1891
(ἀπόσπασμα).

Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις φιλελευθερευτικῆς Ἑταιρίας. 1889-
90. Ἐν Ἀθήναις, 1890.

Programm (50^{es}) zum Winckelmannsfeste des archaeol.
Gesellschaft zu Berlin. — Robert, C., Homerische Be-
cher. — Winter. Fr., Ueber ein Vorbild neu-attischer
Reliefs. — Furtwängler, A., Orpheus. Attische Vase
aus Gela. — Berlin, 1890.

Schriften der Universität zu Kiel. Kiel, 1890-91.

Schneider, Arthur., Prolegomena zu einer neuen Galle-
rie heroischer Bildwerke. Leipzig, 1890.

Sittl, K., Die Patrizierzeit der griechischen Kunst. Würz-
burg, 1891.

Σκιᾶ, Ἄνδρ., Περὶ τῆς κρητικῆς διαλέκτου. Ἐν Ἀθήναις, 1891.
Smithsonian institution. Annual report. June, 1888. Wa-
shington, 1890. — July, 1888. Washington, 1890.

Société des antiquaires du centre. Objets du dernier âge
du bronze et du premier âge du fer découverts en
Berry. Bourges, 1891.

Στοά. Σύγγραμμα μηνιαῖον τοῦ ἐν Ἀθήναις ὁμωνύμου φιλολο-
γικοῦ Συλλόγου. Τόμ. Α, 1. Ἐν Ἀθήναις, 1891.

Upsala Universitets Arsskrift. 1890. Upsala, 1890.

Viestnik hrvatskoga arkeologickoga druztva. XIII, 3. 4.
Agram, 1881.

Weber, G., Guide du voyageur à Ephèse. Smyrne, 1891.

Young, Cl., Eretria a deme of Attica. New-York, 1891.

BIBAIA AΓOΠΑΣΘENTA

- Apollodori bibliotheca ex recensione Im. Bekkeri. Lipsiae, 1854.
- Bernoulli, J. J., Römische Ikonographie. I-II, 1, 2. Stuttgart, 1882-1891.
- Beschreibung der Stadt Rom von E. Platner, C. Bunsen, Ed. Gerhard u. W. Röstel. Stuttgart, 1829-1842.
- Bie, Osc., Kampfgruppe und Kämpfertypen in der Antike. Berlin, 1891.
- Boeckh, Aug., Metrologische Untersuchungen. Berlin, 1838.
- Brunn. H.-Arndt, P., Griechische und römische Porträts. Lief. 1, 2, 3. München, 1891.
- Cartault, A., Terres cuites grecques. Paris, 1890.
- Carte de la Grèce redigée et gravée au dépôt de la guerre. Paris, 1852.
- Curtius, Ern., Stadtgeschichte von Athen. Berlin, 1891.
- Daremberg-Saglio., Dictionnaire des antiquités. 15ème fasc. Paris, 1891.
- Dieterich, Albr., Abraxas. Studien zur Religionsgeschichte des spätern Altertums. Leipzig, 1891.
- Döll, Matth., Studien zur Geographie des alten Makedoniens. Stadtamhof, 1891.
- Friederichs, C., Kleinere Kunst und Industrie im Alterthum. Berlin, 1871.
- Gazette archéologique. XV, 1889. Nos 3, 4. Paris, 1891.
- Γεδεών, Μ. Ι., Πατριαρχικοί πίνακες. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1890.

General-Karte des Königreichs Griechenland bearbeitet und herausgegeben vom k. k. Militärgeographischen Institute in Wien, 1885.

Georgii Cyprii descriptio orbis romani. Ed. H. Gelzer. Lipsiae, 1890.

Gerhard, Ed., Etruskische Spiegel. Fünfter Band (von Klügmann und Körte), 10^{es} Heft. Berlin, 1890.

Haussoullier, B., Quomodo sepulera Tanagraei decoraverint. Parisiis, 1884.

Helbig, W., Untersuchungen über die campanische Wandmalerei. Leipzig, 1873.

— Führer durch die öffentlichen Sammlungen klassischer Alterthümer. I - II. Leipzig, 1891.

Hermes. Zeitschrift für klassische Philologie. Bd. 25-26, 1890-91. Berlin, 1890-91.

Heydemann, H., Humoristische Vasenbilder aus Unteritalien. Berlin, 1870.

Immerwahr, W., Die Kulte und Mythen Arkadiens. I. Leipzig, 1891.

Jannarakis, Ant., Deutsch-Neugriechisches Handwörterbuch. Hannover, 1883.

Kiepert, H., Neuer Atlas von Hellas. Berlin, 1872.

— Specialkarte vom westlichen Kleinasien. 2^e Lief. Bl. 3, 4, 5, 8, 13. Berlin, 1890.

Klein, W., Die griechischen Vasen mit Lieblingsinschriften. Wien, 1890.

Knoll, Ern., Studien zur ältesten Kunst in Griechenland. Bamberg, 1890.

Λάμπρου, Ίω., Ἀναγραφὴ τῶν νομισμάτων τῆς κυρίως Ἑλλάδος. III, Πελοπόννησος. Ἐν Ἀθήναις, 1891.

Λάμπρου, Σπ., Αἱ Ἀθηναὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ δωδεκάτου αἰῶνος. Ἀθήνησι, 1878.

Lange, W., Das antike griechisch-römische Wohnhaus. Leipzig, 1878.

- Loeschcke, G., Die östliche Giebelgruppe am Zeustempel zu Olympia. Dorpat, 1885.
- Mélanges d'archéologie et d'histoire. XI. Rome, 1891.
- Mommsen. Aug., Heortologie. Leipzig, 1864.
- Ueber die Zeit der Olympien. Leipzig, 1891.
- Monumenti antichi. Vol. I, punt. 2. Milano, 1891.
- Museo italiano di antichità classica. Vol. I. II, 1-2. III. Firenze, 1884-1890.
- Müller, S., Die nordische Bronzezeit und deren Perio-
dentheilung. Uebersetzung von J. Mestorf. Jena, 1878.
- Ursprung und erste Entwicklung der europäischen
Bronzekultur. Braunschweig, 1885.
- Neumann, C. - Partsch, J., Physicalische Geographie von
Griechenland. Breslau, 1885.
- Niese, B., Die Entwicklung der homerischen Poesie.
Berlin, 1882.
- Partsch, J., Die Insel Korfu. Eine geographische Mono-
graphie. Gotha, 1887.
- Die Insel Leukas. Eine geograph. Monographie. Gotha,
1889.
- Kephallenia. Eine geogr. Monographie. Gotha, 1890.
- Philippson, Alfr., Der Peloponnes. Versuch einer Landes-
kunde auf geologischer Grundlage. I Abtheil. Berlin,
1891.
- Philologische Wochenschrift. I - II, 1881 - 82. Berlin,
1882 - 83.
- Πρωτοδικου 'Ιω., Περὶ τῆς καθ' Ὀμηρον οἰκίας. Ἐν Λειψίᾳ,
1877.
- Reinach, Sal., Peintures de vases antiques recueillies par
Millin et Millingen. Paris, 1891.
- Rheinisches Museum für Philologie. Bd. 45. 46. Frank-
furt, 1890-91.
- Robert, C., Bild und Lied. Berlin, 1881.
- Archeologische Märchen. Berlin, 1886.
- Roscher, W., Ueber Selene und Verwandtes. Leipzig, 1890.

- Roscher, W., Lexikon der griech. und römischen Mythologie. 19, 20. Leipzig, 1891.
- Ross, L., Reisen und Reiserouten durch Griechenland. I Peloponnes. Berlin, 1841.
- Reisen nach Kos, Halikarnassos, Rhodos und der Insel Cypern. Halle, 1852.
- Σακελλαρίου, 'Αθ., Τὰ κυπριακά, ἤτοι γεωγραφία, ἱστορία καὶ γλῶσσα τῆς νήσου Κύπρου. Τόμ. Α. 'Εν 'Αθήναις, 1890.
- Schliemann, H., Bericht über die Ausgrabungen in Troja im Jahre 1890. Leipzig, 1891.
- Schliemann's Selbstbiographie bis zu seinem Tode vervollständigt (von Alfr. Brückner) herausgegeben von Sophie Schliemann. Leipzig, 1892.
- Schreiber, Th., Die hellenistischen Reliefbilder. 5-8. Leipzig, 1890.
- Schuchardt, C., Schliemann's Ausgrabungen. Zweite Auflage. Leipzig, 1891.
- Schumacher, K., Eine pränestinische Ciste im Museum zu Karlsruhe. Heidelberg, 1891.
- Sittl, C., Die Gebärden der Griechen und Römer. Leipzig, 1890.
- Stark, K. B. Niobe und die Niobiden. Leipzig, 1863.
- Stein, H., Das Kriegswesen der Spartaner. Konitz, 1863.
- Bemerkungen zu Xenophons Schrift vom Staate der Lacedaemonier. Glatz, 1878.
- Kritik der Ueberlieferung über den spartanischen Gesetzgeber Lykurg. Glatz, 1882.
- Topographie des alten Sparta. Glatz, 1890.
- Stephani, Ludolf., Der ausruhende Herakles ein Relief der Villa Albani. St. - Petersburg, 1854.
- Strube, C., Studien über den Bilderkreis von Eleusis (mit Suppl. von H. Brunn. 1872). Leipzig, 1870.
- Swoboda, H., Die griechischen Volksbeschlüsse. Leipzig, 1890.

Undset, Ing., Études sur l'âge de bronze de la Hongrie.
I. Christiania, 1880.

Ussing, J. L., Reisebilleder fra Syden. Kjöbenhavn, 1847
Warsberg, Al. v., Ithaka. Wien, 1877.

Wilamowitz-Möllendorf, U. v., Aus Kydathen. Berlin
1880.

— Homerische Untersuchungen. Berlin, 1884.

Zeitschrift für Ethnologie. Jhrg. 21. 22. 23. Berlin,
1889-91.

ΑΡΧΑΙΑ ΔΩΡΗΘΕΝΤΑ

Αθήνα.

Ἀναγλύφου ἀναθηματικοῦ τεμάχιον μετὰ παραστάδος, ἐφ' ἧς ἀνάγλυπτος μορφή κόρης πρ. δεξ. Ἀττικῆς. Ὑψ. 0,21. Λίθ. 4881. Δῶρον Δημ. Ντάση.

Κύλινδρος τῶν λεγομένων ἀσσυριακῶν ἐγγεγλυμμένος, λίθου κυανοῦ. Δύο ἄνδρες ὄρθιοι καὶ τέσσαρα ζῶα ἰστάμενα ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν. Μήκ. 0,011. Λίθ. 4882. Δῶρον Στυλ. Ἀποστόλου (διὰ Κωνστ. Φωτιάδου, εὐέλπιδος).

Κεφαλή νεανική μετὰ μέρους τοῦ λαιμοῦ λίαν ἐφθαρμένη. Ὑψ. 0,28. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4883. Δῶρον ἀνωνύμου ἐργάτου.

Στήλη κολοβή τὰ κάτω ἐπιγρ. δύο στίχων: ΕΛΛΑΞΛΥ-
ΚΙΝΕΙΑ|ΟΝΕΘΕΙΚΕ. Ὑψ. 0,17, πλ. 0,27. Πρὸς δυσμὰς Βελεστίνου (Φερῶν). Λίθ. 4884. Δῶρον Βασ. Σχινᾶ.

Διάφορα.

Ὅμοίωμα πήλινον καρποῦ ροιᾶς μετὰ διακόσμησιν γεωμετρικοῦ ῥυθμοῦ. Ὑψ. 0,10. Σαλαμίνας. Π. Ἀγγ. 5873. Δῶρον Ἴω. Παπασωτηρίου (διὰ Στ. Δραγούμη).

Τύπος νομισματοειδῆς πήλινος. Κεφαλή ἀνδρική (Πτολεμαίου) πρ. δεξ. Διαμ. 0,017. Τ. Π. 298. Δῶρον Στυλ. Ἀποστόλου (διὰ Κωνστ. Φωτιάδου, εὐέλπιδος).

Πεσσὸς σφενδόνης μολύβδινος. Ἐπιγρ. ΞΕ. Μήκ. 0,03. Μολ. 3123. Δῶρον Δημ. Φιλίου.

Νόμισμα ἀργυροῦν, 5. — Κεφαλή Διὸς μὲ στέφανον ἐκ δρυὸς πρ. δεξ. ΙΤΑΛΟΥ)(Ἀθηνᾶ Ἰτωνία πρ. δεξ. ΘΕΣΣΑ-ΛΩΝ. Ν-Ι.ΔΙΟ-Κ . . . Δῶρον Ἰακώβου Θεοφιλᾶ.

Νομίσματα χαλκῆ τριάκοντα καὶ ἑπτὰ. Ῥωμ. αὐτοκρατόρων 12, Βυζαντινὰ 12, Κουφικὰ καὶ νεώτερα 13. Τὰ πλεῖστα ἐσθαρμένα καὶ ἄχρηστα. Δῶρον Ἀνδρ. Κασσιμάτη.

ΑΡΧΑΙΑ ΑΓΟΡΑΣΘΕΝΤΑ

Ἀθήνα.

Ἀγαλμάτιον Ἀθηνᾶς ἀκέφαλον ἐπὶ πλίνθου ἐλλειψοειδοῦς κολοβῆς ἢ ἀριστερὰ χεὶρ ἐρείδεται ἐπὶ τῆς ὀσφύος, ἢ δεξιὰ ἐλείπει. Βαίνει ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ σκέλους ἢ πλίνθος κολοβή. Ὑψ. 0,52. — Κεφαλή γυναικεία μετὰ μέρους τοῦ λαιμοῦ. Αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν δεδηλωμένοι. Ῥίς, κάτω χεῖλος καὶ δεξιὰ παρεῖα βεβλαμμένα. Ὑψ. 0,15. — Ἀγαλμάτιον ἐπὶ πλίνθου ἐλλειψοειδοῦς κολοβῆς ἀκέφαλον καὶ ἄνευ χειρῶν, γυναικὸς φερύσης χιτῶνα μετὰ διπλοῦδιου. Βαίνει ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ποδός. Ὑψ. 0,71. — Κεφαλή γυναικεία πεπλοφόρος καὶ ἐστεμμένη. Ῥίς καὶ γένυς βεβλαμμένα. Ὑψ. 0,18. Τέχνης Ῥωμ. χρόνων. Περίχωρα (;) Ἀθηνῶν. Λίθ. 4858-61.

Πέντε μικρὰ τεμάχια ἐπιγραφῶν σώζοντα ὀλίγους στίχους κολοβούς. Μήκους 0,07-0,09. Ἀθηνῶν. 4862-66.

Στήλης ἐπιτυμβίας μὲ ἀέτωμα τεμάχιον, σώζον πέντε κολο-

βούς στίχους ἐπιγράμματος ὧν ὁ πρῶτος ΝΟΥΔΕΚΥ-
ΝΟΣΜΑΝΙΗΝ . . . Ὑψ. 0,30. Ἀττικῆς (Μπραχάμι). Λίθ.
4867.

Κιονίσκου ἐπιτυμβίου τεμάχιον, σῶζον ὀλίγα γράμματα εἰς
τρεις στίχους κολοβούς . . . Ο . . . | ΚΟΣΜΙ . . . | . . . Γ . . . Ὑψ.
0,15. Λίθ. 4868.

Στήλη ἐπιτυμβία μὲ ἀνθέμιον καὶ ρόδακας. Ἐπιγραφή ἐννέα
στίχων: ΘΟΥΤΙΜΟΞ|ΑΡΙΞΤΟΓΕΙΤΟΝΟΞ|Α[Φ]|[Δ]ΝΑΙΟΞ|
ΘΕΟΞΕΒΕΙΑ:ΚΑΛΛΙΑΔΟΥ | ΑΝΑΦΛΥΕΤΙΟΥ | ΑΝΔΡΟ-
ΚΛΗΞΑΝΔΡΟΚ[ΛΕ]ΟΥΞ|ΠΟΡΙΟΞ|ΘΟΥΤΙΜΟΞΑΝΔΡΟ-
ΚΛΕΟΥΞ|ΠΟΡΙΟΞ. Ὑψ. 1,16. — Στήλης ἐπιτυμβίας μὲ ἀνθέ-
μιον καὶ ρόδακας τὸ ἄνω μέρος ἐπιγραφή δὲν σῶζεται. Ὑψ.
0,52. — Λουτροφόρος κολοβὴ τὰ ὦτα καὶ τὴν βάσιν, ἔχουσα
τὴν κοιλίαν ραβδωτὴν. Ὑψ. 0,61. Ἀττικῆς. Λίθ. 4869-4871.

Ψηφίσματος τεμάχιον στίχων 31 κολοβῶν, δημοσιευθὲν ἐν
Ἄρχ. Ἐφημ. 1890 σελ. 223. Ὑψ. 0,36. — Στήλη μὲ ἀέτωμα
κολοβὴ τὰ κάτω καὶ πρὸς ἄρ., φέρουσα ἐπὶ τοῦ ἀετώματος ἐπι-
γραφήν: . . . ΧΗ | . . . ΑΤΡΑΙΑΝΟΥ | ΔΑΜΑΣΙΟΥΦΛΥΕΥΣ
καὶ κάτωθεν αὐτοῦ ἀνάγλυπτον μορφήν ἐφήβου κρατοῦντος κλά-
δον καὶ παρ' αὐτὴν: ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ|ΠΡΕΙΜΟΣ|ΕΥΚΡΑΤΟΥΣ|
ΦΥΛΑΣΙΟΣ. Ὑψ. 0,30. — Κιονίσκος ἐπιτύμβιος: ΖΩΠΥΡΑ|
ΝΙΚΟΚΛΕΟΥΓ|ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΑ. Ὑψ. 0,29. Ἀθηνῶν.
Λίθ. 4872-4874.

Πλάξ φέρουσα ἀνάγλυπτον δέλτον ἐν ἧ στέφανος καὶ ὑπ' αὐ-
τὸν ἐπιγραφή ὀκτῶ στίχων: ΠΥΘΩΝΝΙΚΟΜΑΧΟΥ|ΛΑΔΑΡ-
ΜΙΟΣΣΤΕΦΑΝΩΘΕΙΣ|ΥΠΟΕΡΜΑΙΣΤΑΝΑΥΤΟΝΟΜΩΝ|
ΣΥΝΣΚΑΝΩΝΧΡΥΣΕΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙ|ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑ
[ΚΑ]|ΕΥΝΟΙΑΣΑΝ|ΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΕΙΣΤΟΚΟΙΝΟΝ|
ΤΟΕΡΜΑΙΣΤΑΝΑΥΤΟΝΟΜΩΝ|ΣΥΝΣΚΑΝΩΝΚΟΙΝΟΥ
ΘΕΟΙΣ. Ὑψ. 0,26, πλ. 0,36. Ῥόδου. Λίθ. 4875.

Δύο κύλινδροι τῶν λεγομένων Ἀσσυριακῶν διάτρητοι λίθου
αιματίτου φέροντες γλυφάς. 1. — Πέντε μορφαί, ὧν μία καθη-
μένη πρ. δεξ. καὶ ὀπίσω αὐτῆς ζῶον τετράπουν καὶ σύμβολον
ἔχον σχῆμα κεφαλῆς κερασφόρου. 2. — Τέσσαρες γυναικίαι μορ-

φαί και ἀνὴρ κρατῶν ἀγγεῖον (;). Μήκ. 0,02 - 0,022. Λίθ. 4876-77.

Στήλη ἐπιτυμβία κολοβὴ τὰ κάτω, ἀπολήγουσα ἄνω εἰς τριγωνικὸν περίπου ἐπίκρανον, ἐφ' οὗ ἀνάγλυπτος λήκυθος τετανωμένη, κολοβὴ τὸ χεῖλος. Ἐπιγραφή: ΕΝΠΟΡΙΩΝ|ΛΕΞΒΙΟΞ Ὑψ. 0,49. Ἀττικῆς. Λίθ. 4878.

Λουτροφόρος κολοβὴ τὸν λαιμὸν και τὴν βᾶσιν μὲ παράστασιν ἀνάγλυπτον ἀνδρὸς, φέροντος χιτῶνα και θώρακα πρ. δεξ., και ἵππου, ὃν κρατεῖ ὁ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ· πρὸ αὐτοῦ ἴσταται παῖς γυμνός. Ἐπιγραφή: ΠΟΛΥΜΗΔΗΞ. Ὑψ. 0,65. Ἀττικῆς (Τράχωνες). Λίθ. 4879.

Φιάλη τεθραυσμένη ἔκπαλαι εἰς δύο τεμάχια, φέροντα ἀνὰ τρία τμήματα, ἀντιστοιχοῦντα, πρὸς συναρμογὴν διὰ μολύβδου. Διαμ. 0,195. Νάξου. Λίθ. 4880.

Πλάξ μικρὰ ἀναθηματικὴ φέρουσα ἀνάγλυπτον χοῖρον πρ. ἀρ. και ἐπιγραφήν: ΙΠΙΔΑΣΠΟ. . | ΔΑΝΙΕΥΧΑΝ. Ὑψ. 0,04, πλ. 0,06. Γυθείου. Λίθ. 4885.

Ψηφίσματος τεμάχιον στίχων ἐπτὰ κολοβῶν· ὁ πέμπτος: . . ΕΙΠΑΡΑΔΙΔΟΝ. . . Ὑψ. 0,18. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4886.

Ἀναγραφῆς κυρίων ὀνομάτων τεμάχιον στίχων ὀκτὼ κολοβῶν πρ. δεξ.: ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ. . . | ΘΕΟΔΟΤΟΣΧΑΡ. . . | ΓΟΡΓΙΑΣΙΣΙΔΩΡ. . . | κτλ. Ὑψ. 0,17. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4907.

Τεμάχιον ἐπιστυλίου νεκρικοῦ ἀναγλύφου. Ἐπιγραφή κολοβή: . . ΦΙΛΟΥΤΟΥΕΙΣΙ| ΘΥΓΑΤΗΡ| ΠΑΜΦΙΛΟΥ. Ὑψ. 0,25. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4908.

Προτομὴ Ἑρμοῦ τῆς τετραγώνου ἐργασίας ἀρχαίζουσα, τοῦ λεγομένου ἱερατικοῦ ρυθμοῦ. Ἡ κόμη ταινία περιδεδεμένη, δύο δὲ πλόκαμοι αὐτῆς καταπίπτουσιν ἐπὶ τοῦ στήθους. Τὸ πρόσωπον πλὴν τῆς ἀριστερᾶς παρεῖας και τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀποκεκρουσμένον. Ὑψ. 0,24. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4909.

Στήλη ἐπιτυμβία μὲ ἀέτωμα και ἀνάγλυπτον παράστασιν ἐντὸς ἀψίδος, νῦν ἐλλείπουσαν. Ἐπιγραφή: ΔΙΟΝΥΣΙΑΦΙΛΗΜΟΝΟΣΕΚΘΡΙΑ. . . . | ΕΠΙΧΑΡΟΥΤΟΥΕΠΙΧΑΡΟΥΘ. | ΓΥΝΗ. Ὑψ. 0,47. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4910.

Ἐπιτυμβίου ἀναγλύφου τεμάχιον. Σώζεται ἀκέφαλος γυναι-

κεία μορφή κατ' ἐνώπιον ἰσταμένη, φέρουσα χιτῶνα καὶ ἱμάτιον, ὑφ' ὃ κρύπτονται αἱ χεῖρες, καὶ ἑτέρας μορφῆς ὁ ἀριστερὸς ἄκρος πούς. Ὑψ. 0,80. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4911.

Σκευὸς ἀλαβάστρινον κολοβόν, ἴσως ἄκρον ῥυτοῦ ἔχοντος σχῆμα κόγχης θαλασσίας. Μήκους 0,15. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4912.

Κιονίσκος ἐπιτύμβιος. Ἐπιγραφή: ΑΣΙΑ|ΗΡΑΚΛΕΩΤΙΣ|ΗΛΙΚΩΝΤΟΣ|ΓΥΝΗ. Ὑψ. 0,60. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4914.

Στήλης ἐπιτυμβίας τεμάχιον: ΝΙΚΟΚΡΑΤΗΣ. Ὑψ. 0,13, πλ. 0,46. — Στήλη ὄρου: Η Ο Ρ Ο Ξ. Ὑψ. 0,40. — Στήλη ἐπιτυμβία κολοβή τὰ ἄνω:|ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ|ΞΑΛΑΜΙΝΙΑ. Ὑψ. 0,30. — Στήλη ἐπιτυμβία: ΠΥΡΡΟΣ|ΗΠΕΙΡΩΤΗΣ. Ὑψ. 0,31. — Στήλη ἐπιτυμβία κολοβή τὰ κάτω: ΔΗΜΟΣ|ΤΡΑΤΗ. Ὑψ. 0,23. — Στήλη ὄρου ἀνεξέργαστος: ΟΡΟΞ|ΜΝΗΜΑ|ΤΟΞ. Ὑψ. 0,26. — Στήλη ἐπιτυμβία: ΕΥΘΟΙΝΟΞ. Ὑψ. 0,54. — Στήλη ἐπιτυμβία κολοβή τὰ κάτω: ΜΥΡΡΙΝΗ ΚΑΛΛΑΤΙΑΝΗ. Ὑψ. 0,30. — Στήλη ἐπιτυμβία: ΠΑΤΡΩΝ|ΣΑΛΑΜΙΝΙΟΣ. Ὑψ. 0,31. — Στήλη ἐπιτυμβία: ΞΚΥΘΙΟΞ|ΑΝΑΦΛΥΞΤΙΟΞ. Ὑψ. 0,41. — Κιονίσκος ἐπιτύμβιος: ΑΝΔΡΙΚΟΣ|ΗΡ[Α]Κ[Λ]ΗΩ[Τ]ΗΣ. Ὑψ. 0,54. — Κιονίσκος ἐπιτύμβιος: ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ|ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ. Ὑψ. 0,36. — Κιονίσκος ἐπιτύμβιος: ΕΠΙΚΡΑΤΗΣ|ΑΓΕΟΥ|ΛΑΜΠΤΡΕΥΞ. Ὑψ. 0,45. — Κιονίσκος ἐπιτύμβιος: ΔΟΣΙΘΕΟΣ|ΕΒΡΟΥ|ΚΟΛΩΝΗΘΕΝ. Ὑψ. 0,30. — Κιονίσκος ἐπιτύμβιος: ΦΑΡΝΑΚΗΣ|ΧΡΗΣΤΟΣ. Ὑψ. 0,53. — Κιονίσκος ἐπιτύμβιος: ΘΕΟΓΕΝΗΣ|ΜΕΝΙΠΠΟΥ|ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ. Ὑψ. 0,30. Ἀθηνῶν καὶ περιχώρων. Λίθ. 4915-30

Πήλινα.

Πυξίς. Γραφ. ἐρ. Ἐδ. μέλ. Ἡ ἐπιφάνεια διαιρεῖται διὰ τεσσάρων δωρικῶν κίωνων τεταινωμένων εἰς τέσσαρα διαμερίσματα. Ἐν τῷ πρώτῳ γυνὴ καθημένη πρ. δεξ. καὶ στρέφουσα τὴν κεφαλὴν ὀπίσω· ἐν τῷ δευτέρῳ δύο γυναῖκες, ὧν ἡ μὲν ἰσταται κρατοῦσα τάλαρον ἡ δὲ τρέχει πρὸς δεξ. ἐν τῷ τρίτῳ δύο γυναῖκες, ὧν ἡ μὲν κάθηται πρ. δεξ. ἡ δὲ ἰσταται πρὸ αὐτῆς, ἀμφότεραι

κρατουσι τάλαρον· ἐν τῷ τετάρτῳ Ἔρωσ πρ. δεξ. κρατῶν κἀνιστρον πλῆρες καρπῶν. Ἐπιγραφὴ ΚΑΛ. — Ἐπὶ τοῦ πώματος κρατῆρ, ἐκατέρωθεν δ' αὐτοῦ Σάτυρος κυβιστῶν καὶ ὀπίσω τῶν Σατύρων πάνθηρ τρέχων πρ. δεξ. Ὑψ. 0,09. Κορινθίας (Ἄγιοι Θεόδωροι). Π. Ἀγγ. 5871.

Κότυλος. Γραφ. ἐρ. Ἐδ. μέλ. Α. — Γυνή πρ. δεξ. καθημένη, πεπλοφόρος καὶ πόλον ἔχουσα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, κατοπτρίζεται εἰς κάτοπτρον, ὃ κρατεῖ τῇ δεξιᾷ χειρὶ καὶ ἐν τῷ ὀπίῳ διαγράφεται πρόσωπον· πρὸ αὐτῆς λουτήρ καὶ Ἔρωσ κρατῶν στέφανον. Εἰς τὸ βάθος τρεῖς Σάτυροι ἀποσκοπεύοντες ἀφ' ὑψηλοῦ, ὡς δηλοῦται διὰ γραμμῆς ἐρυθρᾶς ἀνώθεν τῆς ὁποίας μόνον αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν καὶ οἱ ὄμοι φαίνονται. Β. — Ἔρωσ κρατῶν ταινίαν. Ὑψ. 0,20. Βοιωτίας. Π. Ἀγγ. 5874.

Πίνακος τεμάχιον. Γραφ. ἐρ. καὶ λευκαί. Ἐδ. μέλ. Παράστασις ὁμοία ταῖς ἐπὶ τῶν λεγομένων νεκροδείπνων. Σῶζεται τὸ ἄνω ἥμισυ μέρος ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἐστεμμένων, βαινόντων πρ. δεξ. καὶ αἱ κεφαλαὶ μετὰ τῶν ὤμων τεσσάρων παιδῶν ἀκολουθούντων· ἀνωθεν τούτων ἐν τῇ γωνίᾳ προτομὴ ἵππου πρ. δεξ. καὶ παρέκει ἐπιγραφὴ: ΠΑΥΞΑΝΙΑΞΑΝ . . . Ὑψ. 0,125, πλ. 0,15. Ἀθηνῶν (ὁδ. Ἀριστείδου ἀρ. 2). Π. Ἀγγ. 5875.

Κρατῆρ. Γράφ. ἐρ. Ἐδ. μέλ. Α. — Ἡρακλῆς πρ. δεξ. κρατῶν τόξον καὶ ῥόπαλον καὶ δύο Κένταυροι, ὧν ὁ μὲν ὀρμᾷ κατ' αὐτοῦ, ὁ δ' ἕτερος φεύγει κρατῶν κλάδον. Β. — Δύο Κένταυροι κρατοῦντες κλάδους δένδρων καὶ τρέχοντες πρ. ἀρ. Ὑψ. 0,29. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 5876.

Κρατῆρ. Γραφ. ἐρ. καὶ λευκαί. Ἐδ. μέλ. Τρεῖς ἔφηβοι ἄγοντες ταῦρον εἰς θυσίαν πρ. δεξ. καὶ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ τέταρτος ἔφηβος κατὰ γῆς ὑπτίος. Β. — Δύο ἔφηβοι ἐν ἱματίοις. Ὑψ. 0,20. Θηβῶν (Πυρί). Π. Ἀγγ. 5884.

Τύπος νομισματοειδῆς, φέρων ἐφ' ἐνὸς ἔκτυπον ἀμφορέα, ἐφ' ἐτέρου δὲ βότρυον σταφυλῆς μετὰ τοῦ μίσχου. Διαμ. 0,017. — Ὅμοιος, φέρων ἐφ' ἐνὸς ἔκτυπον τὸ γράμμα Β καὶ ὀπίσθεν Γλαῦκα. Διαμ. 0,018. — Ὅμοιος σῶζων καὶ λείψανα γανώματος μέλανος καὶ φέρων ἔκτυπον ἀκανθόχοιρον πρ. ἀρ. Διαμ. 0,023. Π. Σκ. 299-ῖ 01.

Χαλκᾶ.

Σφραγίς μηνοειδῆς περίπου τὸ σχῆμα, ἔχουσα ὀπίσω καὶ λαβὴν· ἔχει ἔκτυπα τὰ σημεῖα $\diamond \zeta \sigma \tau \iota \epsilon$. Διαμ. 0,042. Χαλκ. 1473.

Δικαστικῶν πινακίων τεμάχια μικρὰ ἐννέα, σώζοντα ἕκαστον σφραγίδας ἢ ὀλίγα γράμματα κυρίων ὀνομάτων καὶ δημοτικῶν. Μήκους 0,02-0,06. Ἀττικῆς. Χαλκ. 1474-82.

Κάτοπτρον μετὰ πώματος, ἐφ' οὗ ἔκτυπος πτερωτὴ μορφή γυναικεία, ἔχουσα τὰς πτέρυγας ἀναπέπταμένας καὶ καθημένη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἐφ' οὗ στηρίζεται διὰ τῆς δεξιᾶς χειρός· πρὸς ἀριστερὰ κίων ἰωνικοῦ ῥυθμοῦ, ἰσοῦψῆς σχεδὸν τῇ μορφῇ. Διαμ. 0,09, ὕψ. μορφῆς 0,05. Θυρρείου Ἀκαρνανίας. Χαλκ. 1483.

Ῥάλινα.

Ὅμοίωμα μικρὸν πτηνοῦ (περιστερᾶς) χρώματος κυανοῦ βαθέος μετὰ ταινίας λευκάς. Μήκ. 0,03. — Ψῆφος ὄρμου ἢ περίπτον κυλινδρικοῦ διάτρητον κυανοῦ χρώματος, φέρουσα ἐζωγραφημένα διὰ χρωμάτων κίτρινου, λευκοῦ καὶ πρασίνου δύο πρόσωπα δῆθεν, ἧτοι ὀφθαλμοὺς καὶ ῥίνα. Μήκ. 0,025. — Ψῆφος ὄρμου τριγωνικὴ διάτρητος χρώματος βαθέος κυανοῦ μετὰ ταινίας κίτρινας. Μήκ. 0,023. Ῥάλ. 427-429.

Μολύβδινα.

Σταθμὸς τετράγωνος φέρων ἔκτυπον ἐπιγραφὴν: ΛΕΙ|ΤΡΑ. Μήκος πλευρῶν 0,055. Ἐλκει Γρ. 324. — Σταθμὸς τρίγωνος μετὰ περιθώριον· ἔκτυπος ἐπιγραφὴ: ΚΑΙ|CΑ|ΡΟC καὶ ὑπ' αὐτὴν σφραγίς ἐν ἣ ἔκτυπος κεφαλὴ νεανικὴ πρ. δεξ. Μήκ. πλευρῶν 0,085. Ἐλκει Γρ. 324. — Σταθμὸς τετράγωνος μετὰ περιθώριον καὶ ἐπιγραφὴν ἐφ' ἐνὸς μὲν: ΑΥΡ|ΜΝΑ|CΑ, ἐφ' ἑτέρου δέ: ΙΠΠΑΡ|ΧΟΥ. Μήκ. πλευρ. 0,07. Ἐλκει Γρ. 307. Σμύρνης. Μολύβδ. 3018-20.

Ἐλασμα τετράγωνον ἐφθαρμένον ἐν μέρει ὑπὸ τοῦ σιδηροῦ ἥλου, δι' οὗ ἦτο καθηλωμένον, καὶ κολοβόν, φέρον ἐγκεχαραγμένην ἐπιγραφὴν (κατάραν) δέκα πέντε περίπου στίχων. Μῆκος πλευρ. $0,20 \times 0,145$. — Ἐλασμα ὁμοιον μικρότερον εἰς δύο τεθραυσμένον, φέρον ἐπιγραφὴν (κατάραν) ἕξ στίχων. Μῆκ. πλευρ. $0,07 \times 0,075$. Ἀθηνῶν. Μολ. 3098-99.

Ἐλασμα τετράγωνον ἐφθαρμένον καὶ ἑλλιπές φέρον ἐγκεχαραγμένην ἐπιγραφὴν (κατάραν) τεσσαράκοντα περίπου στίχων. Μῆκ. 0,17. — Ἔτερον ὁμοιον στρογγύλου περίπου σχήματος, φέρον ὁμοίαν ἐπιγραφὴν δέκα ἐννέα στίχων. Μῆκ. 0,19. — Ὁμοίων ἐλασμάτων τεμάχια εἴκοσι πέντε, πάντα ἐνεπίγραφα· ἐν τούτοις τρία φέρουσι καὶ μορφὰς ἀνθρωπίνους ἐγκεχαραγμένας, κολοβάς. Μήκους 0,15-0,05. Ἀθηνῶν. Μολ. 3194-3220.

Σύμβολα δώδεκα. — 1) Γλαυζ καὶ τὰ γράμματα A |||| — E T. — 2) Ζεὺς καθήμενος, σκηπτροφορῶν. (Γλαυζ ἐντὸς στεφάνου. — 3) Θύρσος τετανωμένος· πρ. ἀρ. ΠΕ. — 4) Ἀθηνᾶ κατ' ἐνώπιον ἰσταμένη· πρ. δεξ. ὑστερόσημον μὲ Γοργόνειον. — 5) Μορφὴ ἀνδρική κατ' ἐνώπιον μὲ τὴν κεφαλὴν πρ. δεξ. — 6) Ἀγγεῖον μόνωτον· ἐπιγρ. ΝΙΚΗ |||| . — 7) Κεφαλὴ ἀνδρὸς μὲ περικεφαλαίαν καὶ ὑπ' αὐτὴν ἄκρα χεῖρ· τὸ ὅλον ἐντὸς στεφάνου. — 8) Κιονόκρανον κορινθιακὸν καὶ ἐπ' αὐτοῦ Γλαυζ. — 9) Τὸ γράμμα Β — 10) Ἐπιγραφὴ: ΑΙΓ|ΕΥC. — 11) Λαμπάς. (Ἀστὴρ ἕξ ἀκτίων. — 12) Κεφαλὴ κριοῦ πρ. δεξ. ἐλαχίστη. — Μολ. 3082-3093.

Σύμβολα εἴκοσι καὶ τρία. — 1) Τὸ γράμμα Η. — 2) Τὸ γράμμα Λ. — 3) Τὸ γράμμα Π καὶ πρ. ἀρ. στέφανος (;). — 4) Τὸ λατινικὸν γράμμα S ἐν μέσῳ στάχυος καὶ κηρυκείου περωτοῦ. — 5) Μονογράφημα ΑΡΤ. — 6) Μονογράφημα ΑΜ (Προτομὴ γυναικεία πρ. δεξ. ἀκτινόστεφής. — 7) Κεφαλὴ ἀνδρὸς πρ. δεξ. (Μορφὴ γυναικεία κρατοῦσα κέρας Ἀμαλθείας. — 8) Κεφαλὴ ἀνδρὸς φέροντος κράνος πρὸς δεξιὰ. (Σύμπλεγμα τριῶν μορφῶν γυναικείων γυμνῶν, ἰσταμένων. — 9) Γοργόνειον. — 10) Γοργόνειον (Τὸ ἔδαφος διαιρεῖται διὰ σταυροῦ εἰς τέσσαρα μέρη, ὧν ἓν περιέχει τροχόν. — 11) Κεφαλὴ γυναικεία πρ. δεξ. (Κέρας Ἀμαλθείας καὶ τὰ γράμματα ΔΗ. — 12) Ἐκατέρωθεν κεφαλὴ

'Ηλίου κατ' ἐνώπιον. — 13) Πᾶν καθήμενος ἐπὶ βράχου πρ. ἀρ.) (Αἰδοῖον ἀνδρικόν. — 14) Ἀνὴρ πρ. δεξ. κρατῶν δόρυ. — 15) Χοῖρος πρ. δεξ.) (Κάνθαρος (ἀγγεῖον) καὶ παρ' αὐτὸν θύρσος. — 16) Γλαυξ πρ. δεξ. — 17) Τέττιξ ἐν μέσῳ Θ καὶ Σ. — 18) Ἦμισυ Πηγᾶσου πρ. δεξ. πρὸ αὐτοῦ Ν. — 19) Ἀγγεῖον ἄωτον ἐν μέσῳ δύο Δελφίνων. — 20) Ἑρμῆς τῆς τετραγώνου ἐργασίας πρ. δεξ. Ὅπισω αὐτοῦ κλάδος καὶ τὰ γράμματα C W. — 21) Κάλαθος καὶ παρ' αὐτὸν Η. — 22) Ἐν ἐγκοίλῳ· Τρισκελές. 33) Ἐν ἐγκοίλῳ· Κνημῖς.) († ἐγκεχααραγμέγον. — Μολύβδ. 3100-3123.

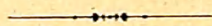
Μολυβδόβουλλα βυζαντινὰ ἐξήκοντα καὶ ἓν. — 1) Μιχαὴλ κουροπαλάτου τοῦ Βαρέως. — 2) Ἀδριανοῦ σεβαστοῦ καὶ μεγάλου δομεστικού πάσης Δύσεως τοῦ Κομνηνοῦ. — 3) Βαρδάνη πατρικίου, πρωτοσπαθαρίου καὶ στρατηγοῦ. — 4) Νικηφόρου βουκιναρίου. — 5) Γερσίου τοῦ Πελαμῆδη. — 6) Κωνσταντίνου πρωτοπροέδρου τοῦ Δούκα. — 7) . . . Μιχαὴλ. . . . (ἐφθαρμένον). — 8) Ἐπιγραφή: Θεοτόκε βοήθει Συμεῶν τῷ συγκέλλῳ. — 9) Γεωργίου σπαθαρίου, ὑπάτου καὶ πρωτονοταρίου τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν βασιλέως. — 10) Κωνσταντίνου . . . εἰδικοῦ . . . — 11) Ἐπιγραφή: Λόγους σφραγίζω καὶ γραφὰς Ἱεράκη. — 12) Μιχαὴλ εὐτελοῦς διακόνου. — 13) Κουράτορος Κύπρου τοῦ Βα. . . . — 14) Εὐσταθίου βασιλικοῦ πρωτοσπαθαρίου καὶ ἐπὶ τοῦ χρυσοτρικλίνου — 15) Νικηφόρου Τραφινοῦ. — 16) Ἰωάννου τοῦ ἀπὸ . . . δούλου Ἰησοῦ Χριστοῦ. — 17) Νικηφόρου βεστιαρίου, πραιποσίτου καὶ μεγάλου οἰκονόμου τῶν εὐαγῶν. — 18) Ἐπιγραφή: Τὸν Χορδολίβαν σὸν ὁμώνυμον σκέποις. — 19) Ἐπιγραφή: Σὸν Μανουὴλ δέσποινα Γαζίκην σκέποις. — 20) . . . βεστάρχου καὶ δουκὸς Ἐδέσσης . . . — 21) Νικολάου μαγίστρου καὶ στρατηγοῦ τῶν Θρακησίων. . . — 22) Ἀναστασίου ὑπάτου. — 23) Πέτρου ἀπὸ ὑπάτων, πατρικίου. — 24) Ἐπιγραφή: Σφραγίς σεβαστοῦ Μιχαὴλ αὐτῆ Δούκα. — 25) Ἐπιγραφή: Σφραγίς δούλου Χριστοῦ Ἰωάννου τοῦ Πεπαγωμένου. — 26) Σεργίου μανδάτορος, ἀνθυπάτου, πατρικίου, βασιλικοῦ πρωτοσπαθαρίου καὶ λογοθέτου τοῦ δρόμου. — 27) Ἐπιγραφή: Ἐπιγραφὴν σφραγίδος μὴ ζῆτει

- βλέπων. — 28) Κωνσταντίνου σπαθαρίου, κουβικουλαρίου τοῦ Πεπαγωμένου. — 29) Κωνσταντίνου βεστάρχου τοῦ . . . — 30) Ἐπιγραφή: Ἱεράρχα βοήθει Πολιτικὸν σὸν δοῦλον. — 31) Ἐακουστοῦ πρωτοσπαθαρίου καὶ στρατηγοῦ. — 32) Κωνσταντίνου βεστάρχου καὶ κριτοῦ Θράκης καὶ Μακεδονίας τοῦ Σκληροῦ. — 33) Ἐπιγραφή: Σφραγίς γενοῦ μοι καὶ κράτος Θεοῦ λόγε οἰκτρῶ Μανουὴλ σεβαστῶ τῷ Διμύρη. Ἐξεδόθη Schlumb. Sigillographie σελ. 673. — 34) Ἐπιγραφή: Ἰωάννη ἀμήν. — 35) Γεωργίου πρωτοπροέδρου τοῦ Κιβυρραιώτου. — 36) Στεφάνου πρεσβυτέρου καὶ βασιλικοῦ κληρικοῦ. — 37) Θεοδώρου σεβαστοῦ καὶ ἐπάρχου τοῦ Θεοδοσοπολίτου. — 38) Στεφάνου, πατρικίου δούλου τῆς Θεοτόκου. — 39) Ῥωμανοῦ, πατρικίου καὶ πρωτονοταρίου τοῦ Ἀργυροπούλου (;). — 40) Κωνσταντίνου ἐπισκόπου Πάρου. — 41) Σεργίου βασιλικοῦ σπαθαρίου καὶ ἐπὶ τῶν οἰκειακῶν. — 42) Σχολαστικίου κουβικουλαρίου καὶ χαρτουλαρίου. — 43) Κωνσταντίνου πρωτοπροέδρου τῶν . . . — 44) Ἐπιγραφή: Σκέποις με μάρτυς σὸν λάτρην Καλαμάρην(;), γραφὰς δὲ . . . καὶ μακαρισμοῖς συμπνέων. — 45) Ἐπάρχου, ἐξισωτοῦ καὶ προέδρου Ἐπιφανίου Καματηροῦ. — 46) Λέοντος νοταρίου Χαλδίας. — 47) Νικολάου . . . καὶ διοικητοῦ Ἐλλάδος. — 48) Ἐπιγραφή: Τῶν γραφῶν τό δε Ἀβραμίου σφράγισμα. — 49) Ἰωάννου βασιλικοῦ σπαθαροκανδιδάτου τοῦ Σπανοπούλου (;). — 50) Ἐπιγραφή: Γραφὰς σφραγίζω Στυλιανοῦ . . . — 51) Ἐπιγραφή: Οὐ σφραγίς εἰμὶ τὴν γραφὴν βλέπων γνῶσει. — 52) Ἐπιγραφή: Γραφὰς Λέοντος . . . καστρίτου φέρω. — 53) Νικήτα σπαθαρίου . . . κριτοῦ . . . — 54) Μιχαὴλ σπαθαροκανδιδάτου καὶ . . . — 55) Ἐπιγραφή: Σφραγίς μνηστ. . . — 56) Στασίμου βασιλικοῦ χαρτουλαρίου καὶ κουράτορος. Ἐξεδόθη Schlumberger, Sigillographie σελ. 489, 9. — 57) Ἐπιγραφή: Ἀρχων Μιχαὴλ ταγματῶν οὐρανίων φρούρει Μιχαὴλ σεβαστόν. Ἐξεδ. ἔ. ἀ. σελ. 584, 31. — 58) Πεδιασίμου ταῖς γραφαῖς Ἰωάννου . . . τὸ κῦρος ἢ πάναγνος Παρθένος. Ἐξεδ. ἔ. ἀ. σελ. 688, 2. — 59) Μιχαὴλ βεστάρχου καὶ προνοητοῦ τῶν Ἀθηνῶν τῷ Ἀντιπάφῳ. Ἴδε Σπ. Λάμπρου, Αἱ Ἀθῆναι περὶ τὰ τέλη τοῦ ἑβ' αἰῶνος 1878 σελ.

25 καὶ Schlumb. ἔ. ἀ. σελ. 170, 3.—60) Ἐπιγραφή: Γραφὰς σφραγιζῶ καὶ κρίσεις Εὐθυμίου.—61) Ἐπιγραφή: καὶ γραφῶν εἰμὶ φύλαξ.

Νομίσματα.

Τέσσαρα νομίσματα (1).— 1) Βοιωτικὸν ἀργυροῦν. Γρ. 285. Ἄσπις βοιωτική.) (Ἄμφορεύς.— 2) Κοινοῦ Λακεδαιμονίων, χαλκοῦν. ΡΩΜ_Α κάτωθεν νεανικῆς κεφαλῆς πρ. δεξ.) (ΚΟΙ|ΛΑ|ΚΕ|ΤΙ)(ΚΥ|ΠΑ|ΡΙΣ|CΙΑ|ΚΞ. Ἄρτεμις Κυπαρισσία ἰσταμένη πρ. ἀρ. κρατοῦσα τῇ δεξιᾷ κλάδον κυπαρίσσου, ἐπὶ δὲ τοῦ ὤμου φέρουσα φαρέτραν.— 3) Λακεδαιμόνος χαλκοῦν Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφῆς πρ. δεξ.) (Λ-Α. Ἄρτεμις ἰσταμένη πρ. ἀρ. καὶ παρ' αὐτὴν κύων ἐν τῷ πεδίῳ δεξ. μονογράφημα τὸ ὅλον ἐν στεφάνῳ δάφνης.— 4) Βραβαντία, Βελγικῆς κομητείας, ἀργυροῦν. Ἐπιγραφή καὶ προτομὴ Ἰωσήφ Β', κάτωθεν Τ. V. Β.) (VINCULUM FIDELITATIS PUBLICAE. Ὁ αὐτοκράτωρ πρὸ βωμοῦ, ἐφ' οὗ θύει ἡ Βελγικὴ. Νομισματόσημον κοπὲν ἐν ἔτει 1781.

(1) Τὰ νομίσματα ταῦτα δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὸ ἐν σελ. 38 σημ. 1 ἀναγραφόμενον ποσόν, διότι κατετέθησαν ἀπ' εὐθείας (ἴδε ἀνωτέρω σελ. 29) εἰς τὸ ἔθνικόν νομισματικὸν Μουσεῖον δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς 19ης Σεπτεμβρίου 1891, ὅτε ἀπεφασίσθη νὰ ἀγοράζῃ ἡ Ἐταιρία καὶ νομίσματα, ἐπὶ προτάσει ἐγγράφῳ καὶ περιγραφῇ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ νομισματικοῦ Μουσείου, νὰ παραλαμβάνωνται δὲ ὑπ' αὐτοῦ.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΓΥΘΕΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΓΥΘΕΙΩΙ ΘΕΑΤΡΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΡ' ΑΥΤΟ ΑΡΧΑΙΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ

Τὰ ἐρείπια τοῦ θεάτρου ἦσαν γνωστὰ ἀπὸ πολλοῦ (1), τῆς δὲ παρουσίας καταστάσεως αὐτῶν ἀποκεκαλυμμένων ἤδη εἰκόνα παρέχει τὸ ἐν τῷ παρεπομένῳ πίνακι σχεδιαγράφημα ὑπ' ἐμοῦ συντεταγμένον. Δυστυχῶς τὸ πρὸς ἀνασκαφὴν ἠγορασμένον γήπεδον δὲν ἦτο ἐπαρκῶς εὐρύ, ὥστε καὶ τῆς σκηνῆς τὸ ὀπίσθιον μέρος ἔμεινε κατ' ἀνάγκην κεκαλυμμένον, καὶ τῶν κατὰ τὸ ἀριστερὸν παρασκήνιον οἰκημάτων δὲν εὐρέθη πέρας.

Εἶνε δὲ ὑποδομημένον τὸ θέατρον πρὸς γήλοφον ὑπερκείμενον τοῦ γυθεατικοῦ ἀλιπέδου εἰς ἰκανὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς παραλίας (2), τὸ δὲ κοῖλον ἔχει πρὸς ἀνατολὰς τετραμμένον. Προέρχεται δέ, ὡς καὶ πάντα σχεδὸν τὰ ἐν Γυθείῳ ἀρχαῖα ἐρείπια, ἐκ τῶν χρόνων, καθ' οὓς ἡ πόλις ἀπαλλαγείσα τῇ βοήθειᾳ τῶν Ῥωμαίων ἀπὸ τοῦ σπαρτιατικοῦ ζυγοῦ ἐγένετο τὸ κέντρον τοῦ Κοινοῦ τῶν Ἑλευθερολακῶνων (3), ἐπαρθείσα δ' ἐπὶ τούτῳ προέβη εἰς κατασκευὴν πολλῶν καὶ μεγάλων οἰκοδομημάτων ἀναλόγων πρὸς τὴν ἐπιφανῆ θέσιν, ἣν ἀρτίως εἶχε καταλάβει. Ἄλλ' ἢ παρὰ τῶν ἐχθρῶν προσενεχθεῖσα εὐεργεσία αὕτη ἔμελλε τάχι-

(1) *Expéd. Scient.* III σελ. 52-53. Leake, *Travels in the Morea* I σελ. 244. Ross, *Wanderungen in Griech.* II. σελ. 232 ἔξ. Curtius, *Peloponn.* II σελ. 270.

(2) Ὁ Albert Müller (K. F. Hermann's *Lehrbuch der gr. Antiqu.* III 2 σελ. 39-40) παρεξηγῶν τοὺς λόγους τοῦ Curtius λέγει ἐσφαλμένως ὅτι κεῖται παρὰ τὴν θάλασσαν, ἧτις μάλιστα κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἔκειτο πολὺ ἀπωτέρω.

(3) Περὶ τῆς ἱστορίας αὐτοῦ διέλαβε κάλλιστα ὁ Foucart ἐν *Lebas Voyage arch. Explicat.* II σελ. 110-112.

στα νὰ ἀποδειχθῆ *δῶρον ἄδωρον*, ἡ δὲ πόλις φαίνεται ταχέως εἰς παρακμὴν περιπεσοῦσα· ἐκ τούτου δὲ καὶ τὰ νῦν ἐν ἡμιχώστοις ἐρειπίοις σωζόμενα πολλὰ καὶ μεγάλα δημόσια κτίρια φαίνονται πάντα ᾠκοδομημένα ἐν βραχεῖ χρόνῳ καὶ μετὰ σπουδῆς καὶ ἄνευ πολυτελοῦς διακοσμῆσεως, τὸ θέατρον δὲ καὶ ἡμιτελὲς κατελείφθη, ὡς ἐκ τῶν ἐπομένων θὰ δηλωθῆ.

Τῶν ἀποκεκαλυμμένων τοίχων τῆς σκηνῆς σώζονται δυστυχῶς μόνον τὰ θεμέλια ἐκ λίθων μικρῶν μετ' ἀμμοκονίας συνδεμένων· ὕψος αὐτῶν 0,70-1,25 μ. Τὰ ὑπὲρ τὰ θεμέλια μέρη τῶν τοίχων τῆς σκηνῆς ἦσαν ἐξ ἐπιμήκων πωρίνων λίθων, ὧν ὁ πρῶτος δόμος διεσώθη δυστυχῶς μόνον ἐπ' ἐλάχιστον μέρος ἐν τοῖς μεταξὺ τῶν δωματίων Ε, Ε' καὶ Ε'' μεσοτοιχοῖς· ὥστε θυρῶν ἐκ τῆς σκηνῆς πρὸς τὸ λογεῖον οὐδὲν ἔχνος ὑπάρχει. Τὸ λογεῖον εἰσχωρεῖ πέρα τῶν ἀναλημμάτων ἐντὸς τῆς ὀρχήστρας ἔχον πλάτος 4,44 μ., μῆκος δὲ 15,30. Τὸ τοιχίον τοῦ ὑποσκηναίου Γ' ἀποτελεῖται ἐξ ὀρθίων μαρμαρίνων πλακῶν (πάχους 0,20-0,33 μ.) ἄνευ ἀναγλύφου διακόσμου, στηριζομένων ἐπὶ ταπεινῆς μαρμαρίνης βάσεως, ἧς οἱ λίθοι εἶνε πολλαχοῦ πολὺ στενότεροι τοῦ ὑπ' αὐτοὺς ἐκ μικρῶν λίθων καὶ ἀμμοκονίας θεμελίου. Αἱ ὀρθιαὶ μαρμαρίναι πλάκες διεσώθησαν μόνον παρὰ τὴν κατὰ τὴν δεξιὰν ἀπόδοδον βαθμίδα υ, ἀλλ' ἄνευ τινὸς ἐπιχραντίτιδος. Ἐκ τῆς ἐπιφανείας τῆς ὀρχήστρας αἱ πλάκες αὗται μετὰ τῆς μαρμαρίνης βάσεως ἔχουσιν ὕψος 0,88 μ., τὸ δὲ ἐκ μικρῶν λίθων θεμέλιον χωρεῖ 0,90 περίπου κατωτέρω. Ἰκανὸν μέρος τοῦ ὑποσκηναίου εἶνε κατεστραμμένον ὑπὸ τοῦ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀνορυχθέντος φρέατος.

Τὸ δάπεδον τοῦ λογεῖου ἦτο ξύλινον, αἱ δὲ δοκοὶ ἐστηρίζοντο ἐπὶ ὀρθοστατῶν ἐκ μεγάλων πωρίνων λίθων ὅλως ἀκαταξέστων διατεταγμένων εἰς δύο στίχους, τὸν ὀπίσθιον ἐκ τριῶν καὶ τὸν πρόσθιον ἐκ τεσσάρων. Ἀντικρὺ τῶν ὀπισθίων διεσώθη ἐπὶ τοῦ τοίχου Σ'' ἡ ὀπή, εἰς ἣν εἰσεχώρει τὸ ἄκρον τῆς δοκοῦ. Ἐπειδὴ

δὲ ἔνεκα τοῦ μικροῦ πάχους τοῦ ἐκ πλακῶν τοιχείου τοῦ ὑποσκηηνίου δὲν ἠδύνατο νὰ στηριχθῶσιν ἐπ' αὐτοῦ δοκοί, κατεσκευάσθησαν ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ θεμελίου καὶ ἐπὶ τῆς μαρμαρίνης βάσεως τέσσαρες ἔντομαί, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἴσταντο οἱ ὑποστηρίζοντες τὰς δοκοὺς ξύλινοι στῦλοι. Ἐπὶ τῆς μαρμαρίνης βάσεως παρατηρεῖται προσέτι ἀντικρὺ σχεδὸν τῆς μεσαίας κλίμακος τοῦ κοίλου καὶ ὀριζοντία τις ἀβαθῆς λάξευσις, ἣτις ἀναμφιβόλως προέρχεται ἐκ τῶν μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ θεάτρου χρόνων.

Ὁ ὑπὸ τὸ λογεῖον χῶρος συγκοινωνεῖ μετὰ τῶν ὀπισθίων μερῶν τῆς σκηνῆς διὰ τῶν θυρίδων T καὶ T' , ὧν τὸ εὖρος εἶνε 0,57 μ., τὸ δὲ ὕψος τοῦ T 1,00· τοῦ δὲ T' λείπει τὸ ὑπέρθυρον. Ἐν τοῖς ὀπισθεν τῶν θυρίδων τούτων στενοῖς χώροις E καὶ $Eε$ ὑπῆρχον, ὡς νομιζῶ, κλίμακες ἀγούσαι εἰς τὰ ὀπίσθια εὐρύχωρα δωμάτια Z καὶ Z' . Καὶ ἐκ μὲν τῆς ἐν τῷ E κλίμακος διεσώθη μόνον μία βαθμὶς ἐπὶ τοῦ τοίχου Θ , ἐκτισμένη διὰ μικρῶν λίθων, ὡς ὁ τοίχος, καὶ ἐπενδεδυμένη διὰ λεπτῶν πωρίνων πλακῶν· ἐν δὲ τῷ $Eε$ τὸ φυσικὸν ἔδαφος ὑψοῦται· κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐν τῷ σχεδιαγραφῆματι βελῶν, ὥστε ὁ χῶρος οὗτος φαίνεται πρὸς πάντα ἄλλον σκοπὸν ἀνεπιτήδειος πλὴν τῆς κλίμακος. Πρὸς φωτισμὸν δὲ τῆς ἐν τῷ E κλίμακος φαίνεται ὅτι κατελείφθη ἐν τῷ παχυτάτῳ τοίχῳ Θ' στενὸν παράθυρον θ' ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις ἀποτετοιχισμένον, οὐ δὲν σώζεται τὸ ὑπέρθυρον. Μικρὸν παράθυρον πρὸς φωτισμὸν τοῦ ὑπὸ τὸ λογεῖον χώρου φαίνεται ὅτι ὑπῆρχε καὶ καθ' ὃ μέρος ὁ τοίχος Σ συναντᾷ τὸν Σ' (ἦτοι τὸ σ''), καίτοι τὰ ἔχνη αὐτοῦ δὲν εἶνε ὄλως ἀσφαλῆ. Οἱ πλάγιοι τοῖχοι τοῦ λογεῖου Σ' καὶ Σ'' δὲν ἐξετείνοντο τὸ πρῶτον μέχρι τοῦ ὑποσκηηνίου, ἀλλ' ἄφινον ἐκατέρωθεν κενὸν χῶρον σ καὶ σ' , ἵνα πιθανῶς ὑπάρχη κατάβασις ἐκ τῶν παρόδων εἰς τὸν ὑπὸ τὸ λογεῖον χῶρον. Ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις ἀμφότερα τὰ κενὰ ταῦτα ἐκλείσθησαν διὰ κακῶς ἐκτισμένων τοίχων, πιθανῶς διότι κατέστη ἀχρηστος ὁ ὑπὸ τὸ λογεῖον χῶρος· συγχρόνως δὲ θὰ ἀπετοιχίσθη καὶ τὸ μέλλον νὰ φωτίζη τὴν ἐν τῷ E κλίμακα παράθυρον.

Εἰς τὸν ὑπὸ τὸ λογεῖον χῶρον ἐκβάλλει καὶ ἡ παράδοξος διόδος I , ἡ διερχομένη διὰ τοῦ μεταξὺ τῶν δωματίων E'' καὶ e

παχείος μεσοτοιχίου. Τὸ πλάτος αὐτῆς εἶνε μόλις 0,35 μ., ἡ δὲ διεύθυνσις ἐπὶ μὲν τῶν τοίχων Σ καὶ Θ εἶνε κάθετος, ἐν δὲ τῷ παχεῖ μεσοτοιχίῳ ἐγκαρσία, προφανῶς ἵνα μὴ συναντᾶ τὸν μεταξὺ ζ καὶ Ζ'' μεσοτοιχόν. Ὁ δὲ πυθμὴν αὐτῆς ἐπὶ μὲν τοῦ τοίχου Θ κεῖται ἱκανῶς ὑπὲρ τὸ ἔδαφος, ἀλλ' εὐθὺς μετ' αὐτὸν ἐν τῷ μεταξὺ Ε' καὶ ε μεσοτοιχίῳ καταπίπτει ἀποτόμως εἰς ἱκανὸν βάθος, αἱ δ' ἑκατέρωθεν πλευραὶ ἔχουσιν ὕψος 0,70 μ. ἐκβάλλει δὲ εἰς τὸν ὑπὸ τὸ λογεῖον χῶρον διὰ ταπεινοῦ στομίου ἐν τῷ τοίχῳ Σ ὑπάρχοντος. Ὁ σκοπὸς τῆς διόδου ταύτης εἶνε δύσκολον νὰ ὀρισθῆ, διότι ὀχετὸς ὕδατος βεβαίως δὲν δύναται νὰ εἶνε, ἴσως δὲ δὲν θὰ ἦτο ὄλως ἀπίθανος ἡ εἰκασία ὅτι δι' αὐτοῦ διήρχετο μοχλὸς τις ἢ ἄξων πρὸς κινήσιν σκηνικοῦ τινος μηχανήματος.

Ἐν τῇ πρὸς τὸν ὑπὸ τὸ λογεῖον χῶρον πλευρᾷ τοῦ τοίχου Σ ἀνεκαλύφθη ὄλως παρὰ προσδοκίαν διὰ τὸ ἀφανὲς τοῦ τόπου καὶ λείψανον ἐντοιχίου γραφῆς, ἀλλὰ ταχέως κατεφάνη ὅτι τὸ μετὰ τῆς γραφῆς ταύτης ἐπίχρισμα ἀνῆκεν εἰς ἓνα μόνον λίθον ἐξ ἄλλου οἰκοδομήματος εἰλημμένον, ὅποιοι καὶ ἄλλοι εὑρέθησαν ἐντετοιχισμένοι ἐν τοῖς θεμελίοις τῆς σκηνῆς. Ὑπὸ δὲ τὸν τοίχον Σ' ἀνεκαλύφθη καὶ στενὴ καὶ ταπεινὴ ὑπόνομος, ἐσκαμμένα ἀπλῶς ἐντὸς τοῦ ἔδαφους ἀνευ οὐδενὸς προσκτίσματος κατὰ τὰς πλευράς, ἄγουσα δὲ ἐξω τοῦ θεάτρου ὑπὸ τὴν δεξιὰν πᾶρον. Ὑπὲρ τὴν ὑπόνομον ταύτην οὐδεὶς μέγας λίθος ὑπάρχει ἐν τῷ τοίχῳ Σ'', ἀπ' ἐναντίας δὲ φαίνεται οὗτος ἀποδομημένος ὡσεὶ μηδὲν κοῖλον ὑπῆρχεν ὑπὸ τὰ θεμέλια αὐτοῦ· ὥστε σύγχρονος πρὸς τὸ θέατρον δὲν δύναται νὰ εἶνε ἡ ὑπόνομος, ἀλλ' ἢ προγενεστέρα καὶ κατὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ Σ'' κατακεχωσμένη, ἢ πιθανώτερον μεταγενεστέρα κατασκευασθεῖσα πρὸς ἐκροὴν τῶν ὑδάτων τῆς ὀρχήστρας, ἐν ἣ οὐδεὶς ὀχετὸς ἀνευρέθη. Ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ περιπτώσει τὸ στόμιον αὐτῆς θὰ ὑπῆρχεν ἐν τῷ κατεστραμμένῳ μέρει τοῦ ὑποσκηνίου (1). Ἀμφότεροι οἱ πλάγιοι τοῖχοι τοῦ λογεῖου Σ' καὶ Σ'' ἔχουσι κάτω κρηπίδα 0,50 μ. τὸ πλάτος, ἣτις ἐν μὲν τῷ Σ' ἐκτείνεται μόνον ὀλίγον πέρα τοῦ μέρους, ἐνθα οὗτος ἐνοῦται μετὰ τοῦ Σ, ἐν δὲ τῷ Σ'' ἐξετείνεται

(1) Ὁμοία ὑπόνομος ὑπάρχει καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Πειραιῶς.

ἴσως καθ' ἅπαν αὐτοῦ τὸ μῆκος (σ'), ἀλλὰ μέγα μέρος αὐτῆς ἀπεκόπη κατὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ μεταγενεστέρου ὄχου Φ', ὅτε καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ τοίχου Σ' περιεκόπη μέρος τι.

Τὸ οἰκοδόμημα τῆς σκηνῆς στηρίζεται ἐπὶ δύο παραλλήλων τοίχων Σ καὶ Θ, ἀμφοτέρων ἀποληγόντων ἐκατέρωθεν εἰς παχεῖς ὀρθοστάτας Θ' καὶ Θ'' ὑποβαστάζοντας τὴν στέγην. Ἐκ τούτων ὁ Θ' εἶνε πολὺ παχύτερος τοῦ ἑτέρου, διότι ἔμελλε νὰ ὑποβαστάζῃ καὶ τὴν στέγην τῶν παρακειμένων δωματίων Η καὶ Η', ἐνῶ ὁ μετὰ τὸ Θ'' εὐρὺς χῶρος μετὰ τοῦ ἀριστεροῦ ἀναλήμματος καὶ τῶν τοίχων Β καὶ θ χῶρος ἦτο, ὡς φαίνεται, ὑπαιθρος. Ὁ μετὰ τῶν τοίχων Σ καὶ Θ χῶρος ἦτοι τὸ προσκήριον διαιρεῖται εἰς ἑπτὰ δωμάτια, στενὰ πάντα καὶ μάλιστα τὰ μέσα, ἐνθα ὁ τοίχος Θ εἶνε παχύτερος, ταῦτα δὲ ἦσαν, ὡς φαίνεται, μέχρι τοῦ νῦν σωζομένου ὕψους τῶν τοίχων κατακεχωσμένα, πλὴν τῶν δύο ἀκροτάτων Ε καὶ Εε, ἐν οἷς ὑπῆρχον αἱ πρὸς τὸν ὑπὸ τὸ λογεῖον χῶρον ἄγουσαι κλίμακες, ὡς εἴπομεν. Ὅτι δὲ ὁ χῶρος οὗτος ἦτο τελείως ἀπὸ τοῦ λογείου κεχωρισμένος καταφαίνεται πρὸ πάντων ἐκ τῆς ὑπάρξεως κλιμάκων ἐν τοῖς χώροις Ε καὶ Εε, οἵτινες εἶχον ὀροφὴν ὑψηλοτέραν βεβαίως τοῦ δαπέδου τοῦ λογείου, ὁ πρῶτος δὲ καὶ ἐφωτίζετο ὄχι ἐκ τοῦ λογείου, ἀλλὰ διὰ τοῦ παραθύρου θ', καίτοι δὲν εἶνε φανερόν, ἂν ὁ τοίχος Σ ὑψοῦτο μέχρι τῆς ὀροφῆς ἢ ἴσταντο ἐπ' αὐτοῦ κίονες διὰ μαρμαρίνων ἢ ξυλίνων πινάκων καθ' ἅπαν αὐτῶν τὸ ὕψος συνδεδεμένοι.

Προέκτασις τοῦ τοίχου Θ πρὸς τὰ δεξιὰ εἶνε ὁ τοίχος θ, ἐν ᾧ ὑπάρχει ἡ εὐρυτάτη θύρα χ, ἡ ἐξωτέρα πάροδος τοῦ θεάτρου. Δι' αὐτῆς διέρχεται ὁ ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις κατασκευασθεὶς ὄχου Φ'. Ὅπισθεν δὲ τοῦ τοίχου Θ κείνται τὰ ἱκανῶς εὐρέα δωμάτια Ζ, Ζ', Ζ'', ζ καὶ ζ'', ὧν τὸ πρῶτον συγκοινωνεῖ πρὸς τὴν δεξιὰν πάροδον διὰ τῆς θύρας Χ(1), ἥτις πιθανώτατα ἦτο εἴσοδος τῶν ὑποκριτῶν εἰς τὰ ὀπισθεν τῆς σκηνῆς. Ἐν τῷ δωματίῳ Ζ ἀνευρέθη καὶ ἐπίστρωσις ἐκ πλίνθων ὀπτῶν, ταπεινουμένη ὀλίγον πρὸς τὴν θύραν Χ, πρὸ τῆς ὁποίας φαίνεται ὅτι ὑπῆρχεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους πλάξ λιθίνη. Ἐν τοῖς ἐπομένοις τρισὶ δωματίοις Ζ', Ζ''

(1) Πλάτος αὐτῆς ἐπὶ μὲν τοῦ ἐδάφους 1,30, εἰς ὕψος δὲ ἐνός μέτρου 1,25.

καὶ ζ ὑπάρχουσι παρὰ τὸν τοῖχον Θ μεγάλοι πώρινοι λίθοι ἐπὶ τῶν χωμάτων ἐπικαθήμενοι, κείμενοι δὲ ἐξ ἅπαντος πρὸ θυρῶν ἀγούσων εἰς τὰ ὀπίσθια ταῦτα δωμάτια ἐκ τῶν προσθίων Ε', ε καὶ ε''.

Ἄντικρὺ δὲ τῶν θυρῶν τούτων πιστεύομεν ὅτι ὑπῆρχον ἕτεροι τρεῖς θύραι ἐν τῷ τοίχῳ Σ, ἄγουσαι πρὸς τὸ λογεῖον ὥστε τὰ δωμάτια Ε', ε καὶ ε'' ἦσαν διάδρομοι. Ἐπίστρωσις ἐν τοῖς τρισὶ τούτοις δωματίοις δὲν ὑπάρχει, ὡς καὶ ἐν τοῖς προσθίοις, πιθανῶς δὲ ἦσαν καὶ ταῦτα καθ' ἅπαν τὸ νῦν σωζόμενον ὕψος αὐτῶν κατακεχωσμένα, ὡς καὶ ἐκεῖνα. Τὸ δὲ δωμάτιον ζ' φαίνεται ὅτι εἶχε διάφορον προορισμόν, διότι καὶ μετὰ τοῦ ὑπὸ τὸ λογεῖον χώρου συγκοινωνεῖ, καὶ οἱ τοῖχοι αὐτοῦ ἔχουσιν εὐτελεῆ τινα ἐπίχρισιν ἐξ ἀμμοκονίας, οἷαν ἔχουσι καὶ τὰ μετὰ τὸν ὀρθοστάτην Θ' κείμενα ἕτερα δύο δωμάτια Η καὶ Η', ὧν τὸ δάπεδον κεῖται βαθύτερον, σώζει δὲ καὶ ἐπίστρωσιν ἐκ τῆς αὐτῆς ἀμμοκονίας, δι' ἧς εἶνε καὶ οἱ τοῖχοι ἐπικεχρισμένοι. Πάντα ταῦτα τὰ δωμάτια δύναται τις ὄχι ἀπιθάνως νὰ ἐκλάβῃ ὡς σκευοθήκας.

Τὸ γεῖσον τοῦ θριγκοῦ τῆς σκηνῆς ἦτο πῆλινον, μετὰ λεοντομόρφων ὑδροροῶν ὄχι καλῆς τέχνης καὶ ὀρθοκεράμων. Πολλὰ τεμάχια τούτων ἀνευρέθησαν κάτωθι τοῦ τοίχου Σ, ἐξ ὧν εἶνε καὶ τὰ ἐν τῷ πίνακι ἀπεικονισμένα (1).

Ἐν τοῖς δωματίοις Η καὶ Η' δὲν ἐκτείνεται ὁ τοῖχος Θ ὁ διαιρῶν τὴν σκηνὴν εἰς πρόσθιον καὶ ὀπίσθιον μέρος, δυστυχῶς δὲ ὅλως ἄδηλον εἶνε καὶ πόσον ταῦτα ἐξετείνοντο πρὸς τὰ ἔμπρός, καὶ ἂν εἶχον πρὸς τὴν πάροδον θύρας, διότι τὸ πρόσθιον ἄκρον τῶν τοίχων κατεστράφη, ἵνα διέλθῃ ὁ μεταγενέστερος ὄχετος Φ, ὅστις τὸ πρῶτον μὲν διήρχετο διὰ τοῦ δωματίου Η', ἐν ᾧ ἐσώθησαν καὶ ἴχνη τοῦ παλαιοῦ αὐτοῦ ρείθρου (δ, δ', δ'), εἶτα δὲ δι' ἄγνωστον λόγον ἤχθη εἰς ἄλλην διεύθυνσιν. Διὰν παρεμορφώθη προσέτι ὁ κατὰ τὴν ἀριστερὰν πάροδον χώρος καὶ ἐκ τῆς κατασκευῆς τῶν νῦν ἐν τοῖς θεμελίοις σωζομένων ὄχι πολὺ τοῦ ὄχετοῦ ἀρχαιοτέρων παχέων τοίχων Δ καὶ γ, οἵτινες ἐνούμενοι πρὸ τοῦ ἄκρου τοῦ δεξιοῦ ἀναλήμματος ἀποτελοῦσι συμπαγῆ ὄγκον περιβάλλοντα κυκλικόν τι κοίλωμα γ'.

Οὐχ ἦττον ἡλλοιωμένος φαίνεται καὶ ὁ κατὰ τὴν δεξιὰν πάρο-

(1) Ἀριθ. 4 ὀρθοκέραμος, 1, 2, 3 τεμάχια γείσου μετὰ ὑδροροῶν.

δον χώρος ἕνεκα τῆς κατασκευῆς τοῦ ὀχετοῦ Φ'. καὶ τοῦ ὑφ' ἡμῶν καθαιρεθέντος τοίχου Λ. Κατὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ Λ ἴσως ἀπεσπᾶσθη δι' ἄγνωστον λόγον καὶ μέγας λίθος ἐκ τοῦ ἀναλήμματος ὑπὸ τὸν ἀνώτατον σωζόμενον δόμον, ἐξ οὗ προῆλθεν εὐρὺ χάσμα, πλάτ. 1,70 μ. ὑψ. δὲ 1,40. Ἐνεκα τῶν ἀλλοιώσεων τούτων δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν καὶ τὸν προορισμὸν τῶν προσωκοδομημένων τῶ ἀριστερῶ ἀναλήμματι τριῶν λίθων Λ, ὧν ὁ μέγιστος ἔχει ἄνω πλατεῖαν, ἀλλ' ἀβαθῆ σκαφοειδῆ κοιλότητα, ἣτις δὲν εἰσχωρεῖ ἐντὸς τοῦ τοίχου τοῦ ἀναλήμματος. Παρὰ τοὺς λίθους τούτους καὶ ὑπεράνω τοῦ ὀχετοῦ Φ'. ὑπῆρχεν ἐπίπεδόν τι ὅπως αὐτοσχεδίως ἐν βαρβάροις χρόνοις κατεσκευασμένον ἐκ μαρμαρίνων πλακῶν, προερχομένων πιθανῶς ἐκ τῆς ἐπενδύσεως τῶν ἀναλημάτων, ἐξ οὗ καὶ κατάβασις ὑπῆρχε πρὸς τὴν ὀρχήστραν ἐκ δύο μαρμαρίνων βαθμίδων, ὧν ἡ ἀνωτέρα εἶχεν ἐπὶ τῆς κάτω ἐπιφανείας αὐτῆς καμαρωτὸν τι κοίλωμα, ἵνα χρησιμεύῃ συγχρόνως καὶ ὡς ἐπικάλυμμα τοῦ ὀχετοῦ. Ἐκ τῶν πολλῶν ἤδη ἀναγεγραμμένων τεκμηρίων σαφῶς καταφαίνεται ὅτι οἱ ὀχετοὶ Φ καὶ Φ', ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἄρχεται ἐξ αὐτῆς τῆς ἐπιφανείας τῆς ὀρχήστρας, ὁ δὲ ἕτερος ἡμισυ περίπου μέτρον ὑψηλότερον διερχόμενος ὑπὲρ τὴν βαθμίδα υ, δὲν εἶνε παλαιότεροι τῶν μεσαιωνικῶν χρόνων· κατεσκευάσθησαν δὲ πιθανώτατα πρὸς διοχέτευσιν τῶν ἐν τῇ ὡς δεξαμενῇ χρησιμευούσῃ ὀρχήστρᾳ ὑδάτων. Καθ' ἅπαν τὸ μῆκος αὐτῶν οἱ ὀχετοὶ οὗτοι εἶνε ἐπικεκαλυμμένοι διὰ πωρίνων πλακῶν. Ἐνεκα δὲ τοῦ διαφοροῦ ὕψους, ἐξ οὗ ἄρχονται οἱ ὀχετοί, ἡ μὲν βαθμὶς υ διετηρήθη, ἀλλ' ἡ ἀντιστοιχοῦσα πρὸς αὐτὴν ἐν τῇ ἐτέρᾳ παρόδῳ ἀπεσπᾶσθη, κατεστράφη δὲ καὶ μέρος τοῦ δεξιοῦ ἀναλήμματος.

Τὰ ἀναλήμματα Α καὶ Α', ἐξ ὧν μόνον τὸ δεύτερον ὑπερέχει τοῦ ἐδάφους μέχρι δύο μέτρων, εἶνε ψοκοδομημένα ἐκ πωρίνων λίθων μεγάλων, ἀλλὰ μόλις ἡμίσεος μέτρου τὸ πάχος, οἷ-

τινές ἔσωθεν ἦσαν ἐπενδεδυμένοι διὰ μαρμαρίνων πλακῶν (1), ὧν πλείους εὐρέθησαν πανταχοῦ διεσπαρμέναι, μετ' αὐτῶν δὲ καὶ ταινίαι ἐκ τοῦ αὐτοῦ μαρμάρου, 0,10 μ. τὸ πλάτος, μετὰ κυματίου ἔχουσαι ἄνωθεν γόμφους σιδηροῦς, αἵτινες ἐχρησίμειον πρὸς διακόσμησιν τῶν γωνιῶν. Σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ ἀνάλημμα Α'. δὲν φαίνεται ἔχον παράλληλον διεύθυνσιν πρὸς τὸν τοῖχον θ, διότι ἡ μεταξὺ αὐτῶν ἀπόστασις εἶνε κατὰ τὴν θύραν X 0,20 μ. περίπου μεγαλύτερα ἢ κατὰ τὸ πρὸς τὸν τοῖχον Β πέρασ· ἀλλὰ καίτοι ἡ κατάστασις ἀμφοτέρων τῶν ἀναλημμάτων δὲν ἐπιτρέπει ἀσφαλῆ παρατήρησιν, ἡ διαφορὰ αὕτη φαίνεται ὅτι προέρχεται ὡς ἐκ τῆς πρὸς τὰ ἐξω κλίσεως τῶν λίθων τοῦ ἐτοιμορρόπου τοίχου Α', τὰ δὲ ἀναλήμματα φαίνεται ὅτι δὲν ἀποτελοῦσιν ἀμβλείαν γωνίαν, ἀλλὰ κείνται ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας. Ἐκ μεγάλων πωρίνων λίθων, ὡς καὶ τὰ ἀναλήμματα, ἀλλὰ πολὺ παχύτερος εἶνε ὠκοδομημένος καὶ ὁ τοῖχος Γ, μήπω μέχρι τοῦ πέρατος ἀνασκαφεῖς, ἐφ' οὗ ἐστηρίζοντο τὰ ἐδώλια κατὰ τὸ δεξιὸν κέρασ.

Ὁ δὲ κατὰ τὸ ἀριστερὸν κέρασ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἐδωλίων χρησιμείων τοῖχος σύγκειται ἐκ δύο σκελῶν Β καὶ β, ἐνουμένων πρὸς ἄλληλα δι' ἐγκαρσίων διατόνων (β') (2) πυκνοτέρων μὲν, ὡς φαίνεται, κατὰ τοὺς ἀνωτέρους δόμους, μόνον κατὰ τὸ πρὸς δυσμὰς πέρασ δυστυχῶς σωζομένους, ἀραιωτέρων δὲ κατὰ τοὺς κατωτέρους (3).

Ὁ τοῖχος οὗτος καταλήγει εἰς τὴν κλιτὴν τοῦ ὑπερκειμένου λόφου, καίτοι δὲ δὲν ἀνεσκάφη μέχρι τοῦ πέρατος, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι δὲν ἐκτείνεται εἰμὴ μόνον 1-2 μέτρα περαιτέρω. Τὸ

(1) Παρὰ τῶν ἐγχωρίων ἔμαθον ὅτι κατὰ τινα παλαιότεραν ἀνασκαφὴν πλάκες τινὲς τῆς ἐπενδύσεως ἀνευρέθησαν κατὰ χώραν.

(2) Ὁμοίου τοίχου βυβαϊτικῆς κατασκευῆς δεῖγμα ἴδε παρὰ Blümner, Technologie, 3 σελ. 145.

(3) Ἡ μεταξὺ τῶν δύο σκελῶν ἀνασκαφὴ ἦτο λίαν δυσχερὴς, ὥστε μόνον μικρὸν διάστημα παρὰ τὸν τοῖχον Β'. ἐξηρευνηθῆ μέχρι τῶν θεμελίων, δυστυχῶς δὲ ἐντὸς τοῦ πληροῦτος τὸ μεταξὺ τῶν σκελῶν χώματος οὐδὲν εὐρέθη τὸ δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ὀρισμὸν τοῦ χρόνου τῆς κατασκευῆς. Ἐκ δὲ τῶν περαιτέρω πρὸς τὸν λόφον διατόνων καταφανεῖς εἶνε μόνον οἱ κατὰ τὸ πρὸς δυσμὰς ἄκρον τοῦ τοίχου ἐν τοῖς ἀνωτέροις δόμοις κείμενοι, οἱ δὲ ἐν τῷ μεταξὺ εἶνε κεκαλυμμένοι· εἰσέτι, διὸ καὶ δὲν ἀνεγράφησαν ἐν τῷ σχεδιαγραφήματι.

πλάτος ἀμφοτέρων τῶν σκελῶν μετὰ τῶν ἐγκαρσίων λίθων εἶνε 2,20μ., ἐκάτερον δὲ σκέλος ἔχει καὶ κρηπίδα προεξέχουσιν 0,20μ. προσέτι. Κατωτέρω ὑπάρχουσι δύο ἐγκάρσιοι βραχίονες Β' καὶ Β'' διευθυνόμενοι ἀμφοτέροι πρὸς βορρᾶν. Ὁ δὲ καθέτως τοὺς βραχίονας τούτους συνδέων τοῖχος Β'' φαίνεται μὲν ὅτι εἶνε καὶ αὐτὸς σύγχρονος πρὸς ἐκείνους, ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς ἀποσαθρώσεως τῶν λίθων καὶ τοῦ μικροῦ μήκους τοῦ ἀνεσκαμμένου μέρους αὐτοῦ ἢ κατασκευὴ αὐτοῦ δὲν διακρίνεται καλῶς. Μεταξὺ τῶν βραχίωνων Β' καὶ Β'' ὁ τοῖχος Ββ φαίνεται ὄχι δισκελῆς, ἀλλ' ἀπλοῦς, διότι τὸ δεύτερον σκέλος ἀπεκόπη, ἵνα καταστῇ εὐρυχωρότερον τὸ δωμάτιον Μ τοῦ ἐν ὑστέροις χρόνοις προσοικοδομηθέντος μεγάλου κτιρίου, οὗ μέρος μόνον ἀνεσκάφη ἤδη. Τὰ ἔγνη τῆς ἀποκοπῆς τοῦ δευτέρου σκέλους εἶνε εὐδιάκριτα καὶ ἐπὶ τοῦ τοίχου Β' καὶ ἐπὶ τοῦ Β''. Περαιτέρω δὲ πρὸς ἀνατολὰς ἐν τῇ παρακειμένῃ ἀμπέλῳ ἀνευρέθησαν πάλιν τὰ δύο σκέλη εἰς ἀπόστασιν 30 μέτρων ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸν λόφον τέρματος τῆς ἀνασκαφῆς ἐκτεινόμενα καὶ ἔτι περαιτέρω. Ἡ παρὰ τὸ ἀνάλημμα Α' θύρα ἐπὶ τοῦ σκέλους Β εἶνε πιθανῶς ὄχι ἀρχαιοτέρα τῶν μεσαιωνικῶν χρόνων, διότι οἱ λίθοι τοῦ τοίχου εἶνε ὄλως σκαιῶς καὶ βαρβάρως ἀποκεκομμένοι· ὡς κατώφλιον δ' αὐτῆς ἐχρησίμευε μαρμαρίνη πλάξ μετὰ δύο κυκλοτερῶν ὀπῶν ἐξ ἐπιστομίου ὑπονόμου τινος, ὡς φαίνεται, εἰλημμένη.

Ὁ δισκελῆς τοῖχος Ββ εἶνε ὠκοδομημένος ἐκ τετραγώνων πωρίνων λίθων, γάλλιστα πρὸς ἀλλήλους συνηρμοσμένων ἄνευ συνδέσμων καὶ κολλητικῆς τινος ὕλης, καὶ μετ' αὐλάκων κατὰ τὰς ἀρμογὰς. Οἱ λίθοί ἔχουσι μῆκος μὲν 1,28 μ., ὕψος δὲ 0,50, καὶ πᾶχος 0,55-0,60. Μόνον δὲ ἐνθα πρὸς τὸν δισκελῆ τοῖχον συνάπτεται ὁ πλάγιος αὐτοῦ βραχίων Β', οἱ δ' ἄρτιοι τὸν ἀριθμὸν δόμοι αὐτοῦ εἰσχωροῦσιν ἐντὸς τοῦ σκέλους Β, ὥστε ἐνῶ πάντες οἱ ἄλλοι λίθοι τοῦ σκέλους Β εἶνε παρὰ μῆκος ὠκοδομημένοι, μόνον οἱ ἐκ τοῦ βραχίονος Β' προερχόμενοι φαίνονται ὡς ὠκοδομημένοι *φορμηθόν*, εἶνε τεθειμένοι ὑπὲρ αὐτοὺς μείζονες λίθοι ἔχοντες μῆκος 1,70 μ.

Ἡ ἀρίστη κατασκευὴ τοῦ δισκελοῦς τοίχου, εἰς ἄκρον διαφέρουσα τῶν ἀναλλημμάτων καὶ τοῦ τοίχου Γ, τὸ ὑπερβαῖνον κατὰ

πολύ τὴν ἔκτασιν τοῦ θεάτρου μέγεθος αὐτοῦ καὶ ἡ λίαν ἐπιμε-
 μελημένη κατάξῃσις τῆς πρὸς νότον προσόψεως τοῦ σκέλους Β
 ὄχι μόνον ἔξω τοῦ ἀναλήμματος (1), ἀλλὰ καὶ ἔσω αὐτοῦ, ἐνθα
 ἐκαλύπτετο ἐντελῶς ὑπὸ τοῦ πρανοῦς τῶν ἐδωλίων, καταδεικνύ-
 ουσιν ὅτι ὁ τοῖχος οὗτος εἶνε πολὺ παλαιότερος τοῦ θεάτρου,
 προερχόμενος ἐξ ἄπαντος ἐκ τοῦ Ε' αἰῶνος· κατὰ δὲ τὴν οἰκο-
 δομὴν τοῦ θεάτρου ἐχρησιμοποιήθη πρὸς ἐπέρεισιν τῶν ἐδωλίων
 τοῦ ἀριστεροῦ κέρατος, ὕστερον δὲ καὶ τῶν παρακειμένων τεσ-
 σάρων δωματίων τοῦ πρὸς βορρᾶν ἐκτεινομένου ἐτέρου οἰκοδομή-
 ματος.

Ἡ κρηπὶς τοῦ σκέλους Β ἔξωθεν τοῦ ἀναλήμματος εἶνε ἀκατά-
 ξηστος καὶ τεθεμελιωμένη ἐντὸς λάκκου ἐν τῷ βράχῳ ἐσκαμμέ-
 νου· ὑπὲρ αὐτὴν δὲ σώζονται τρεῖς δόμοι (2), πέρα δὲ τοῦ ἀνα-
 λήματος πέντε καὶ κατὰ τὸ πέρασ τοῦ τοίχου πρὸς τὸν λόφον
 καὶ τινες λίθοι ἐκ τεσσάρων ἀνωτέρων δόμων. Ἐπειδὴ δὲ τὸ φυ-
 σικὸν ἔδαφος ἀνυψοῦται βαθμηδὸν πρὸς τὸν λόφον, ἡ κρηπὶς δὲν
 ἐκτείνεται καθ' ἄπαν τὸ μῆκος τοῦ τοίχου, ἀλλ' ἐκλείπει ὀλίγον
 ὑπὲρ τὰ τέσσαρα μέτρα πέρα τοῦ ἀναλήμματος· ἐκεῖθεν δὲ ἄρ-
 χεται προεξέχων ὡς κρηπὶς ὁ πρῶτος δόμος μέχρις ἐννέα σχεδὸν
 μέτρων ἀπὸ τοῦ ἀναλήμματος, περαιτέρω δὲ ἐπὶ δύο μέτρα κατα-
 λαμβάνει θέσιν κρηπίδος ὁ δεῦτερος δόμος, καὶ τέλος 10,50 μ.
 ἀπὸ τοῦ ἀναλήμματος μένουσιν ἀκατάξηστοι καὶ προέχοντες καὶ
 οἱ τρεῖς ὑπερκείμενοι δόμοι (3). Ἀκατάξηστοι ὡσαύτως εἶνε καὶ οἱ
 κατὰ τὸ πρὸς τὸν λόφον πέρασ τοῦ τοίχου σωζόμενοι λίθοι τῶν
 τεσσάρων ὑπερκειμένων δόμων. Ἐν μεταγενεστέροις δὲ χρόνοις
 ἵνα κατασκευασθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ἐπίπεδον τὸ δάπεδον τοῦ
 πρὸς βορρᾶν προσοικοδομηθέντος κτιρίου ἐγένετο χρεῖα νὰ ἐκ-
 σκαφῇ τὸ φυσικὸν ἔδαφος ἐν μέρει καὶ ὑπὸ τὰ θεμέλια τοῦ δι-
 σκελοῦς τοίχου, ἐνθα οἱ κατώτατοι δόμοι ἐπέλειπον. Ἴνα μὴ δὲ
 μείνῃ ὁ τοῖχος μετέωρος καὶ κατολισθήσῃ, κατεσκευάσθη τὸ μὲν
 δάπεδον τοῦ δωματίου Μ' κατὰ ἓνα ἀναβαθμὸν ὑψηλότερον τοῦ

(1) Ὡς ἐκ τῆς ἀποσαθρώσεως τῶν λίθων δύναται τις εὐκόλως νὰ ἐκλάβῃ τὸ
 μέρος τοῦτο ὡς ἀκατάξηστον.

(2) Ὑπὲρ τὸ δάπεδον τοῦ δωματίου Μ ὑπερέχουσι μόνον δύο.

(3) Πρὸβλ. τοὺς ἀριθμοὺς 1, 2, 3 ἐν τῷ σχεδιαγραφήματι.

Μ', τὸ δὲ τοῦ μ ἕνα προσέτι ἀναβαθμὸν ὑψηλότερον τοῦ Μ''. ἐν δὲ τῷ δωματίῳ μ, ἐπειδὴ πλείονες ἦσαν οἱ ἐπιλείποντες δόμοι, κατεσκευάσθη προσέτι παρὰ τὸ σκέλος β ἢ βαθμὶς ν (ὑψὸς αὐτῆς 0,20 μ.), ὑπεβλήθησαν δὲ ὑπὸ τὰ θεμέλια τοῦ σκέλους β καὶ ὑποστηρίγματα ἐκ παντοίων λίθων (1) ἔχοντα ὑψὸς 0,75 - 0,85 μ. ὑπὲρ τὴν βαθμίδα ν. Ἔνεκα τῆς βαθμιαίας ἀνυψώσεως τοῦ δαπέδου τῶν δωματίων τούτων, ἡ κρηπίς τοῦ σκέλους β εἶνε ὀρατὴ μόνον ἐν τῷ δωματίῳ Μ' ἐκτεινομένη καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγκαρσίου βραχίονος Β'. μένει δὲ ἀκατάξεστος ἡ πρόσοψις τοῦ σκέλους β ἐν τῷ δωματίῳ μ πᾶσα, ἐν δὲ τῷ Μ'' κατὰ τὸ μέγιστον μέρος, καὶ μόνον ἐν τῷ Μ' εἶνε πάντες οἱ ὑπὲρ τὴν κρηπίδα δόμοι τοῦ τε σκέλους β καὶ τοῦ βραχίονος Β' κατεξοσμένοι. Ἡ δὲ πρὸς τὸ δωματίον Μ πρόσοψις τοῦ βραχίονος Β' εἶνε πᾶσα ἀκατάξεστος.

Πρὸς τίνα σκοπὸν ἀνηγέρθη ὁ μέγας οὔτος καὶ στερεώτατος δυσκελῆς τοῖχος εἶνε ἀδύνατον νὰ εἴπη τις μετὰ βεβαιότητος, πρὶν ἀνασκαφῇ καθ' ἅπαν αὐτοῦ τὸ μῆκος· ἐκ τοῦ ἤδη δ' ἀνεσκαμμένου μέρους αὐτοῦ μία μόνη εἰκασία φαίνεται ἡμῖν πιθανή, ἥτοι ὅτι ἀνήκει εἰς στάδιόν τι ἢ γυμνάσιον κείμενον ἐν τῇ πρὸς βορρᾶν τοῦ θεάτρου κοιλάδι (2). Ἐν δὲ τῷ πρὸς νότον τοῦ τοίχου τούτου χώρῳ, ἔνθα ἐν ὑστέροις χρόνοις ᾠκοδομήθη τὸ θέατρον, φαίνεται ὅτι οὐδὲν κτίριον ὑπῆρχε πρότερον.

Ἐκ τῶν παρόδων τοῦ θεάτρου μόνον ἡ δεξιὰ σώζεται ὀπωσοῦν καλῶς, ἠλλοιωμένη καὶ αὐτὴ ὡς ἐκ τῆς κατασκευῆς τοῦ ὀχετοῦ Φ'. Τὸ δεξιὸν μέρος τῆς παρόδου ταύτης εἶνε ὑψηλότερον τοῦ ἀριστεροῦ, καὶ ἄγει εἰς τὸ εὐθὺς ὀπισθεν τῶν περὶ τὴν ὀρχήστραν ἀνακλιντηρίων κείμενον διάζωμα, τὴν κυριωτάτην

(1) Εἷς εἶνε τμήμα βάσεως ἰωνικοῦ κίονος.

(2) Πρὸβλ. ὅσα λέγει περὶ τοῦ θεάτρου τῆς Αἰγίνης ὁ Πausανίας Β, XXIX, 11.

δίοδον διὰ τοὺς θεατάς. Πρὸ αὐτοῦ ἔξω τοῦ ἀναλήμματος κεῖται ὁ ἀναβαθμὸς λ, πρὸς ὃν ἀντιστοιχεῖ μετὰ τὸ ἀνάλημμα ὄλως ταπεινὴ μαρμαρινὴ βαθμὶς πρὸ τῆς κλίμακος Κ. Τὸ ἀριστερὸν ταπεινότερον μέρος ἦγεν εἰς τὴν ὄρχήστραν καὶ τὰ περὶ αὐτὴν ἀνακλιντήρια διὰ τριῶν, ὡς φαίνεται, βαθμίδων, ἐξ ὧν διεσώθη μόνον ἡ κατωτάτη υ.

Ἡ ὄρχήστρα εἶνε τμήμα κύκλου μετὰ ἀκτῖνος 8,90 μ., οὗ τὸ κέντρον κεῖται 0,40 ἐντεῦθεν τῆς γραμμῆς τοῦ ὑποσκηνίου, παρακολουθοῦσι δὲ τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ τὰ ἀνακλιντήρια καὶ τὰ ἐδώλια καθ' ἅπασαν αὐτῶν τὴν ἔκτασιν. Πρὸς τὸ λογιεῖον φαίνεται ὅτι δὲν συνεκοινῶνει, διότι ἐπὶ τῆς μαρμαρινῆς βάσεως τοῦ ὑποσκηνίου, ἧτις κατὰ τὸ μέγιστον μέρος διεσώθη, οὐδὲν ἔγχος κλίμακος φαίνεται. Δὲν ἀνευρέθη ὡσαύτως οὐδὲ ἐπίστρωσις οὐδεμία, ἴσως διότι ὁ χῶρος ἦτο πολλάκις ἐν τε ἀρχαιοτέροις καὶ νεωτέροις χρόνοις ἀνεσκαμμένος

Τὰ ἐδώλια εἶνε κατεσκευασμένα ἐκ λευκοῦ μαλακωτάτου καὶ εὐχερῶς ἀποσαθρομένου μαρμάρου, ὁποῖον καὶ νῦν ἀνορύσσεται ἐν τῇ ὄχῃ πολὺ τοῦ Γυθείου ἀπεχούσῃ *Παγανέα*, ὡς ἔμαθον παρὰ τῶν ἐγγχωρίων (1). Ἔνεκα τῆς κακῆς ποιότητος τοῦ μαρμάρου ἤδη ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἀπεκόπη μέρος τοῦ νωτιαίου προσκλίντρου τοῦ παρὰ τὴν μεσαίαν κλίμακα ἀνακλιντηρίου, καὶ προσεδέθη διὰ σιδηρῶν δεσμῶν, ὧν τὰ ἔγχη διεσώθησαν μέχρι τοῦδε. Διαίρεται δὲ τὸ κοῖλον εἰς τέσσαρας μόνον κερκίδας, ὧν αἱ ἄκραι εἶνε ἰκανῶς μεγαλύτεραι τῶν μέσων. Ἐκ δὲ τῶν πέντε κλιμάκων κάλλιστα διετηρήθη ἡ δευτέρα μετὰ τὸ ἀριστερὸν ἀνάλημμα Κ' καὶ ἡ μεσαία Κ'', κάκιστα δὲ αἱ παρὰ τὰ ἀναλήμματα Κ καὶ κ'. Ὁ ἄξων τῆς μεσαίας κλίμακος ἀκολουθεῖ τὴν διεύθυνσιν τῆς διὰ τοῦ κέντρου τῆς ὄρχήστρας εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ ὑποσκηνίου ἀγομένης καθέτου, αἱ δὲ δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν τῆς μεσαίας κλίμακος ἀκολουθοῦσι τὴν διεύθυνσιν ἐτέρων ἀκτίνων τοῦ κύκλου τῆς ὄρχήστρας, αἱ δὲ ἀκρόταται δύο τὴν διεύθυνσιν τῶν

(1) Ἐν τῇ *Expédition scientifique, Section des Sciences physiques*, I σελ. 444 (Atlas, 2 Série, Géologie, Pl. X, 1 a καὶ b) ἀναφέρονται αὐτόθι λατομεῖα ἐρυθροῦ μαρμάρου. Πρὸλ. καὶ Philippson, *Der Peloponnes I* σελ. 223.

ἀναλημμάτων. Τὸ πλάτος τῶν κλιμάκων εἶνε 0,70-0,75 μ.

Τὴν ὀρχήστραν περιβάλλει σειρά λιτοτάτων ἀνακλιντηρίων οὔτε εἰς χωριστὰς ἑδρας διαιρουμένων, οὔτε πλάγια ἀντερείσματα ἐχόντων κατὰ τὰ ἄκρα, συνισταμένων δὲ ἐκ λίθων ὁλως διαφόρου μεγέθους (0,80-2,00 μ.) (1). Ἐπὶ τοῦ νωτιαίου προσκλίντρου ἐνὸς τούτων παρὰ τὴν μεσαίαν κλίμακα ἀναγινώσκεται ἀμελέστατα κεχαραγμένη ἢ ἐπιγραφή

ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ

Ἄντιγονου, ἐξ ἧς ἀποδεικνύεται ὅτι αἱ ἐπὶ τῶν ἀνακλιντηρίων θέσεις δὲν ἦσαν προωρισμέναι ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως, ἀλλὰ παρεχωροῦντο καὶ εἰς ἰδιώτας. Ἐκ τῶν ἀνακλιντηρίων τούτων ἐλλείπουσι τὰ μεταξὺ τῶν κλιμάκων κ καὶ Κ', ἀφαιρεθέντα ἤδη πρὸ μακροῦ χρόνου, ὡς ἐφαίνετο κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν ἐκ τοῦ συμπαγοῦς τῶν ἐπικειμένων χωμάτων. Στηρίζονται δὲ τὰ ἀνακλιντήρια ἐπὶ ὑποστρώματος ἐκ χαλίκων καὶ ἀμμοκονίας, ὅπερ ἐκτείνεται καὶ περαιτέρω ὑπὸ τὸ διάζωμα καὶ τὰ ἐδῶλια.

Τὸ ὀπισθεν τῶν ἀνακλιντηρίων διάζωμα ἔχει πλάτος 0,90 μ. περίπου, καὶ εἶνε ἐπεστρωμένον διὰ μαρμαρίνων πλακῶν, αἵτινες ἐλλείπουσι μόνον ἐνθα καὶ τὰ ἀνακλιντήρια, ἧτοι μεταξὺ τῶν κλιμάκων κ καὶ Κ'. Ἀνωτέρου δὲ τινος διαζώματος οὐδὲν ἔχνος διεσώθη. Ἐκ τῶν κοινῶν ἐδωλίων διετηρήθησαν πλήρεις μόνον αἱ τρεῖς μετὰ τὸ διάζωμα σειραὶ (2), ἕτεραι δὲ πέντε σειραὶ ὑπὲρ τὰς πρώτας τρεῖς διεσώθησαν μόνον ἐν μέρει. Διακρίνονται δὲ προσέτι ἔχνη καὶ ἐνάτης σειρᾶς καὶ δεκάτης, λίθοι δὲ τινες ἐκτετοπισμένοι κεῖνται καὶ εἰς μεγαλύτερον ὕψος, ἀλλ' οὐδεὶς κατὰ

(1) Κατατομὴν αὐτῶν ἴδε ἐν τῷ πινάκι τοῦ σχεδιαγραφήματος. Οἱ πλείστοι τῶν λίθων ἔχουσι μέγεθος 1,80 μ.

(2) Δίθιοι τινὲς τῆς τρίτης σειρᾶς παρὰ τὴν κλίμακα Κ' εἶνε ἐκτετοπισμένοι.

χώραν (1). Δυστυχῶς δὲ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀναζητηθῶσι δι' ἐπιμελοῦς ἀνασκαλεύσεως πάντα τὰ τυχόν σωζόμενα ἔχνη ἐκ τῶν ἀνωτέρων σειρῶν, ὥστε δὲν δυνάμεθα νὰ ὀρίσωμεν μέχρ' εἰς τίνος ὕψους ἐξετείνοντο τὰ ἰδῶλια. Μέγα μέρος τῶν ἰδῶλιων ἰδίως κατὰ τὸ μέσον τοῦ κοίλου φαίνονται καταστραφέντα ἢ ἐκτοπισθέντα ἐκ μεγάλων ὄγκων γῆς καταπεσόντων ἐκ τῶν κλιτύων τοῦ ὑπερκειμένου λόφου.

Ἡ ἄνω ἐπιφάνεια τῶν ἰδῶλιων διαιρεῖται εἰς δύο ζώνας, ὧν ἡ ὀπίσθια χαμηλοτέρα χρησιμεύει ὡς ὑποπόδιον τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ βῆθρῳ καθημένων, ἡ δὲ προσθία ὡς ἔδρανον, ὅπερ ἔχει πάλιν πλατεῖαν καὶ ἀβαθῆ σκαφοειδῆ κοιλότητα. Κοίλη ὡσαύτως εἶνε καὶ ἡ ὀρθία πλευρὰ τῶν ἰδῶλιων (2). Τὸ ὕψος αὐτῶν εἶνε μόνον 0,36 μ., ἥτοι ἔχουσι τὸ κατώτατον ὄριον τοῦ κατὰ Βιτρούβιον κανονικοῦ ὕψους (3), τὸ δὲ πλάτος 0,70, ἐξ οὗ 0,30 μὲν ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἔδρανον, 0,40, δὲ εἰς τὸ ὑποπόδιον. Ἐν τούτοις πολλαχοῦ τοῦ κοίλου εἶτε ὀλόκληρα τμήματα ἰδῶλιων μεταξὺ κλιμάκων, εἶτε καὶ μόνον εἰς ἡ δύο λίθοι ἐξ αὐτῶν ἔχουσιν ἅπασαν τὴν ἄνω ἐπιφάνειαν ἐπίπεδον, ἀναμφιβόλως διότι τὸ θέατρον κατελείφθη ἡμιτελές, ἐξ οὗ καὶ οὔτε ἐν γένει τὰ μάρμαρα τοῦ κοίλου εἶνε καλῶς κατεξεσμένα, οὔτε τὰ ἐκατέρωθεν τῶν κλιμάκων ἄκρα τῶν ἰδῶλιων εἶνε κατ' εὐθείαν γραμμὴν κατατετμημένα, καὶ τινες λίθοι παρὰ τὴν κλίμακα Κ' διατηροῦσιν ἀκόμη προέχοντα τμήματα τοῦ προσέργου (γερμ. Werkzoll). Εἰς δύο σημεῖα τῆς τετάρτης ἀπὸ τοῦ διαζώματος σειρᾶς τῶν ἰδῶλιων ἐπὶ τῆς ὑπὲρ τὸ κοῖλον μέρος τῆς ὀρθίας

(1) Καὶ ἐν παλαιότεροις χρόνοις δὲν φαίνονται ὅτι διεσώζοντο περισσότερα. Πρὸς Leake, Travels in the Morea I, σελ. 244, Exped. scient. III, σελ. 52, Ross Wanderungen in Griech. II, σελ. 233. Ἡ ὑπὸ Lebas (Revue arch. 1845 σελ. 207: Les Gradins subsistaient en grand nombre lors de notre passage, mais ne subsistent probablement déjà plus, car au moment où nous visitâmes ce lieu, le propriétaire était occupé à les briser, pour en débarasser sa vigne. Πρὸς Curtius Peloponn. II σελ. 270) μνημονευομένη καταστροφή ἰδῶλιων φαίνεται ὅτι δὲν ἦτο σπουδαία.

(2) Κατατομὴν αὐτῶν ἴδε ἐν τῷ σχεδιαγραφήματι.

(3) Vitruv. V, 6, 3. Albert Müller ἐν Hermann's Lehrbuch d. gr. Antiqu. III σελ. 31.

αὐτῶν πλευρᾶς στενῆς ταινίας ὑπάρχουσιν ἀμελῶς κεχαραγμένα γράμματα, ὡς σημεῖα ἐξ ἅπαντος ὑπὸ τῶν τεκτόνων τεθειμένα, ἤτοι παρὰ μὲν τὴν κλίμακα κ ΜΑ, περαιτέρω δὲ πρὸς τὴν μεσαίαν κλίμακα ΑΜ ἢ ΑΝ. Πολλαχοῦ δὲ τὰ ἐδῶλια φέρουσι προσέτι κατὰ τὸ πρόσθιον χεῖλος ὅπας ἐκ τοῦ ἐδράνου εἰς τὸ ὑποκάτω κοῖλον διηκούσας, ἐχούσας δὲ διάμετρον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲν μικράν, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ μεγάλην (0,10 περίπου). Πρὸς ἐκροὴν τῶν ὑδάτων ἀναμφιβόλως δὲν ἐχρησίμευον, διότι καὶ ὀλίγαι εἶνε ἀναλόγως τῆς περιμέτρου τῶν ἐδωλίων καὶ ὅλως ἀτάκτως διανενημμένα καὶ ὑπερμέτρως εὐρεῖαι τινὲς ἐξ αὐτῶν· πρὸς δὲ τούτοις καὶ διότι δύο κατὰ τὴν μεσαίαν κλίμακα αἱ εὐρύταται τῶν ἄλλων ὑπάρχουσιν ἐπὶ ἐδωλίων ἐχόντων ὅλως ἐπίπεδον τῆς ἄνω ἐπιφάνειαν, μία δὲ καὶ ὄχι ἐπὶ τοῦ χεῖλους, ἀλλ' ἐπὶ τῆς βάσεως τῶν ἀνακλινητῶν. Πιθανώτερον φαίνεται ὅτι προέρχονται ἐξ ὅλως μεταγενεστέρων χρόνων, χρησιμεύσασαι ἵνα ἐξ αὐτῶν προσδένωνται διὰ σχοινίων κατοικίδια ζῶα βόσκοντα αὐτόθι (').

Ἐκ γλυπτῶν ἔργων διακοσμοῦντων τὸ θέατρον οὐδὲν εὐρέθη. Μνημονεύεται δὲ μόνον ὑπὸ τῶν ἐγγωρίων ὅτι ἔτη τινὰ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 ἀνευρέθη ἄγαλμά τι πωληθὲν εἰς τινα Ἄγγλον ἀντὶ πυρίτιδος (2).

Ἐκ δὲ τοῦ πρὸς βορρᾶν τοῦ δισκελοῦς τοίχου οἰκοδομήματος ἦτο γνωστὴ ἀπὸ πολλοῦ ἡ ἀψὶς Ν(3), κατεσκευασμένη ἐκ με-

(1) Οὐδ' αἱ ἐπὶ τῶν ἐδωλίων καὶ τοῦ λογείου τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου εὐρεῖται ὅπαι φαίνονται ἐπιδεχόμεναι διάφορον ἐρμηνείαν.

(2) Τὴν παράδοσιν ταύτην ἀναφέρει καὶ ὁ Ross, *Wanderungen in Griech.* II σελ. 233.

(3) Ross, *Wanderungen in Griech.* II σελ. 233: Hart an der Rückseite des linken (nördlichen) Flügels des Theaters ist ein kreisrundes

γάλων τετραγωνικῶν πωρίνων λίθων ἀνίσου μεγέθους, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶνε παρεμβεβλημένοι καὶ μικρότεροι πρὸς ἰσοπέδωσιν τῶν δόμων· ἡ δὲ θολωτὴ στέγη αὐτῆς ἐξ ὀπτοπλίνθων. Ἐκ τῆς ἤδη γενομένης ἀνασκαφῆς κατεδείχθη ὅτι ἡ ἀψίς αὕτη εἶνε μέρος μεταγενεστέρου οἰκοδομήματος μεγάλου, ἐντὸς τοῦ παλαιότερου σταδίου ἢ γυμνασίου κτισθέντος καὶ οἰκήματα χρήσιμα εἰς ἐκεῖνο πιθανῶς περιέχοντος. Πάντες οἱ τοῖχοι τοῦ οἰκοδομήματος τούτου ἐκτὸς τῶν ἐκ τοῦ παλαιότερου προερχομένων θ, Β' καὶ Β'' εἶνε κακῆς κατασκευῆς, ὁ μὲν Π ἐξ ὀπτῶν πλίνθων, οἱ δὲ λοιποὶ ἐκ μικρῶν λίθων καὶ ἀμμοκονίας οὐδαμῶς διαφέροντες τῶν κοινοτάτων σημερινῶν τοίχων. Πάντες δὲ εἶνε καὶ ὅλως ἀσυμμέτρως κατασκευασμένοι, ὥστε ἐνῶ ἡ θύρα π' εἶνε 1,19 μ. πλατεῖα, αὐτὴ καὶ π'' εἶνε μόνον 1,00, ἡ διεύθυνσις τῶν τοίχων Ο καὶ Ρ δὲν εἶνε παράλληλος πρὸς τὸν δισκελῆ τοῖχον (ὅθεν τὸ πλάτος τοῦ δωματίου μ εἶνε παρὰ μὲν τὴν ἀψίδα 5,10 μ., παρὰ δὲ τὰς παραστάδας ζ καὶ ζ' 5,30, τοῦ δὲ Μ' τὸ πλάτος εἶνε παρὰ μὲν τὸν Π 4,10, παρὰ δὲ τὸν Β' 4,35), ἡ δὲ ἀψίς Ν δὲν ἀποτελεῖ κανονικὸν τόξον κύκλου, ἀλλ' εἶνε ὀικοδομημένη παρὰ μὲν τὸν δισκελῆ τοῖχον μετὰ μικροτέρας ἀκτίνας, κατὰ δὲ τὸ ἀντίθετον ἄκρον μετὰ μεγαλητέρας. Ἡ πλημμελῆς αὕτη κατασκευὴ τῶν τοίχων καθιστᾷ φανερόν ὅτι τὸ οἰκοδόμημα εἶνε ἱκανὸν χρόνον νεώτερον τοῦ θεάτρου, ἤτοι ὅτι προέρχεται ἐκ τῶν ἐσχάτων Ῥωμαϊκῶν χρόνων.

Ἐκ τῆς στέγης τῶν δωματίων τούτων οὐδὲν ἔχνος διεσώθη πλὴν τοῦ καλύπτοντος τὴν ἀψίδα Ν ἡμιθολίου. Ἐν τούτοις ἐκ τῆς κατασκευῆς τῶν τοίχων εἶνε πιθανώτατον ὅτι τὸ μὲν δωμάτιον μ ἐστεγάζετο ὑπὸ σταυροειδοῦς θόλου στηριζομένου ἐπὶ τῶν παραστάδων ζ καὶ ζ' καὶ ἐπὶ τῶν ἀπέναντι περάτων τῆς ἀψίδος, τὸ δὲ δωμάτιον Μ' διὰ θόλου ἡμικυλινδρικοῦ στηριζομένου

Gebäude aus Quadern, von dreizehn bis vierzehn Fuss im Durchmesser, und bis an die aus Ziegeln gewölbte Decke, von der aber nur ein Theil erhalten ist, jetzt (bei verschüttetem Boden) etwa zehn Fuss hoch. Inwendig war es mit Stuck überzogen, an welchem man noch einige Spuren von Farben wahrnimmt. Πρὸς καὶ Expéd. Scient., Leake. Curtius ἐνθα ἀνωτέρω,

ἐπὶ τῶν παραστάδων Ξ' καὶ Ξ'' καὶ ἐπὶ τοῦ δισκελοῦς τοίχου, καίτοι ὀπτόπλινθοι δυνάμεναι νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐκ τῆς στέγης καταπεσοῦσαι δὲν εὐρέθησαν εἰμὴ ὀλίγισταί καὶ αὐταὶ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρων στρωμάτων τῆς ἐπιχώσεως. Περὶ δὲ τῆς στέγης τῶν ἐτέρων δύο δωματίων οὐδὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν. Τὸ στεγάζον τὴν ἀψίδα Ν ἡμιθόλιον δὲν σώζεται ὀλόκληρον· ἐν τούτοις τὸ ὕψος αὐτῆς μέχρι τοῦ ἀνωτάτου σημείου τοῦ ἡμιθολίου φαίνεται ὅτι ἦτο 4,50 μ. Ὁ τοῖχος Ξ σώζεται εἰς ὕψος 2,60 μ.

Μεταξὺ τῆς παραστάδος ζ καὶ τοῦ ἀπέναντι αὐτῆς πέρατος τῆς ἀψίδος ἐκτείνεται ἡ βαθμὶς ν κτισθεῖσα, ὡς εἴπομεν ἤδη, πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ δισκελοῦς τοίχου· ἀντικρὺ παρὰ τὸν τοῖχον Ο οὐδεμίαν βαθμὶς ὑπάρχει. Ὡσαύτως καὶ ὑπὸ τὴν ἀψίδα Ν ἐκτείνεται καθ' ἅπαν τὸ βάθος αὐτῆς ἑτέρα βαθμὶς ν' ἰσοῦψῆς πρὸς τὴν πρώτην.

Ὁ τοῖχος Ο εἶνε λεπτός καὶ κακῶς ἐκτισμένος ὡς μέλλων νὰ μὴ βαστάζῃ βάρος. Ἐν αὐτῷ ὑπάρχει στενὸν καὶ ταπεινὸν θυρίδιον ο (εὖρος αὐτοῦ 0,63, ὕψος 1,90), δι' οὗ ἐξέρχεται τις εἰς ἕτερον δωματίον, οὗ μικρότατον μόνον μέρος ἦτο δυνατόν νὰ ἀνασκαφῇ. Τὸ δάπεδον αὐτοῦ κεῖται βαθύτερον τοῦ δωματίου μ.

Τὸ δάπεδον τοῦ δωματίου μ μετ' ἀμφοτέρων τῶν βαθμίδων εἶνε ἐπιστρωμένον διὰ ψηφοθετήματος καλῆς ἐργασίας, κατεστραμμένον μὲν σχεδὸν ἐντελῶς ἐπὶ τῶν βαθμίδων, ὅχι κακῶς δὲ διασωζομένου ἐπὶ τοῦ λοιποῦ μέρους. Δυστυχῶς μεταξὺ τῶν κατεστραμμένων μερῶν εἶνε καὶ τετράγωνος χώρα ἐν τῷ μέσῳ, ἐν ἧ ἐκ τῶν σωζομένων λειψάνων φαίνεται ὅτι ὑπῆρχε παράστασις μετὰ ζφδίων, ἐνῶ τὸ λοιπὸν μέρος ἅπαν ἔχει μόνον κοσμήματα. Ὡσαύτως καὶ τὸ δάπεδον τοῦ δωματίου Μ' καλύπτεται ὑπὸ ἐτέρου ψηφοθετήματος ἐπίσης καλῆς ἐργασίας καὶ ἐπίσης καλῶς διατηρημένου, ἐκτεινομένου δὲ διὰ τῆς μεταξὺ τῶν παραστάδων Ξ' καὶ Ξ'' πλατείας θύρας πέρα ὑπὸ τὰ χῶματα τῆς παρακειμένης ἀμπέλου. Μόνον ἐν τῷ δωματίῳ Μ' οὐδὲν ἴχνος ἐπιστρώσεως ἀνευρέθη, φαίνεται δ' ὅμως ἐκ τῆς θύρας π ὅτι τὸ δάπεδον αὐτοῦ ἦτο ταπεινότερον τοῦ Μ'. Ἐντὸς τοῦ δωματίου Μ' παρὰ τὸν δισκελῆ τοῖχον καὶ εἰς ἰκανὸν ὕψος ἀπὸ

τοῦ ἐδάφους εὐρέθη αὐτοσχέδιος τάφος μικροῦ παιδίου ἐσκαμμένος ἐντὸς τῶν χωμάτων καὶ καλυπτόμενος διὰ μαρμαρίνης πλακάδος, ἐντὸς δ' αὐτοῦ τρία εὐτελῆ ἀγγεῖα.

Ἡ θύρα π εἶνε ἀπφωκοδομημένη διὰ τοίχου κάκιστα ἐκτισμένου διὰ μικρῶν λίθων ἀναμίκτων μετὰ χώματος καὶ ἀμμονίας (1) οὐ μέρος κατέπεσεν ἅμα τῇ ἀνασκαφῇ ἕνεκα τῆς κακῆς κατασκευῆς. Ὁ τοίχος οὗτος κάτω μὲν εἶνε ἰσοπαχῆς πρὸς τὸν τοῖχον Π, ἄνω δὲ γίνεται λεπτότερος σχηματίζων ἐντὸς τοῦ δωματίου Μ' ἀβαθῆ κόγχην ὕψους 1,58. Ἐνεκα τοῦ τοίχου τούτου διετηρήθη καὶ τὸ ἐξ ὀπτοπλίνθων τοξοειδῆς ὑπέρθυρον τῆς θύρας ταύτης, ἧς τὸ ὕψος ἐκ τοῦ δωματίου Μ'' εἶνε 2,50 μ. Ἡ ἀποικοδόμησις δὲ ἐγένετο βεβαίως συγχρόνως ἢ ὄχι πολὺ μετὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ οἰκοδομήματος, διότι τὸ ἐπὶ τῆς πρὸς τὸ δωμάτιον Μ'' προσόψεως τῆς ἀπφωκοδομημένης θύρας ἐπίχρισμα καλύπτει ἕτερον ἐπίχρισμα, ὅπερ εὐρέθη καὶ ἐν τῷ δωματίῳ μ ἐπὶ τοῦ δισκελοῦς τοίχου.

Ἐν τῷ δωματίῳ Μ'' κατεσκευάσθη μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ κτιρίου κάμινος κεραμευτικῆ καλύπτουσα τὸ ψηφοθέτημα ἴσως καθ' ἅπασαν τὴν ἔκτασιν τοῦ δωματίου τούτου· κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν ὁμως διεσώζετο μόνον τὸ μέρος μ''. Πάντες οἱ τοῖχοι τῶν τριῶν τούτων δωματίων εἶνε ἐπίκεχρισμένοι διὰ μαρμαροκονίας μετ' ἐντοιχιῶν γραφῶν ἐχουσῶν κοσμηματικὸν χαρακτῆρα· οὐδαμοῦ φαίνεται οὐδὲ ἴχνος ἀγιογραφίας οὐδ' ἄλλο τι λείψανον δηλοῦν ὅτι ὁ χώρος οὗτος ὑπῆρξε ποτε ἐκκλησία, ὡς πιστεύουσιν οἱ Γάλλοι τῆς *Expédition scientifique* (2). Ἡ κάλλιστα διατηρημένη γραφὴ ἐσώθη ἐπὶ τῆς πρὸς τὸ δωμάτιον μ προσόψεως τοῦ τοίχου Ξ συνισταμένη ἐκ ποικιλοχρῶμων τριγῶνων καὶ ὀρθογωνίων κατ' ἀπομίμησιν τῆς διὰ μικρῶν πλακῶν ἐπιστρώσεως τῶν δαπέδων καὶ ἐπὶ τῶν δύο πλευρῶν τῆς παραστάδος ξ ἀπομιμουμένη πράσινον μάρμαρον.

(1) Ἐντὸς αὐτοῦ εὐρέθησαν ἐντετοιχισμένα καὶ ὀστᾶ ἀνθρώπου, σπόνδυλοι, λεκάνη, μηροί, κνήμαι.

(2) III σελ. 52: *restent quelques traces d'une peinture datant du moyen âge, et faites sans doute à l'époque où le monument aura servi d'église.*

Ἐν δὲ τῷ ἡμιβολίῳ τῆς ἀψίδος N διεσώθη μὲν τὸ ἐπίχρισμα, ἀλλ' αἱ ἐπ' αὐτοῦ γραφαὶ ἐγένοντο ἤδη ἐξίτηλοι· ὡς ἠδυνήθην ὁμως νὰ μάθω παρὰ τῶν ἐγγχωρίων, δὲν διέφερον τῶν ἄλλων κατὰ τὸν χαρακτῆρα. Ἐν δὲ τῷ ἡμικυλινδρικοῦ τοίχῳ αὐτῆς διεσώθησαν κάκιστα διατηρούμενα λειψανα γραφῆς, ἐξ ἧς διακρίνεται τοξοειδῆς ταινία διηρημένη διὰ τεθλασμένης γραμμῆς εἰς ἰσομεγέθη τρίγωνα τὰ μὲν λευκά, τὰ δὲ βαθέος κυανοῦ χρώματος προσεγγίζοντος πρὸς τὸ μέλαν. Ἐκατέρωθεν αὐτῆς διακρίνοντο χρώματα ἐρυθρὰ καὶ λευκά. Ὁ τοίχος O φαίνεται ὅτι εἶχεν ὄλως ἰδιαιτέραν γραφὴν μετὰ λευκοῦ καὶ ροδίνου χρώματος, ἐξ ἧς διεσώθησαν ἀμυδρότατα ἴχνη. Ἀλλ' ἐν τῇ ἐτέρᾳ πλευρᾷ αὐτοῦ ὀπισθεν τοῦ θυριδίου ο διεσώθη κάλλιστα κοσμηματικὴ ὡσαύτως γραφὴ κατὰ πομπητιανὸν ῥυθμόν, τῆς ὁποίας ὁμως μόνον μικρότατον μέρος ἦτο δυνατόν νὰ φανῇ κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν.

Ἐπίχρισιν ὡσαύτως διασώζουσι καὶ οἱ τοῖχοι P καὶ Π ἐν τῷ δωματίῳ M', ἀλλὰ μόνον ἐν τῷ Π διεσώθησαν μόλις διακρινόμενα ἴχνη ἐντοιχίου γραφῆς.

Τὸ δωμάτιον M δὲν συγκοινωνεῖ πρὸς τὰ λοιπὰ τρία δι' οὐδεμιᾶς θύρας, οὐδ' ἄλλη τις θύρα κατὰ τὸ ἀνεσκαμμένον μέρος αὐτοῦ ὑπάρχει πλὴν τῆς ἐπὶ τοῦ δισκελοῦς τοίχου ὄλως σκαιῶς καὶ βαρβάρως κατεσκευασμένης. Τὸ δάπεδον τοῦ δωματίου τούτου εἶνε ἐπεστρωμένον παρὰ μὲν τοὺς τέσσαρας τοίχους καὶ μέχρῃς ἀποστάσεως 1,07-1,25 μ. ἀπ' αὐτῶν διὰ μεγάλων μαρμάρων ἐχόντων κατὰ τὸ ἔσω ἄκρον αὐτῶν στενὸν καὶ ἀβαθές ρεῖθρον, οὐ ἄδηλος ἡ ῥύσις. Ἐπὶ τῶν μαρμάρων τούτων παρὰ τοὺς τοίχους B' καὶ B'' εἶνε ἐκτισμένοι δύο εἰς μικρὸν ὕψος διασώζόμενοι μεταγενέστεροι τοῖχοι, ἄδηλον εἰς τί χρησιμεύσαντες. Μετὰ τὰ μάρμαρα ταῦτα τὸ δάπεδον εἶνε ἐπεστρωμένον διὰ συμπεπατημένων μελανῶν χαλίκων· ἐν δὲ τῷ μέσῳ ὑπάρχει βόθρος ἄνευ ἐκροῆς ἔχων διάμετρον μὲν 1,14, βάθος δὲ 0,10 τὸν δὲ πυθμένα ἐπεστρωμένον διὰ μαρμαρίνων πλακῶν. Ἐκ τῆς κατασκευῆς τοῦ δωματίου τεκμαιρόμενός τις δύναται ἴσως νὰ συμπεράνη ὅτι τὸ παλαιὸν γυμνάσιον ἢ στάδιον δὲν εἶχεν ἀποβάλλει καὶ ἐν τοῖς μεταγενεστέροις χρόνοις τὸν πρῶτον αὐτοῦ χα-

ρακτῆρα, ἡ δὲ γενομένη διασκευὴ αὐτοῦ συνίστατο εἰς προσθή-
κην παραρτημάτων τινῶν αὐτοῦ, ἐν οἷς καὶ προχείρου λουτρῶ-
νος, εἰς ὃν ἀνήκει καὶ τὸ παρὸν δωμάτιον.

ΑΝΔΡΕΑΣ Ν. ΣΚΙΑΣ

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ

Α. ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ. Τακτικά	Δρ.	5,653	—	
» Έκτακτοι	»	515	50	
» Είδιαι	»	5,360	—	11,528
Β. ΤΟΚΟΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ.	»			1,440
Γ. ΜΕΡΙΣΜΑ. Έκ μετοχών Έθνικής Τραπέζης 56.	(α)			12,600
Δ. ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ.	»			5,000
Ε. ΛΑΧΕΙΟΝ. Τῆς Β' εξαμηνίας τοῦ 1890.	»	4,417	40	
» » Α' » 1891.	»	71,911	70	
» » Β' » 1891.	»	91,295	85	164,692
Ζ. ΔΙΑΦΟΡΑ	(β)			91
Ζ. ΕΝΟΙΚΙΑ	»			30
Η. ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ	»			3,555

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Θ. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Απόληψις ἀτόχου καταθέσεως	»			10,000
Ι. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ. Ἀπέναντι ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ.	»			56,000
ΙΑ. ΑΠΟΛΗΨΙΣ. Χρέους Γιαννοπούλου	»			5,147
ΙΒ. » Προκαταβολῶν λογαριασμῶν Δημοσίου	»	2,640	—	
» » » Ἐταιρίας	»	12,000	—	
Τὸ ὅλον τῶν εἰσπραξέων.	»			14,647
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ ΤΑΜΕΙΟΥ. Τῆν 31 Δεκεμβρίου 1890.	»			285,740
				10,130

(α) Ἦτο. 46 μετοχῶν τῆς Ἐταιρίας καὶ
 10 » ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Ῥώμα.
 —
 56
 —

(β) Ἦτοι ἀπὸ ὑπερτίμησιν χρυσοῦ Δρ. 416.35
 » πώλησιν ὕλιου » 496.50
 —————
 912.85

Δρ. 295,888

Π Λ Η Ρ Ω Μ Α Ι

ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ

ΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν.	Δρ.	6,242	50		
Γραφική ὕλη, χάρτης, τυπωτικά, ταχυδρομικά κλπ.	»	1,228	69		
Βιβλιοθήκη, αγορά βιβλίων, δετικά καὶ κατασκευὴ θηκῶν	»	2,709	35	10,180	54
ΥΓΕΙΑ. Προσωπικόν.	»	6,360	—		
Ἀρχαιοθήκαι, συλλογῆσεις καὶ ἀπεικονίσεις ἀρχαίων	»	4,139	55		
Ἀγορὰ ἀρχαίων	»	2,449	25	12,948	80
ΣΕΚΑΦΑΙ. Γενικά.	»	2,634	50		
Γηπέδου ἐν Ἀθήναις (Λύτσια)	»	8,493	80		
Τετρακονίου Ἀθηνᾶς ἀρχηγέτιδος.	»	1,272	10		
Ἐλευσίνος	»	1,202	50		
Ραμνοῦντος	»	4,148	—		
Μυκηνῶν	»	1,759	60		
Θεάτρου Γυθείου	»	3,978	30		
Ἐπιδαύρου	»	8,207	35		
Ἐν δήμῳ Ἐλευσίνος Ἀρχαδίας.	»	1,362	05		
Ἐν Ἐρετρίας.	»	698	15		
Ἐν Τανάγρα.	»	60	50		
Ἐν Κάμπῳ Λακωνικῆς.	»	934	65		
Ἐν Δαρνίῳ	»	796	05	35,547	55
				16,369	98
ΠΡΟΣΘΗΤΑ. Κατασκευὴ μουσείων ἐν Τανάγρα καὶ Ἐπιδαύρῳ κλπ.	»			12,476	—
ΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ. Μισθοὶ καὶ ἐπιμίσθια ἐφόρων καὶ φυλάκων	»			10,354	—
ΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ					
ΣΕΙΟΝ. τῆς Β' ἑξαμηνίας τοῦ 1890	»	8,520	60		
» τῆς Α' » 1891	»	42,234	65		
» τῆς Β' » 1891	»	42,573	25	93,328	50
ΑΦΟΡΑ				838	15

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

ΒΑΝΚΕΙΑΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Ἀλληλόχρεος λογαριασμός	»			50,300	—
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Λογαριασμῶ Δημοσίου	»	42,640	—		
» » Ἐταιρίας	»	7,800	—	50,440	—
Τὸ ὅλον τῶν δαπανῶν.	»			292,783	52
ΠΟΣΙΠΟΝ τοῦ ταμείου κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1891 μεταφερόμενον εἰς τὰ βιβλία τοῦ 1892.	»			3,102	16
				295,885	68

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ

ΜΕΡΙΔΕΣ	Ἐπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1890		Πράξεις κατὰ τὸ 1891	
	Χρέωσις	Πίστωσις	Χρέωσις	Πίστωσις
Α. ΑΚΙΝΗΤΑ. Οικόπ. οἰκίαι καὶ μουσεῖα ἐν Ἀθήναις, Κηφισίᾳ, Ἐλευσίνι, Τανάγρα κλπ..	42,834	93	16,369	98
Β. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Μετοχαὶ αὐτῆς 56 . . .	194,533	10		
Γ. " " " Λαχειοφ. ὁμολ. αὐτῆς 10 . . .	5,120	—		
Δ. " " " Καταθέσεις ἄτοκοι . . .	10,000	—		10,000
Ε. ΔΗΜ. ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ . . .	25,380	—		
Ζ. ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Λογαριασμῶν Δημοσίου . . .	33,314	57	42,640	— 2,640
Η. ΒΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠ. Ἑταιρίας . . .	5,500	—	7,800	— 12,000
Θ. ΧΡΕΟΣ Γιαννοπούλου			50,300	— 56,000
	41,185	62		5,147
ΤΑΜΕΙΟΝ τοῦ 1891.	357,928	22	117,109	98 85,787
	10,139	88	285,745	80 292,783
	368,068	10	402,855	78 378,570
			368,068	10
			770,923	88
			378,570	52
			392,353	36
				ἰσοζύγιον

Κατατεθειμένα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν :

56 μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς

64 ὁμόλογα τοῦ παλίου δανείου τῶν 125,000,000

10 ὁμόλογα λαχειοφ. δανείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς

ΡΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1891.

Πόλοιπα 31 Δεκεμ. 1891

Πίστωσης		Πίστωσης	
59,204	91	(α)	
94,593	10		
5,120	—	(β)	
25,380	—		
73,314	57	(γ)	
1,300	—	(δ)	5,700(ε)
36,038	62	(ς)	
94,951	20		5,700
3,102	16	(ζ)	
98,053	36		5,700
5,700	—		
92,353	36		

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

(α) Λογ. τοῦ 1890	Δο.	42,834.93	
» 1891	»	59,204.91	πλέον δρ. 16,369.98
(β) » 1890	»	10,000.—	
» 1891	»	0,000.—	ἔλατ. δρ. 10,000.—
(γ) » 1890	»	33,314.57	
» 1891	»	73,314.57	πλέον » 40,000.—
(δ) » 1890	»	5,500.—	
» 1891	»	1,300.—	ἔλατ. » 4,200.—
(ε) » 1890	»	0,000.—	
» 1891	»	5,700.—	» 5,700.—
(ς) » 1890	»	41,185.62	
» 1891	»	36,038.62	» 5,147.—
(ζ) » 1890	»	10,139.88	
» 1891	»	3,102.16	» 7,037.72
			δρ. 56,369.98 δρ. 32,084.72
			» 32,084.72

Αὔξησις τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας κατὰ δρ. 24,285.26

ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ

Λογαριασμός τοῦ ἔτους 1890	Δρ.	368,068.10
» 1891	»	392,353.36
Διαφορὰ ἐπὶ πλέον, ὡς ἀνωτέρω.	Δρ.	<u>24,285.26</u>

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ

Α'. ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ	1858 - 1890		1891		Όλον
ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ					
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ 'Ετήσιοι Δρ.	192,037	10	5,653	—	197,690
» "Εκτακτοι »	75,723	61	515	50	76,239
» "Ειδικαί »	56,545	53	5,360	—	61,905
ΤΟΚΟΙ καὶ ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ. 'Εν γένει. »	477,733	71	14,040	—	491,773
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ »	432,961	52	—	—	432,961
ΜΟΥΣΕΙΑ. 'Εξ εισιτηρίων »	22,690	25	—	—	22,690
ΑΚΙΝΗΤΑ. Πώλησις ακινήτων . . . »	10,258	93	—	—	10,258
» 'Ενοίκια »	7,390	08	300	—	7,690
ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ »	14,920	72	5,000	—	19,920
ΔΙΑΦΟΡΑ »	22,768	99	912	85	23,681
ΑΡΧΑΙΟΛ. ΕΦΗΜΕΡΙΣ (παλαιά) καὶ κα- τάλογοι τῶν ἐν τοῖς					
Μουσεῖοις ἀργαίων »	4,688	58	—	—	4,688
» " Νέα τῆς Γῆς Περιοδ. »	15,174	30	3,552	50	18,726
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ »	1,720	09	—	—	1,720
ΛΑΧΕΙΟΝ »	1,325,060	65	164,624	95	1,489,685
	2,659,674	06	199,958	80	2,859,632
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ					
ΔΑΝΕΙΑ καὶ ἀπόληψις καταθέσεων . »	201,827	24	10,000	—	211,827
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. 'Αποληφθεῖσαι . . »	688,190	93	14,640	—	702,830
ΒΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ. 'Αλληλόχρεος λογαριασμός »	839,116	92	56,000	—	895,116
ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ. Πώλησις μετοχ. τῆς » »	22,220	—	—	—	22,220
ΑΠΟΛΗΨΙΣ ΧΡΕΟΥΣ Γιαννοπούλου. »	28,206	56	5,147	—	33,353
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ »	12,632	59	—	—	12,632
	4,451,868	30	285,745	80	4,737,614
ΤΑΜΕΙΟΝ. Ὑπόλοιπον τῆς 31 Δε- κεμβρίου 1890 »			10,139	88	10,139
	4,451,868	30	295,885	68	4,747,753

ΛΙΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1858-1891.

Β'. ΠΛΗΡΩΜΑΙ	1858 - 1890		1891		"Όλοσ	
ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ						
ΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν, τυπωτικά, ἔξοδα διάφορα καὶ Βιβλιοθήκη. Δρ.	121,261	22	10,180	54	131,441	76
ΥΓΕΙΑ. Προσωπικόν, ἀρχαιοθηκαί, φυλακεία, ἐπισκευαὶ καὶ συλλογῆσαι ἀρχαίων »	186,392	49	10,499	55	196,892	04
ΔΡΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ »	266,547	29	2,419	25	268,996	54
ΧΑΙΑ. Ἀνασκαφαὶ ἐν γένει »	706,393	61	35,547	55	741,941	16
Ἐπισκευαὶ καὶ ἀναστήλωσεις μνημείων »	26,205	71			26,205	71
ΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤ. Προσωπ. ἐφόρων καὶ φυλάκων ἐπαρχ. Μουσείων καὶ μνημείων »	101,848	13	12,476	—	114,324	13
Περὶ συναγωγῆ καὶ μεταφορᾶ ἀρχαίων »	3,305	83			3,305	83
ΚΟΙ. Ἐν γένει »	31,786	37			31,786	37
ΙΝΗΤΑ »	38,592	35	16,369	98	54,962	33
ΦΟΡΑ. Ποσοστὰ εἰσπράκτορ., ἔκμαγεῖα ἀρχαίων κτλ. »	22,800	94	838	15	23,639	09
Προτομαίπροέδρ. Ἐταιρ. »	1,696	43			1,696	43
Συνδρομαὶ εἰς ξένους πρὸς συντέλεσιν ἀνασκαφῶν »	446	43			446	43
ΠΡΟΒΛΕΠΤΑ »	1,886	18			1,886	18
ΜΟΕΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ »	276,132	30			276,132	30
ΤΟΧΑΙ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ καὶ λαχειοφόροι ὁμολογίαι αὐτῆς »	185,002	43			185,002	43
ΣΕΙΟΝ »	550,086	57	93,328	50	643,415	07
ΙΝΗΤΑ. Ἐπισκευαὶ »	671	15			671	15
ΧΑΙΟΛ. ΕΦΗΜ. (Νέα Γῆς Περίοδ.) »	67,500	45	10,354	—	77,854	45
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ	2,588,555	88	192,043	52	2,780,599	40
ΝΕΙΑ »	65,625	—			65,625	—
ΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Ἀποληπτεῖαι »	777,871	14	50,440	—	828,311	14
ΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ »	839,116	92	50,300	—	889,416	92
ΚΑΤΑΘΗΚΑΙ »	10,838	57			10,838	57
ΕΘΝ ΔΟΓΙΣΤΙΚΑ »	267	87			267	87
Ν. ΤΡΑΠΕΖΑ. Καταθέσεις »	147,095	10			147,095	10
ΜΕΙΟΝ. Ὑπόδλ. τοῦ Ταμ. τοῦ 1891 »			3,402	16	3,402	16
	4,429,370	48	295,885	68	4,725,256	16

ΕΙΔΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΗΣ Α΄ Ε

ΤΗΣ Α΄ Ε

Χ Ρ Ε Ω Σ Ι Σ				
Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1889 Β. Διατάγματος ἐξεδόθησαν 50,000 γραμμάτια τοῦ Λαχείου ἀνά δραχ. 2 ἑκαστον φέροντα.	Δρ.			100,000
Ἐκ τούτων ἔμειναν ἀδιάθετα καὶ παρεδόθησαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς κληρώσεως ἐπιτροπὴν κατὰ τὸ ὑπ' αὐτῆς συνταχθέν πρωτόκολλον Γραμ. 14,063				
Ἀπωλέσθησαν κατὰ τὴν ἀποστολὴν καὶ ἐπιστροφὴν »		264		
Ἐπεστράφησαν μετὰ τὴν κλήρωσιν »		210		
Ἐμείναν ἐν Σμύρνῃ ἄνευ ἐλπίδος εἰσπράξεως »		25	14,562	29,129
Ἐκ διαφορᾶς νομισμάτων εἰσπράχθησαν »				70,871
Αἰτινες εἰσῆχθησαν εἰς τὸ ταμεῖον ὡς ἑξῆς :				1,035
διὰ διπλοτύπου ὑπ' ἀριθ. 20	δρ.	2,484.80		71,906
» » 21	»	4,500.—		
» » 22	»	5,000.—		
» » 23	»	7,700.—		
» » 25	»	9,700.—		
» » 29	»	27,962.85		
» » 31	»	2,498.60		
» » 38	»	10,553.75		
» » 39	»	1,035.70		
» » 51	»	340.—		
» » 65	»	136.—		71,911
			διαφορὰ μηδὲν	

ΤΗΣ Β΄ Ε

Ἐξεδόθησαν ὡς ἀνωτέρω ἐπίσης Γραμμάτ. τοῦ λαχείου 50,000 φέροντα Δρ.				100,000
Ἐκ τούτων ἔμειναν ἀδιάθετα καὶ παρεδόθησαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς κληρώσεως κατὰ τὸ ὑπ' αὐτῆς συνταχθέν πρωτόκολλον γραμμάτ. 2,359				
Ἐπεστράφησαν μετὰ τὴν κλήρωσιν ὑπὸ διαφορῶν ἀνταποκριτῶν . 370			2,729	5,445
Εἰσπράχθησαν ἐκ διαφορᾶς νομίσματος »				94,545
Τὸ ὄλον »				1,500
Αἰτινες εἰσῆχθησαν εἰς τὸ ταμεῖον ὡς ἑξῆς :				96,045
διὰ διπλοτύπου ὑπ' ἀριθ. 45	δρ.	740.—		
» » 48	»	2,000.—		
» » 53	»	9,280.—		
» » 56	»	5,150.—		
» » 58	»	18,000.—		
» » 61	»	4,100.—		
» » 62	»	10,100.—		
» » 73	»	41,925.—	91,295	
᾿Ωφείλοντο τὴν 31 Δεκεμβρίου 1891 ὑπὸ ἀνταποκριτῶν »			2,670	
᾿Υπῆρχον εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Λαχείου πρὸς πληρωμὴν κερδῶν »			2,107	96,015
			95	96,015
			διαφορὰ μηδὲν	

ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1891
ΜΗΝΙΑΣ 1891.

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Μισθός τοῦ προσωπικοῦ ὡς τὰ ἐντάλματα ἀριθ. 31, 32, 57, 58, 88, 89, 123, 124, 192, 193	Δρ.	1,770	—		
Ἀμοιβὴ τοῦ προσωπικοῦ ὡς τὰ ἐντάλματα 162 καὶ 163	»	385	—		
Προμήθεια καὶ ἔξοδα τῶν πωλησάντων τὰ Γραμματῖα ὡς τὰ ὑπ'ἀριθ. 237 καὶ 314 ἐντάλματα	»	6,471	75		
Εἰς ἔξοδα διάφορα ὡς τὰ ἐντάλματα ἀριθ. 17, 36, 91, 172 καὶ 178.	»	1,807	90		
Εἰς ἐξαργύρωσιν 41 κερδησάντων Γραμματίων ὡς τὰ ἐντάλματα ἀριθ. 195, 238, 258 καὶ 290.	»	31,800	—	42,234	65
Τὰ μὴ παρουσιασθέντα ἐμπροθέσμως πρὸς ἐξόφλησιν ἐκ τῶν κερδησάντων Γραμματίων, καὶ τὰ εἰς τὰ μὴ διατεθέντα ἀνήκοντα ἀνέρχονται ἐν ὅλῳ εἰς	»	3,200	—		
Κέρδη τῆς Ἑταιρίας ἐκ τῶν πωληθέντων Γραμματίων	»	26,477	05		
Τὸ ὅλον τῶν κερδῶν τῆς Ἑταιρίας ἐκ τοῦ λαχείου τῆς Α' ἑξαμηνίας τοῦ 1891 ἀνέρχεται εἰς	»	29,677	05	29,677	05
Ἴσοζύγιον.	»			71,911	70

ΜΗΝΙΑΣ 1891

Μισθός τοῦ προσωπικοῦ ὡς τὰ ἐντάλματα ἀρ. 233, 234, 275, 276, 305 306, 339, 340, 373, 374, 413 καὶ 414	Δρ.	1,770	—		
Ἀμοιβὴ τοῦ προσωπικοῦ ὡς τὸ ἔνταλμα ἀριθ. 356	»	550	—		
Προμήθεια καὶ ἔξοδα τῶν πωλησάντων Γραμματῖα ὡς τὸ ἔνταλμα ἀριθ. 426	»	8,957	45		
Διάφορα ἔξοδα τοῦ λαχείου ὡς τὰ ἐντάλματα ἀριθ. 210, 211, 236, 239, 415, 416 καὶ 427.	»	1,795	80		
Εἰς ἐξαργύρωσιν 44 ἐκ τῶν κερδησάντων Γραμματίων ὡς τὸ ἔνταλμα ἀριθ. 425	»	29,500	—		
Τὰ μὴ παρουσιασθέντα μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1891 πρὸς ἐξαργύρωσιν κερδήσαντα γραμματῖα :					
1 τῶν δραχ. 500 δρ. 500					
1 » 300 » 300					
13 » 100 » 1,300	»	2,100	—		
Προμήθεια κρατηθησομένη ἐκ τῆς εἰσπράξεως τῶν ὀφειλομένων	»	267	—	44,940	25
Κέρδη τῆς Ἑταιρίας ἐκ τοῦ Λαχείου τῆς Β' ἑξαμηνίας τοῦ 1891.	»			51,132	70
Ἴσοζύγιον.	»			96,072	95